

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1986 மே 6]

சாலைகளுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்குமாலும், சுத்திகரிக்கப் படாத கழிவுநீர் நொய்யலாற்றில் விடப்படாமல் நிறுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்யுமாலும், அரசு, தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தை கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

3. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1986-87, வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள்—தொடர்ச்சி.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே தொடர்ந்து சட்டசபைக் கூட்டம் ஏறத்தாழ 8 ஆண்டுக்காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

பல்வேறு கேள்விகள் கேள்வி நேரத்தின்போது இங்கே கேட்கப்படுகின்றன. ஆனால் இங்கே போலீஸ் துறை சம்பந்தமாக எந்த கேள்வியும் கேட்கப்படுவதில்லை; எடுத்துக்கொள்ளப் படுவதில்லை; விவாதிக்கப்படுவதில்லை என்ற நிலைமை இருப்பது பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமல்லவா? அரசாங்க அதிகாரிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்துக்கொள்வதற்காகத்தானே இந்த நேரத்தை நாம் பயன்படுத்துகிறோம். எனவே நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே போலீஸ் அமைச்சர் இருக்கிறார். அவர் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நிதியமைச்சர் இருக்கிறார். அவராவது பதில் சொல்லலாம். ஆகவே இந்த 8 ஆண்டுகாலமாகத் திட்டமிட்டு என்ன நோக்கத்தாலோ போலீஸ் சம்பந்தமான கேள்விகள் எடுக்கப்படாமல் இருப்பது கண்டிக்கத் தகுந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக ஒன்றை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காவல் துறையைச் சார்தவர்களுக்கெல்லாம் மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள் வழங்குகிற திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அந்த அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 24 கிலோ அரிசி தரப்பட்டதற்குப் பதிலாக 12 கிலோதான் தரப்படு

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கிறது. பாமாயில் கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. ரேஷன் கடைகளில் இருக்கிற விலைகளைக் காட்டிலும் கூடுதலாக இருக்கிறது என்று போலீசார் சொல்கிறார்கள். எனவே இது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஃபோர்ட் பே கமிஷனிலே காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே எந்தவிதமான ரெப்ரசன்டேஷனும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது வீட்டுவசதிக்கென்று 80 ரூபாய் தரப்பட்டது. இப்போது ஃபோர்ட் பே கமிஷனிலே 55 ரூபாய் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் ரெப்ரசன்டேஷன் இல்லாத ஃபோர்ட் பே கமிஷன் எந்தவிதத்தில் நியாயம் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

நம்முடைய அரசாங்கத்திலே 5-9-1979-ல் ஆர்டர்லி முறை ஒழிக்கப்பட்டு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் இந்தப் பெரிய அதிகாரிகள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களைக் கொத்தடிமைகளாக வைத்திருக்கிறார்கள். 'பார்ப்பாணை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே' என்று பாரதி பாடினார். ஆனால் இன்னும் காவல் துறையிலே கொத்தடிமைகளாக துரை என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிற அளவிலே இருக்கிறது. அது மாற்றப்பட வேண்டும். அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். போலீஸாருடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அல்லது அவர்களுடைய வாரிசுதாரர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தரவேண்டும் காவல் துறையின் மூலமாக என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றத் துறைகளில் அது போல இருக்கிறது. அதைப்போலவே காவல் துறையில் பணிபுரிகின்ற காவலருடைய குடியிருப்புகளில் போதுமான வசதிகள் இல்லை. தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மின்சார வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. சுண்ணாம்பு அடித்து 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சரியாக பராமரிக்கப்படாமல் இருக்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1986 மே 6]

கிறது. அவைகளை சீர் செய்ய வேண்டும். அதைப்போலவே மின்சார மீட்டர்களை அவர்களுக்கு தனியாகப் போட வேண்டும். 40 ரூ, 50 ரூ என்று அவர்களுடைய சம்பளத்திலே அதற்காக பிடிக்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவலர்களுக்கு என்று ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி இருந்தது. அது இப்போது மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஊழல் நடைபெற்றிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எப்படி ஊழல் நடந்தது? ஊழல் நடப்பதற்கு யார் காரணம்? யார் தவறு செய்தார்கள் என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் காவல்துறையைச் சார்ந்த ஊழியர்களுடைய பணம் அதிலே இருக்கிறது. அவர்கள் அதை திரும்பப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அது பல வருஷங்களாக கொடுக்கப்படாமல் வட்டிக்கு வட்டி போட்டு ஏறிக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் திரும்பத் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவலர்களுக்கு காஷுவல் லீவ் முதலில் 20 நாட்கள் என்று சொல்லப்பட்டு, அது இன்றைக்கு 12 நாள் ஆக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு காவலர்கள் சனிக்கிழமை முழுவதும் வந்து 20 நாட்களுக்கு மேலும் வேலை செய்கிறார்கள். ஒன்று 20 நாட்கள் என்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே சனிக்கிழமை வேலை செய்யக்கூடிய நாட்களில் சம்பளம் தரவேண்டும் அல்லது மற்றவர்களைப் போலவே அவர்களுக்கும் சனிக்கிழமை விடுமுறை கொடுத்து, கேஷுவல் லீவை 12 நாளாக ஆக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து மிக முக்கியமானது, போலீஸ் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்படும் என்று 1978-லே தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டது. நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே அப்படிச் சொன்னார்கள். சென்னை உயர்நீதி மன்றமும் போலீஸ் சங்கம் வைப்பதற்சு அனுமதி தந்திருக்கிறது. ஆனால் போனதடவை நாவலர் அவர்கள் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டிலே அது குறித்து ஸ்டே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

என்று சொன்னார்கள். சுந்தரம் என்ற இன்ஸ்பெக்டர் அப்போது அந்த ஸ்டேயை வாங்கினார். அவர் இப்போது டி.எஸ்.பி.-ஆக ப்ரமோஷன் பெற்று விட்டார். தம் கடமையை சரிவர ஆற்றியதற்காக, டி.எஸ்.பி.-யாக மாறிவிட்ட காரணத்தாலே, அவர் இப்போது இன்ஸ்பெக்டர் இல்லை என்ற காரணத்தாலே அந்த வழக்கு இப்போது இன்ஃப்ரக்சுவல் ஆகிறது. நீங்களும் இன்னும் 2½ வருஷமாக அந்த ஸ்டேயை வெக்கேட் செய்யாமல் வைத்திருக்கிறீர்கள். மாறாக போலீஸ் சங்கம் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று உரிமைக்காகப் போராடியவர்கள் மீது இன்றைக்கும்—1983-லே நடந்தது அந்தப் போராட்டம்—அதை ஏதோ 1986-லே காலிஸ்தான் வேண்டுமென்று பொற்கோவிவிலே புகுந்து கொண்டு, பஞ்சாப் அரசைக் கவிழ்க்க முயற்சி செய்த போராட்டம் போல நினைத்துக்கொண்டு—அந்தப் போலீசார் ஒரு பெரிய ஆயுத புரட்சியையே நடத்தினார்கள் அரசைக் கவிழ்க்க சதி என்று சொல்லி ஒரு உண்மைக்கு மாறான வழக்கை தொடுத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் துறைக்கு எதிராக போலீஸ் துறையினரையே வழக்கு தொடர வைக்கும் கொடுமை நியாயம்தானா? ஆண்டவனுக்கே அடுக்குமா என்று தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்மையில்தான் அந்த வழக்கைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நீங்கள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் செலக்ஷனுக்காக 71, 79, 83, 84, 85 என்று வருடந்தோறும் தொடர்ந்து விளம்பரம் செய்து, ஒரு அப்ளி கேஷனுக்கு 25 ரூபாய் வீதம் பல லட்சங்களை அரசின் இந்தத் துறை சார்பாக திரட்டினீர்கள். ராணுவ அதிகாரிகளை வைத்து தேர்வு நடத்தப்படும் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இன்னமும் எஸ்.ஐ. செலக்ஷன் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. என்ன காரணம்? நான் கேட்கிறேன். காட்டுவதைக் காட்ட யாரும் தயங்குகிறார்களா? அல்லது உங்களுடைய கவனத்திற்கே கொண்டு வர யாரும் தயங்குகிறார்களா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பட்டதாரி காவலர்கள் எல்லாம், பி.ஏ. படித்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு முதல்நிலை காவலர்களாக, 2வது நிலை காவலர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் பி.யூ.சி. படித்த

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1986 மே 6]

வர்கள் எஸ்.ஐ.-யாக ஆகிவிடுகிறார்கள். பி.ஏ. படித்த காவலர்கள் காவலர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த போஸ்டிற்கு அவர்களுக்கு முன் உரிமை வழங்கப்பெற வேண்டும்.

அடுத்து இந்த எஸ்.ஐ. செலக்ஷனுக்காக அப்ளை செய்தவர்களுக்கு எல்லாம் வயதும் ஆகிக் கொண்டே போகிறது? எப்போது அந்தத் தேர்வை நடத்தப்போகிறீர்கள்? குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொன்னீர்களே அது என்னவாயிற்றோ? இதைக் கொடுத்தாலாவது அதிலே கொஞ்சம் பூர்த்தி செய்ய முடியும். இந்த எஸ்.ஐ. செலக்ஷனுக்காக இன்னும் எவ்வளவு நாட்களுக்கு அவர்களை காக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப போலீஸ்காரர்களின் எண்ணிக்கை போதாது. 12 ஆயிரம் போலீஸ்காரர்கள் புதியதாக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி போலீஸ் நண்பர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்களா? எவ்வளவு பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதுவும் சப் இன்ஸ்பெக்டர் தேர்வுக்கான கதையில்தான் இருக்கிறது. 1978-லேயிருந்து தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

என்னிடத்திலே ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிலே மூர்த்தி என்பவர் போலீஸ் துறைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வெயிட்டிங் லிஸ்டிலே இருக்கிறார்கள். 1983-லே ஆர்டர் போடப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு வருஷத்திற்கு பிறகும் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஏன் அவரை வேலைக்கு எடுக்கக் கூடாது? என்ன காரணம்? அவர் தீ குளிப் பேன் முதலமைச்சர் வீட்டின் முன்னாலே என்று கடிதம் எழுதினார். உடனே அவரை கைது செய்து ஜெயிலிலே வைத்திருக்கிறீர்கள். வேலையும் கொடுக்க முடியவில்லை. சாகவும் விடமாட்டேன் என்கிறீர்கள். இந்தச் சிக்கலை தீர்க்க என்னவழி என்று யோசிக்க வேண்டும் என நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று மிக முக்கியமான பிரச்சினை. நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணம், ஆற்றல் மிக்க ஆட்சி என்று சொல்லுகிறீர்களே, அந்த

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ஆற்றல் மிக்க ஆட்சியில் எப்படி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், எப்படி சமுதாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது மிகுந்த வருத்தத்திற்குரிய ஒரு விஷயம்.

பூந்தமல்லி அருகே செங்கனேரி குப்பத்திலே சுப்பிரமணிய சாமி கோவிலிலே நாகராஜ குருக்கள் என்பவர் பூசை செய்வதற்கு போனபோது, பல லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சிலைகள் திருடப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. கபாலீஸ்வரர் கோவிலிலே, மைலாப்பூரிலே விளக்கையே திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். திருச்சி அருகிலே உத்தமசீலபுரம் பெருமாள் கோவிலிலே இருந்த காவலர்கள் இருவர் படுகொலை செய்யப்பட்டு பல லட்சம் பெறுமான ஸ்வாமி சிலைகள் திருடப்பட்டிருக்கின்றன.

கோவை மாவட்டத்திலே சூளூர், திருவேங்கட பெருமான் ஸ்வாமி கோவிலிலே கதவு உடைக்கப்பட்டு 4 பஞ்ச லோக ஸ்வாமி சிலைகளை, பல லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள சிலைகளை திருடியிருக்கிறார்கள். செங்கல்பட்டு மாவட்டம் திருத்தணி அருகே பெரிய கடம்பூர், கருநாகபாளையம்மன் கோவிலிலே 4 பஞ்சலோக சிலைகள் பல லட்சம் மதிப்பு உள்ளது திருடப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய பாளையம் ஆத்தங்கரை ரோட்டில் உள்ள புகழ்பெற்ற கோவிலின் உண்டியல் உடைக்கப்பட்டு திருடப்பட்டிருக்கிறது. கோவில் பாளையம் காமபுரீஸ்வரர் கோவிலிலே பல லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள சிலைகள் திருடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போலவே பரமக்குடி கர்ப்பூரபாண்டியன் கோவில் சிலை இரண்டு திருடப்பட்டிருக்கின்றன. அறங்காவலர் கம்பளையின்ட் கொடுத்திருக்கிறார். உங்களைப் பார்த்து நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது தமிழகத்தில் கோவில் உண்டியல் காணாமல் போகிறது, சிலைகள் காணாமல் போகின்றன, முருகன் வேல் காணாமல் போகிறது. ஆனால் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கொடுமையை கேட்டீர்களா? ஒரு கோவில் யானையைக் காணோம். கோவில் யானையை காணோம் என்று நம்முடைய பாபநாசம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரிடத்தில் மக்கள் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பூனை போனால் கூட

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1986 மே 6]

பரவாயில்லை. யானை காணாமல் போகிற அளவிற்கு இருக்கிற சர்க்கார் நமக்கு தேவைதானா? போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட் தேவைதானா? இத்தனை டி.ஜி.பி. மற்ற அதிகாரிகள் தேவை தானா? நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். பூனை போனால் கூட பரவாயில்லை. யானை போயிருக்கிறது.

அடுத்து இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களே குற்றம் இழைக்கிறார்கள். உதாரணத் திற்குச் சொல்கிறேன். அபிராமபுரம் இ. 4 போலீஸ் ஸ்டேஷன். 16—10—85 அன்று சாந்தி, லட்சுமி என்ற பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது போய் கொடுமைபடுத்தப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, மொட்டையடித்து கேவலப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். குற்றம் செய்திருந்தால் வழக்கு போட்டு, கோர்ட்டிற்கு கொண்டு போகட்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக நடந்திருக்கிறது. இரவு நேரத்தில் பெண்களை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வரக் கூடாது என்று முதலமைச்சர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த அக்கிரம நடக்கலாமா?

அதைப்போல போலீஸ்காரர்கள் ஜேப்படி அல்லது திருட்டை செய்வதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? இது நம்முடைய போலீசுக்கு எவ்வளவு பெரிய அவமானம்? தமிழ் நாடு போலீசுக்கு எவ்வளவு பெரிய கேவலம்? அருள்கூர்ந்து கேட்க வேண்டும். ஜேப்படி செய்தவர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்ததாக, திருட்டிலே பிங்கு பெற்றதாக, அவர்களின் பெயர்களைக் கூடச் சொல்கிறேன். அதாரம் இருக்கிறது என்னிடத்தில். தேவராஜன், ஜெயராமன் ஆகியவர்கள் இதுகுறித்து மேலதிகாரிகளுக்கு முறையிட்டு அவர்கள் டிஸ்டிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன்மீது ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போயிருக்கிறார்கள். நீதிபதி ரத்னம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் ஜேப்படியில் உடந்தை, திருட்டில் உடந்தை என்றால் ஆட்சியாளர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன் சட்டம் மறங்கைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு யோக்கியதை இருக்க வேண்டாமா? போலீஸ்காரர்கள் ஜேப்படி செய்தால் நாடு எப்படி இருக்கும். போலீஸ்காரர்கள் திருடினால் நாடு எப்படி இருக்கும்?

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அதேபோல இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்கள் இருக்குமிடத்திலே திருட்டு. உதாரணம் மதுரை ஆயுத ரிசர்வ் போலீஸ் ரேடியோ அறை. 17 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டு மீதியை அந்தப் பெட்டியிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெட்டியைக் காணோம். தேடிப் பார்த்தால் யார் என்று கேட்டால் ஏட்டய்யா என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது ஹெட்கான்ஸ்டேபிள் திருடியிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வது யார் என்று கேட்டால் எஸ்.பி. அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 9,845 ரூபாய் திருடப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லவில்லை. போலீஸ் இலாக்காவைச் சேர்ந்த ஹெட் கான்ஸ்டேபிள் போலீஸ்காரர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கின்ற பணப் பெட்டியை திருடிக்கொண்டு போயிருக்கிறார் என்று மதுரை எஸ்.பி. சொல்கிறார். ஆகவே நான் சொல்கிறேன். இது போலீஸ் இலாக்காவின் இலட்சணம் எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம்.

அதைப்போலவே வாடியப்பன் என்ற ஒருவர். அவர் குடிபோதையில் பெண் போலீசிடம் பலவந்தம் செய்ய முயற்சித்து இருக்கிறார். ஆம்பூர் காவல் நிலையம். இன்ஸ்பெக்டரும், சப் இன்ஸ்பெக்டரும் பக்கத்து ஊருக்கு போய் விசாரணை முடித்து விட்டு இரவு பன்விரெண்டு மணிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கு முன்னாலேயே குடிபோதையில் அந்தக் கம்பழிப்பு முயற்சி நடந்திருக்கிறது. நாடு உருப்படுமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பெரம்பலூர் பஸ் நிலையத்தில் 1986 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 21-ம் தேதி இரவு 10 மணிக்கு திருமலை என்பவரும் அவரது மனைவி மல்லிகாவும் காத்து இருக்கிறார்கள். பெரிய சாமி, அருணாசலம் என்ற காவலர்கள் மட்டியில் வந்து மல்லிகாவை மனம் திறந்து வா என்று கூப்பிட, அவர் மறுத்த காரணத்தால் இரண்டு பேரையும் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் கொடுமைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை செய்திருப்பது யார், போலீஸ்காரர்கள், நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இது நியாயம் தானா?

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1986 மே 6]

அதேபோல சின்ன காஞ்சிபுரம், வட ஆற்காடு மாவட்டம், இங்கே ஒருவர் பாவம், 5,000 ரூபாய் லோன் வாங்கி 10 சைக்கிள்களை வைத்து சைக்கிள் கடை நடத்துகிறார். பெயர் இராமகிருஷ்ணன். அவரிடமிருந்த ஒரு சைக்கிள் காணாமல் போய்விட்டது. அதைக் கண்டுபிடித்து கொடுக்க 200 ரூபாய் கொடு என்று சொல்லி செய்யாறு போலீஸ் ஸ்டேஷன் எஸ்.ஐ. ரெங்கசாமி, போலீஸ் காவலர் சுந்தரமூர்த்தி ஆகியவர்கள் லஞ்சம் கேட்க, இதைக் குறித்து லஞ்ச ஒழிப்பு போலீஸ்காரர்களுக்கு தகவல் கொடுக்க நேரிடையாக அவர்களைப் பிடித்து இருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இப்படி லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். நீங்கள் கேட்கலாம் 200 ரூபாய்தானே, ஒரு சாதாரண தொகைதானே, இங்கே மகாகுரர்கள் இருக்கிறார்கள், மலை முழுங்கிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சிலர் சமாதானம் கூறலாம். இது நியாயம் தானா?

(முற்பகல் 10-50)

அதைப்போல இன்றைக்கு சட்டம் ஒழுங்கை எடுத்துக் கொண்டால் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் சங்கம் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க ரிவால்வர் தேவையென்று அவர்கள் தீர்மானம் போடுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கூட, உங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதுபோன்று கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். ஆனால் நீங்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்காவிட்டாலும் நாங்கள் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்வோம். அது வேறு விவகாரம். ஆகவே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக பொன்னேரியில் பணியாற்றுகிறார். அவர் கீழ்ப்பாக்கத்தில் குடியிருக்கிறார். டிரெயினிலே போகிறபோது, பலராமன் என்பவர், தன்னுடைய வீட்டு விஷயம் சம்பந்தமாக தப்பாக தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டாராம். அதனால் அவரை அடித்துக் கொலை செய்ய முயற்சித்து, ஆஸ்பத்திரியிலே அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அமைதிப் பூங்கா தமிழகத்திலே எப்படி இருக்கிறது, சட்டம் ஒழுங்கு எப்படி இருக்கிறது. ஆய்வரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கு எல்லாம் எடுத்துக் காட்டு.

1986 மே 6] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

உடுமலைப்பேட்டையிலிருந்து நான் ஒரு வக்கீல் என்ற முறையிலே பார் கவுன்சிலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. பெரியசாமி என்பவரை 24-4-1986 அன்று போலீசாரால் அடித்து, போலீஸ் ஸ்டேசனுக்கு கொண்டு போய்,

‘without any reason he has been assaulted’

இதிலே ஏதாவது நியாயம் இருக்கிறதா? வக்கீலையே போலீஸ் காரர்கள் அடித்து கொடுமைப்படுத்தி இருக்கிறார், செல்லதுரை என்ற கான்ஸ்டபிள். அவர்கள் ஊர்வலம் நடத்தினார்கள், போராட்டம் நடத்தினார்கள், கோரிடக்கு போகமாட்டேன் என்று பகிஷ்கரிப்பு கூடச் செய்தார்கள்.

இதுபோன்று வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே சோளிங்க நல்லூரைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் பழனி, அவருடைய மனைவி, எல்.ஐ.சி. பில்லிங் முன்னாலே பட்டப் பகலிலே அவர்கள் போகும்போது, அந்தப் பெண்மணி அணிந்திருந்த 15 பவுன் நகையை அறுத்துக் கொண்டு ஓடிவிடுகிறான், திருடன். புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, நடவடிக்கை எதுவும் இல்லை.

சென்னை அரசு பொதுமருத்துவமனையில் உள்ள போலீஸ் காரர் சீனிவாசன், போலீஸ்காரர்களுக்கே எவ்வளவு அபாயம் பாருங்கள். அவருடைய மகள் ரேவதி, வயது 16, அவர் ஆவடி சத்தியமூர்த்தி உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கிறார். நிலைமை என்ன தெரியுமா? போலீஸ்காரர் மகளுக்கே ஆபத்து. ரேவதியைக் காணோம். கடத்திக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். பாவம், போலீஸ்காரர் என்ன செய்வார், ஆவடி போலீஸ் ஸ்டேசனிலே புகார் கொடுத்திருக்கிறார். போலீஸ்காரர் தன்னுடைய மகளைப் பாதுகாக்க முடியவில்லை. போலீஸ் ஸ்டேசனுக்குத் தான் போகிறார்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்று, சட்டம் ஒழுங்கு பிரிவு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பெயர், சத்தியநேசன், அயனாவரத்திலே உள்ள காவல் நிலையத்திலே வேலை பார்க்கிறார். அவருடைய வீடு மதுரவாயல் அருகே உள்ள மேட்டுக் குப்பத்திலே இருக்கிறது. இரவு ஏழு பேர்கள் வந்து கத்தியோடு போய் பிள்ளையை அடித்து, அந்த அம்மாளை அடித்து, கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். நகை, பணம் கொள்ளை அடிக்கப் பட்டு இருக்கிறது, புகார் செய்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1986 மே 6]

அடுத்த, ஓய்வு பெற்ற ஐ.ஜி. குமாரமேனன், வாக்கிங் போவது அவருடைய வழக்கம். கீழ்ப்பாக்கத்திலே அவருடைய வீடு, வாக்கிங் போய் இருக்கிறார். அவர்கள் வாக்கிங் போன நேரத்திலே திருடர்கள் உள்ளே வாக்கிங் போய், பணத்தைக் கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கே இந்தக் கொடுமை.

அதுமட்டுமல்ல. பொன்னேரியில் வக்கீல் வேலை பார்க்கின்ற ஒருவரிடம் கேஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, ஒருவர் வந்திருக்கிறார். அவரை பெஞ்சிலே உட்கார வைத்து இருக்கிறார்கள், ஏதோ புது கேஸ் வந்திருக்கிறது என்று. உற்சாகமாகப் பேசியபோது, திடீரென்று கத்தியைக் காட்டி வக்கீலையும், வக்கீல் பெண்டாட்டியையும் வாயிலே துணியை அடைத்து, கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போய் இருக்கிறார். 70 ஆயிரம் ரூபாய்.

மாண்புமிகு பாக்டர் கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்காக மன்னிக்கவேண்டும். கொஞ்சம் களைத்துப் போய் வியர்த்து இருக்கின்ற காரணத்தால், ஓய்வு எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள், 6-7 மாதங்களாக வந்திருக்கிற பத்திரிகையினுடைய செய்திக் குறிப்புகளைச் சொல்வதுபோல், இங்கே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை சொல்கிறார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, இவைகளில் எல்லாம் காவல் துறை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா? காவல் துறைக்கு புகார் வந்து அவர்கள் உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவில்லையா? எந்த அடிப்படையில் இந்தக் குற்றங்களை எல்லாம் நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். நடைபெற்று இருக்கின்ற திருட்டுக்கள் தெரியும். நீங்கள் உச்சகட்டமாக யானை வரைக்கும் போய் இருக்கிறீர்கள். அதிலே நடவடிக்கை என்ன எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது, புகார் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்பதைத் தான் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் களைப்பதற்கு உதவியதற்கு நன்றி. இவைகள் பத்திரிகைகள் செய்திகள் அல்ல ஆய்வு அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற விவரங்களிலே இவைகள் இல்லை. இதுபற்றி விவரங்கள் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். காவல் நிலையத்திலே வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா, இல்லையா சொல்லவேண்டும்.

1986 மே 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர்களே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கொள்கை பற்றிய விளக்கங்கள்தான் இருக்குமே தவிர, நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பாக இருக்க முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் காவல் துறையைப் பற்றி பேச முன் வந்ததற்கு மகிழ்ச்சி. கொஞ்சம் படித்து விட்டுப் பேசினால் நல்லது.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவைகள் எல்லாம் பொதுவான அறிவு. எல்லோருக்குமே தெரிந்து இருக்கக்கூடிய ஒன்று. கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு என்கிறபோது, ரகுமான்கான் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடுவதைப் போன்று அன்றாடம் பத்திரிகையிலே வருகிற, திரட்டுக் கேசிலிருந்து, சாரி சிஸை திரட்டு போனது, யானை திரட்டு போனது, இன்னும் புனை திரட்டு போனது இவைகளை எல்லாம் சொல்லவேண்டும் என்றால், 25, 30 வாய்ப்புமாகத்தான் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைக் கொடுக்க முடியும். அதைத் தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பாலிசி நோட்டை அவர்கள் படிக்க வில்லை என்று தெரிகிறது. பேரணாம்பேட்டிலே போலீஸ் லாக்கப்பிலே கொலை நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை நம்புவதற்குப் போதுமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. அடித்து போலீஸ் லாக்கப்பிலே கொல்லப்பட்டு, தெருவிலே போடப்பட்டு, பிறகு தூக்கிலே தொங்கினார் என்று கதை கட்டியிருக்கிறார்கள். இது பற்றிய விவரங்கள் இதிலே வராது. வழக்கு என்று சொன்னால், வழக்கு முடிந்து விவரங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பதில் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா? (குறுக்கீடு) அப்படி இல்லை என்றால் நீங்கள் செய்தியாகச் சொல்வது மாதிரி தெரிகிறது. வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு போலீஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு என்று சொன்னால், அமைச்சர் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். நீங்கள் முதலிலே பேசும்போது, இன்னொருக்கூ

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1986 மே 6]

எல்லாம் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா என்ற விவரம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.. (குறுக்கீடு) வழக்கு பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அப்படித் தெளிவாகப் பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைத்தான் கேட்டேன். வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா, புகார் வழக்கு மன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? அல்லது நேரடியாக ரகுமான்கான் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? அதைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கு காவல் நிலையத்திலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. என்னிடத்திலே தரப்பட்டு இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருவண்ணாமலை நகராட்சி. அங்கே ஆளும் கட்சியிலே இரண்டுவிதமான கோஷ்டிகள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு கோஷ்டியிலே ஒரு கோஷ்டி கமிஷனரிடத்திலே இருந்து டெண்டர் பார்மை பிடுங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். கேஸ் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டார்கள். பெய்லிலே வந்தார்கள்.

நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்—வழக்கு இருக்கிறதா இல்லையா? அந்த அதிகாரியைக் கூப்பிட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) மன்றத் தினுடைய தலைவர் அவர்களே, இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் வீட்டில் கார் திருட்டுப்போய் இருக்கிறது. அதைப்போலவே டைரக்டர் துரை அவர்கள் வீட்டில் ஒரு கொள்ளை. மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு ஜெயமாவினி, நடிகை அவர்களுடைய வீட்டில் திருட்டு. திருடுபவர்கள் கூட அந்த நடிகையின் இரசிகர்களாக இருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். போலீஸ் லாக்கப்பிலே டெத் என்று சொல்லப்படுவது இந்த ஆட்சியில் வழக்கமாக நடைபெறுகிற ஒன்றாக இருக்கிறது. தேவாரம்

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

என்பவர்—நம்முடைய கமிஷனர் தேவாரம் அவர்கள் அல்ல—போடிக்கும் தேனிக்கும் இடையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஊர். அதைப்பற்றி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தனுஷ்கோடி என்ற 20 வயதுள்ள இளைஞர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறான். விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது இதைக் கண்டித்துக் கேட்ட மக்களுக்கு எதிராக துப்பாக்கிப் பிரயோகம், தடியடிப்பிரயோகம் நடைபெற்றது.

சட்டக் கல்லூரிப் போலீசாரால் இராமன் என்பவர் திருட்டு சம்பந்தமாக விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். இதை நம்புவதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

தென்னாற்காடு மாவட்டம், செஞ்சி காவல் நிலையத்திலே சிந்தாமணி என்பவர் மர்மமான முறையில் போலீஸ் லாக்கப்பில் மரணம் அடைந்திருக்கிறார். அதைப்போலவே, கோட்டூர்புரம் காவல் நிலையத்திலும் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஒரு டீக்கடை முதலாளி கொடுத்த திருட்டுப்புகாரின் பேரில், டீக்கடையில் பணி புரியும் கணேசன் என்பவரை விசாரணைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். போலீஸ் லாக்கப்பில் அவரை அடித்து மர்மமான முறையில் கொலை செய்திருக்கின்றனர் என்று எனக்கு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அவரை அந்த டீக்கடைக்கு பக்கத்தில் ஒரு சந்தில் தூக்கி எறிந்துவிட்டு பிறகு தேடுவதைபோல் தேடி அவரை ஸ்டேஷனுக்கு எடுத்துச்சென்று, அவர் விஷம் குடித்து இறந்தது போல் ஒரு கற்பனையாக ஜோடித்து சொல்லப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல். அந்தத் தகவல் தவறாக இருந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற போது அதை மறுக்கலாம்.

அதைப்போலவே, பாலுசெட்டிச் சத்திரம், தென்காசி அருகே, சகோதர சட்டமன்ற உறுப்பினர், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினருடைய தொகுதி. இங்கே போலீஸ் லாக்கப்பில் தேவதாஸ் என்பவர் மரணம். அதைக் கேட்டதால் துப்பாக்கிச் சூடு. நம்முடைய மரியாதைக்குரிய பழைய கமிஷனர் ஆப் போலீஸ், இன்றைக்கு ஐ.ஜி. ஆக இருக்கக்கூடிய திரு. ஸ்ரீபால் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். தேவதானப்பட்டியில் ஒரு காவல் சென்ட்ரியின் மீது ஒரு மாணவன் கத்தியால் குத்த வந்தான் ...

[1986 மே 6]

டாக்டர் த. முகம்மது சலீம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தேவதானப்பட்டியில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது. நான் சற்று விளக்கமாக அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: 20 நிமிடம் ஆகி விட்டது. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ 331 காவல் கைதிகள், இந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, கொல்லப்பட்டிருப்பதாக, நான் சொல்லவில்லை—டெக்கான் ஹெரால்ட் 1981-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி அநியாயமான விசாரணைக்கு அழைத்துச் சென்று, கைதிகளின் உயிர்களைப் பறிக்கக் கூடிய அந்த நபர் யாராக இருந்தாலும் சரி—நாம் இந்த சபையில் அடிக்கடி சொல்வதுபோல், நாயாக இருந்தாலும்—கொல்வதற்கு உரிமை கிடையாது. எல்லோரும் ஒரு நாள் சாகப்போகிறவர்கள் தான். நியாயத்திற்காகப் போராடுவதுதான் மனிதனின் இலட்சியமாக இருக்கவேண்டும்—அவர் மீது 302 வழக்கு போட்டு, அவரை தூக்கு மேடையில் ஏற்ற வேண்டும். காரணம் அநியாயமாகக் கொல்வதற்கு, யாராக இருந்தாலும்—அ.தி.மு.க. ஆக இருந்தாலும், தி.மு.க. வாக இருந்தாலும், கம்யூனிஸ்டாக இருந்தாலும் அதிலே பாகுபாடு கிடையாது, எல்லோரும் ஒன்றுதான்—உரிமை கிடையாது. மனித உயிர்கள் இப்படி நாசமாவது நியாயமல்ல. இதை விசாரிக்க வேண்டும். நஞ்சுப்பன் கமிஷன்—அதற்கு நீங்கள்தான் நீதிபதி போட்டீர்கள். அவர்களும் ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்தார்கள். தேவயானை என்ற அரிசனப் பெண்மணி கற்பழிக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டாள்; அது தற்கொலை அல்ல; போலீசார் சொல்வது தவறு என்று அவர் தெளிவாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார். அதன்மீது இவ்வளவு காலமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். உங்கள் கைகளைக் கட்டியது யார்? தயவு செய்து சொல்லுங்கள். நீதிக்குத் தலைவணங்குவதாகச் சொல்வது ஒரு ஸ்லோகனாக புரமர மக்களை ஏமாற்றுவதற்குப்

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பயன்படுகிறதே தவிர, அடிப்படையில் அது உண்மையாக இல்லை.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ் அவர்கள் மீது ** போடப்பட்டது. அமைச்சர் இராமசாமி அவர்களின் கார் கண்ணாடியை உடைக்க முயற்சித்தார்கள் என்று. அவரை உற்று, உற்றுப் பாருங்கள். அவரைப் பார்த்தால் பட்டாக்கத்தி பக்கிரி மாதிரித் தெரிகிறதா? ஆனால் ராஜ் அவர்கள் மீது *** நடைபெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்கின் பாயின்டை மட்டும் சொல்லுங்கள். ** என்றெல்லாம் சொல்லக் கூடாது. அது அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்பெறுகிறது.

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செய்யார் தொகுதியில் தேர்தல் பிரச்சாரத் திற்கு சென்று கொண்டு இருந்த போது என் கார் கண்ணாடி உடைக்கப்பட்டதை அனைவரும் அறிவார்கள். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் மறுக் கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. வி. பி. சிந்தன் : இதில் பாதிக்கப்பட்ட திரு. ராஜ் அவர்களையும் பதில் சொல்ல அனுமதிப்பீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வழக்குக்குள்ளே போக வேண்டாம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கார் கண்ணாடி உடைக்கப்பட்டது உண்மையா, இல்லையா என்று கேட்டார். (குறுக்கீடு)

The case is pending

வழக்கு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கே அதனுடைய விவரங்கள் தெரியும். அவரே பதில் சொல்லலாம். எல்லோரும் இப்படி குறுக்கிடுவது சரியாக இல்லை.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1986 மே 6]

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன தில் குறுக்கிட்டு நான் பேச வரவில்லை. அவரை கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் நானும் செய்யார் தேர்தலுக்குச் சென்று இருந்தேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராசுவின் காரில் நானும் இருந்தேன். அதை சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராசு தான் உடைத்தார் என்று குற்றம் சாட்டுகிறாரா என்று தங்கள் மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதையும் இங்கே சொல்ல முடியாது. அதையும் கோர்ட்டில் தான் சொல்லமுடியும். That can be decided only in Court. (குறுக்கீடு)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது பெரிய விஷயம் அல்ல. ஒரு வழக்குப் போடுகிற போது அந்த வழக்குக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று இந்த சபையிலேயே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்திரா அம்மையாரை கொலை செய்ய முயற்சித்த வழக்கில் எங்களோடு சேர்ந்து மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அக்யூஸ்டி. அப்போது அவர்கள் நான் திருவண்ணாமலையில் இருந்தேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே இராசு இங்கே தன்னிலை விளக்கம் கொடுக்காவிட்டாலும் கோர்ட்டில் சந்திக்கிறோம். ஆகவே மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன், நெடுஞ்செழியன் என்ற எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த இளைஞர் அணியைச் சேர்ந்த அவர் தான் விளக்கை அணைத்தார் என்று சொல்லி ஒரு மேடையிலே பகிரங்கமாக கூட்டம் முடிந்த உடன் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லி அநியாயமாக அந்த இளைஞன் கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார். சட்டம் தன் கடமையைச் செய்யுமா? போன உயிர் வருமா? இது நியாயம் தானா? என்று தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தான் உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ராபின் மெயின் என்ற ஒரு குற்றவாளி பற்றி வழக்கு இருக்கிறது. வழக்குக்குள் போக விரும்பவில்லை. போக மாட்டேன், அது 'சப்ஜூடஸ்' அந்த

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சி.பி.ஐ. க்கு கஸ்டடி இல்லாத காரணத்தால் எக்மோர் கோர்ட்டில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர் சி.பி.ஐ. ஐ எதிர்த்து என்னை Wrongful detention செய்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி சென்னை ஹைகோர்ட்டில் அவர் ரிட் மனு செய்கிறார். ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய அந்த ஜி.டி.யிலோ, வேறு எந்த ரெக்கார்டிலோ, அந்த ரிட் மனுவிலோ அவர் கையெழுத்து வாங்கி இருக்க முடியாது. காரணம் அவருடைய வக்கீல் வரவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் வரவில்லை. அவர் கையெழுத்து இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, குற்றச்சாட்டு சொல்ல வரவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு முதல் நாள்—இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று நான் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை—அவர் காவல் நிலையங்களை சுற்றிப் பார்ப்பதற்காக எக்மோருக்கு மட்டும் போய் இருக்கிறார். இதை நான் சந்தேகத்தோடு சொல்லவில்லை. எனவே இதில் இணைக்க வேண்டாம். நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அந்த ரிட் மனுவில் எப்படி அந்த கையெழுத்து வந்தது. கையெழுத்து வந்ததற்கு என்ன காரணம். சி.பி.-யில் இருக்கிறதா? ரெக்கார்டில் இருக்கிறதா? நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ராபின்-மெயினை காப்பாற்ற முயற்சிக்கும் அந்த முகமூடி மனிதன் யார் என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னும் ஒன்றையும் நான் உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது ஒரு தவறான தகவலை சில நண்பர்கள் தந்து விட்ட காரணத்தால் அவர் இங்கே சொல்லி விட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர் மீது குற்றம் சொல்ல மாட்டேன். அவர் எனக்கு முன்பாகவே சட்டப்பேரவை உறுப்பினராக இருந்து சிறந்த பார்லிமெண்டேரியன் என்ற பெயர் பெற்றவர்கள். ஆக அவர் மீது குறை கூறுவதாக அவர்கள் கருத வேண்டாம்.

நம்முடைய சபாநாயகர் மீது நான் தனிப்பட்ட முறையில் எந்தவிதமான குற்றமும் சொல்ல முடியாது, சொல்லவும் கூடாது. ஆனால் சுக்கராஜ், சம்பாலால் இந்த 2 பேரும் போர்ஜரி செய்தார்கள், தப்பு செய்து விட்டார்கள் என்று வழக்கு போட்ட நோத்தில் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் அவர்களை விடுதலை

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1986 மே 6]

செய்கிறார். ஆனால் இந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார்தான் அவர்கள் அயோக்கியர்கள், போர்ஜரி செய்தவர்கள் என்று சொல்லி மேல்முறையீடு செய்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டில் நீதிபதி சிங்காரவேலு அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று சொல்லி 6 மாதமும், ஆயிரம் ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கிறார்கள். அதற்கு பிறகு அவர்கள் ஸ்பெசல் லீவில் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அவர்கள் குற்றவாளி என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—இன்றைக்கு அந்தக் குற்றவாளிகள் சுக்கராஜ், சம்பாலால் ஏன் கைது செய்யப்படவில்லை? இதுவரைக்கும் அவர்கள் எங்கேயிருக்கிறார்கள்? யாருடைய பாதுகாப்பில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்? சோப்ராஜ் மிகப் பெரிய இண்டர்நேஷனல் ஃப்ராட்—அவரை பம்பாய் போலீஸ் பிடித்து இருக்கிறது. இவ்வளவு நாட்கள் கழித்து, தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பிறகு, நான் கேட்கிறேன், இன்றைக்குப் போலீஸ் அதிகாரிகள், இந்த அளவு புகழ்பெற்ற போலீஸ் துறை, நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். புகழ் பெற்ற போலீஸ் துறை தான் ஆனால் நான் கேட்கிறேன், ஏன் இந்த நபர்களை உங்களால் பிடிக்க முடியாதா? சம்பாலாலை உங்களால் பிடிக்க முடியாதா? உங்கள் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா? உங்கள் கைகளைக் கட்டியது யார்? என்று தயவு செய்து மக்கள் மன்றம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதுபோல் இன்னொன்றையும் இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 10.38—விருந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். 1½ மணி நேரமாகிவிட்டது. இன்னும் 5 பேர்கள் பேசவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆமாம் சார், குறுக்கீடுகள் அதிகமாக இருந்தது. மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, இங்கே இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1986 மே 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வி.ஐ.பி. கள் என்ற முறையிலே போலீஸ் பந்தோபஸ்து கொடுக்கப்படுவது சரிதான்.

* * * *

நானும் அறிவேன்
(குறுக்கீடுகள்)

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதையெல்லாம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

* * * *

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவர் அவர்களே, காவல்துறை பாதுகாப்பு கொடுப்பது பற்றிச் சொல்கிறார்கள். கூட்டம் அதிகமாக யாருக்கு வருகிறதோ, அவர்களுக்குத்தான் போலீஸ் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும்.

* * * *

* * * *

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, கே. கே. நகரில் ஒரு போலீஸ் டிரெயினிங் காலேஜ் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அந்தக் கல்லூரி இயங்குகிறதா? எதுவும் அங்கே நடைபெறவில்லை என்ற தகவல். அதுபற்றிய விவரங்களை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோலவே உங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் ஒன்றை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன் * * தினமணி பத்திரிகை அதிகாரபூர்வமான பத்திரிகை. அதிகாரபூர்வமான பத்திரிகை என்றால், சட்டமன்ற லைப்ரரியில் இருக்கின்ற, எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட, மறுக்கப்படாத ஒரு பத்திரிகை, எல்லோ ஜர்னல் அல்ல. * * *

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1986 மே 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

* * * *

அது சபைக் குறிப்பிலே இருக்கவேண்டாம். (குறுக்கீடு).

* * * *

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றபொழுது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டு அவர்களுக்கு யாரோ தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள், அதைப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு உறுப்பினரைப்பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல. நான் சொல்ல விரும்புவது, உங்களுக்குத் தரப்பட்ட தகவல்கள் முழுக்க முழுக்க தவறான அடிப்படையிலே சொல்லப்பட்டவை என்ற எண்ணம் தான் எங்களுக்கு ஏற்படுகின்றது.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, சில நாட்களுக்கு முன்பாக இந்த மன்றத்திலே பேசிய நேரத்திலே நீதிமன்றத்திலே இருந்த ஒரு வழக்கைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அந்த வழக்கு சம்பந்தமாக நீதி கிடைக்கவில்லை என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு, அது ஒரு பெரிய புயலாக ஆகி ஒரு சர்ச்சையை உண்டாக்கியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் நான் ஏதோ சில தகவல்களைக் கொடுத்ததாகவும், வேண்டுமென்றே சில தகவல்களைக் கொடுத்ததாகவும் கூறினார்கள். அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும்; பிறகு பதில் சொல்லாம் என்றுதான் இருந்தேன். நான் எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களைச் சொன்னேன். அதை மறுக்க வேண்டிய அவசியமோ, அல்லது யாரும் நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டிய அவசியமோ இல்லை. எனக்குக் கிடைத்த தகவலை முழுமையாகச் சொல்லி விட்டேன். தவறான தகவலை நான் கொடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1986 மே 6]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, சபைக் குறிப்பிலே அது இருக்கிறது. நான்குட விசாரித்தேன். பிறகு தெளிவும் பெற்றேன். மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்கள் முதலிலே கேலை அக்யூடல் பண்ணாமல்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் சொன்னதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போய். . . (குறுக்கீடு) இல்லீகல் ஜட்ஜ்மெண்டே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : You have surrendered your rights voluntarily. அவ்வளவுதான்.

* **திரு. துரை கோவிந்தராசன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் ஐந்து கோடி தமிழ் மக்களுடைய காவல் தெய்வமாக இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியங்களின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நான் முதலிலே நன்றியைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த திருக்காட்டுப்பள்ளி பகுதியில் தோகூர் என்ற இடத்தில், திருச்சியிலிருந்து வருகின்ற மக்கள், பக்கத்திலே இருக்கின்ற பி.ஹெச்.இ.எஸ்., பணியாற்றுகின்ற றவர்கள் ஓய்வு நேரத்தில் வருகின்ற சிறந்த இடமாக இருக்கின்ற கல்லணை பகுதியில் உள்ள தோகூரில் புதிய காவல் நிலையத்தைத் திறந்திருப்பதற்காக அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக நான் முதலிலே அவர்களுடைய பாராட்டுதல்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த மானியங்களின் மீது பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு ஊர்களிலே இருக்கின்ற காவல் துறையில் அன்றாடம், சகஜமான நிலைகளை அடுக்காகக் கோத்து சட்டத் தையும், ஒழுங்கையும் இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நிலைநாட்டவில்லை என்று பல்வேறு குறைபாடுகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1986 மே 6]

(முற்பகல் 11-20)

நான் எண்ணிப் பார்த்தேன். அண்மையிலே ஒரு பகுதியிலே நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலில் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கட்சித் தலைவரவர்கள் தூசி என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் காவல் துறையினர் நிரம்ப இருக்கிறார்களே என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் பதில் அளித்தபொழுது, வருகை தந்திருக்கின்ற காவல் துறையினரின் எண்ணிக்கையில், என்பது விழுக்காடு நம்முடைய காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், நமக்குச் சாதகமானவர்கள், நல்லவர்கள் என்ற நற்சான்றிதழை அன்றைக்கு அந்தத் தேர்தல் களத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள்.

ஆனால் இங்கே இன்றைக்கு காவல்துறைக்கு அளிக்கப்பட்ட பல்வேறு சலுகைகளை, பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட அடுக்கடுக்காக நாட்டின் நலன் கருதியும், சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் கருதியும் நாட்டிலே ஏற்படுகின்ற சமுதாயத் தீங்குகளைக் களைவதற்கும், சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகவும் வேண்டிய எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அடுக்கடுக்காகப் புரட்சித் தலைவரவர்கள் இன்றைக்கு நிறைவேற்றிகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்தாண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே இருந்த காவல் நிலையங்களின் எண்ணிக்கை என்ன, இப்பொழுது இருக்கின்ற எண்ணிக்கை என்ன என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது இருந்த காவலர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், பத்தாண்டு காலத்திற்கு முன்னால் 40,000 பேர்கள் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு அது

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஏறத்தாழ 70,000 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. காவல் நிலையங்களுடைய எண்ணிக்கை கொஞ்சங் கொஞ்சமாக உயர்ந்து, 10, 15 மைல் என்று சொல்கின்ற அந்த இடைவெளிக்குள் காவல் நிலையங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு, இன்றைக்குக் காவல் நிலையங்கள் பல்வேறு இடங்களிலே திறக்கப்பட்டு, உடனுக்குடன், குற்றங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, இந்தியத்

1986 மே 6] [திரு. துறை கோவிந்தராசன்]

துணைக் கண்டத்திலே மட்டுமல்லாமல், உலகத்திலே இருக்கிறவர்கள் கூட வியந்து பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு, நம்முடைய தமிழக காவல் துறை இயங்குகிறது என்பதை நாம் அத்தனை பேரும் அறிவோம்.

சில நேரங்களில், காவல் துறையினர் செய்கிற நன்மையை நாம் சொல்வதில்லை. அவர்களுக்குத் தரவேண்டிய மரியாதையை, அல்லது அவர்கள் கடமையாற்றும்போது செய்யவேண்டிய உதவியை நாம் செய்வதில்லை. ஆனால், அதற்கு மாறாக, எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும், அவ்வப்போது ஆட்சியிலே இருக்கிறவர்களுக்கு, அந்த ஆட்சிக்கு, உறுதுணையாகக் காவல் துறை இருக்கிறது என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை மட்டுமே நாம் அடுக்கிக்காகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ முன்னாலே ஆட்சி நடைபெற்றிருந்த நேரத்தில், காவல் துறையிலே எந்தவிதமான குறையும் ஏற்படவில்லை; முன்னாலே ஆட்சி நடத்திய நேரத்தில், எங்கேயும் துப்பாக்கிச் சண்டைகள் இல்லை, இப்பொழுது தான் புதிதாக, நடப்பதைப் போல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சில நேரங்களிலே எடுத்துக் காட்டுவது, அதுவும் இந்த மாமன்றத்தில் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படவில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில் என்னுடைய ஞாபகம்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் இருக்கையிலே இல்லை;—பின்னோக்கிச் செல்கிறது. காரணம், 1972 ஆம் ஆண்டு அவர் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இல்லை. நான் 1972 ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தேன் என்ற முறையில், சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாக்க வேண்டிய இடத்தில், ஜனநாயகப் படுகொலையைச் செய்து விட்டுப் போன முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் இன்று நின்று பேசிக் கொண்டிருக்கிற இடத்திற்குப் பக்கத்திலே, துணை சபாநாயகராக அன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருந்தவர் இருந்து, அந்த இருக்கையிலே இருக்கிற சபாநாயகரை எழும்ப விடாமல், பேசவிடாமல், துணை சபாநாயகரே சபையை நடத்திய காட்சியை இந்த மாமன்றத்திலே நான் கண்டிருக்கிறேன் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1986 மே-6]

5 கோடி மக்களுடைய தலைவிதியை நிர்ணயிக்க வேண்டிய இந்த இடத்தில், சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய இந்த இடத்தில், ஒழுங்கைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய இந்த இடத்தில், ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய இந்த இடத்தில், ஜனநாயகப் படுகொலையைச் செய்து காட்டியவர்கள், இன்றைக்குச் சட்டம் இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை, நாட்டிலே நீதி இல்லை, நேர்மையில்லையென்று சொல்கிறபொழுது எனக்கு வேதனையாகவும், விந்தையாகவும் இருக்கிறது.

நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் கான் அவர்கள் சொல்கின்றபொழுது, எங்களுடைய அருமைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஏன் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு இல்லை, எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையென்றாலும் பரவாயில்லை, நாங்களே பாதுகாப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிய நேரத்தில், நான் இன்னுங்கூட பேசவேண்டும், மகிழ்ச்சியோடு அப்படிப்பட்ட பேச்சுக்களை கேட்கவேண்டுமென்ற ஆசையிலேதான் இருந்தேன். இங்கே முன் வரிசையிலே இருக்கிறவரும் மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான நாஞ்சிலார் அவர்கள் ஒருமுறை டெல்லிக்குச் சென்ற நேரத்திலேதான் அங்கே அவர் தாக்கப் பட்டு, சட்டை கிழிக்கப்பட்டு, டெல்லி நாடாளுமன்றத்திலே, தமிழகத்திலே இருக்கிற ஒரு கட்சியும், காவல் துறையினரும் என்னைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை, அந்த டெல்லி மாநகரத்திலே எடுத்துரைத்த நிலையெல்லாம் இப்பொழுது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை.

அதோடு அல்ல, இங்கேயிருக்கிற சிந்தன் அவர்கள் கூட ஒரு நேரத்திலே கத்தியால் தாக்கப்பட்ட பொழுது, தொழிலாளர் போராட்டத்திலே தாக்கப்பட்டபொழுது, அன்றைக்குக் காவல் துறையிலே இருந்தவர்கள், தொடர்ந்த வழக்கிலே, பின்னாலே கோர்ட்டுக்கு வந்த நேரத்தில், இங்கேயிருந்த எஸ்.பி. கீழே தொடுத்திருந்த வழக்குக்கு மாறாக, சாட்சியம் அளித்த நிலைகள் எல்லாம் அன்றைக்கு இருந்தது என்பதையெல்லாம் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும், ஏன், வெங்கா கவுண்டர் நாடாளுமன்ற உறுப்

1986 மே 6] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

மாக-இருந்தவரை, பாதுகாப்பாகத் தங்க வேண்டிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில், பஸ்ஸிலே ஏறி வரும்போது, கத்தியும், கடப்பாறையுமாக வைத்துக்கொண்டு, மண்டையிலே அடித்து உயிர் போகிற நிலையில், அந்தக் கோரக் காட்சியை உண்டாக்கிய ஆட்சிக்குச் சொந்தமாக ஒரு காலத்திலே இருந்தவர்கள்தான் இன்றைக்குக் காவல் துறையைப்பற்றி குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

அதை விட, அன்றைக்கு, நம்முடைய ரகுமான்கான் அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஓரத்தநாட்டுக்கு வந்து பட்டுக்கோட்டைக்குச் செல்ல வேண்டும், பொதுக் கூட்டத்திலே பேச வேண்டும், நான் முதல் அமைச்சராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லியதற்குப் பின்னாலே, அன்றைக்கிருந்த பெரிய காவல் துறை அதிகாரிகள், அன்றைக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிற கூட்டத்திற்குள் நீங்கள் வரவேண்டாம், திரும்பச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னபோது, எதற்காக நீங்கள் காக்கி சட்டை அணிந்திருக்கிறீர்கள், எப்படியும் நான் வந்தே தீர வேண்டும், பேசியே தீர வேண்டும், இரவு 1 மணியானாலும் பரவாயில்லை, கூடியிருப்பவர்களை எல்லாம் அடித்து, அந்த இடத்தில் ஆள் இல்லாமல், எந்த அளவுக்குத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்க முடியுமோ, அப்படி ஆக்குங்கள் என்று சொல்லி, ஒரு நாட்டினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தவர் 11 மணி நேரம் ஓரத்தநாட்டிலே இருந்த இடத்திலே இருந்துவிட்டு இரவு 12 மணி அளவில் பட்டுக்கோட்டைக்குச் சென்று ரோட்டிலே இருந்தவர்களை எல்லாம் கை கால் முறிய அடித்து அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்தவர் செய்திருக்கிறார் என்றால் நான் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். இன்றைக்கு உள்ள முதலமைச்சர் எந்த இடத்திற்கும் அப்படி அதிகாரிகள் வரவேண்டாம் என்று சொன்ன இடத்திற்கு காப்பு கேட்கின்ற நேரத்தில் இந்த அவையில் உறுப்பினராக செல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட தடியடிபிரயோகங்களை நடத்தவில்லை. அதுமட்டுமல்ல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பாதுகாப்பு கேட்கின்ற நேரத்தில் இந்த அவையில் உறுப்பினராக இருந்த எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் செங்கற்பட்டு செல்லுகின்ற நேரத்தில் அவரை அடித்து மண்டையை பிளந்து அதற்கு பின்னால் அவர் உயிர்போகின்ற நிலையிலே மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப்படுகின்ற நேரத்தில், ஆட்சி நடத்தியவர்களை நாம்

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1986 மே 6]

பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நான் சொல்வதற்கு காரணம் இருக்கிறது. தந்தை என்மெடுத்த மகனாகூட தனக்கு மகன் இல்லை என்று சொல்லுகின்ற காட்சியை போல் அன்றைக்கு காட்டியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இங்கே எதுவுமே இல்லை, ஜனநாயக பாதுகாப்பு இல்லை, சட்டம் ஒழுங்கு நிலை நாட்டப்படவில்லை என்பதையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் டெல்லியிலேயிருந்து ஆக்ரா வரை சென்றுவிட்டு பஸ்ஸிலே வருகின்றபோது இடையிலே இருக்கின்ற ஒரு பள்ளத்தாக்கு பகுதியிலே அந்த பஸ்கள் எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் ஒவ்வொரு காவல் துறை அதிகாரியாக ஏறிக்கொண்டு, ஒரு 20 பஸ்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து மாலை நேரம் முடிவதற்குள்ளாக டெல்லிக்கு போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற நிலையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பெண்களாக இருந்தால் அணிந்திருக்கின்ற நகைகளையெல்லாம் கழட்டி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களிடம் கேட்டேன், இது எவ்வளவு காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று. இது ஆண்டாண்டு காலமாக நடைபெற்று வருகிறது என்றும் அந்த காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் நமக்கு துணையாக வந்துகொண்டேயிருப்பார்கள் என்றார்கள். பஸ்ஸிலே வருகின்ற நேரத்தில் எதிரில் வருகின்ற பஸ்ஸை மறித்து, ஏதாவது தடையிருக்கிறதா, தடுக்கிறார்களா என்று கேட்டு, இல்லை என்ற பிறகு பஸ்ஸை ஓட்டுகிறார்கள். அதைப் பார்த்து விட்டு நான் இங்கே வருகின்ற நேரத்தில் தமிழகத்தில் உள்ள காவல்துறையினர் எந்த அளவுக்கு சிறப்பாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தது. இன்றைக்கு வழக்கு தளம் குறைந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சியிலேதான் பல்வேறு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சின்னஞ்சிறு சலுகைகள், பெரிய சலுகைகள் என்று வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஊதிய விகிதாச்சாரத்தை உயர்த்துதல், சைக்கிளில் இரண்டுபேர் செல்லலாம் போன்ற சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல இடர்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு குற்றங்களை புரிந்து கொண்டிருப்பவர்களை கண்டுபிடிப்பதற்கு நவீன கால முறையில் நடவடிக்கைகளை இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி எடுத்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்வேன். அன்றைக்கு டி.ஜி.பி. என்ற அந்த நிலையை அதிகப்படுத்தாத

1986 மே 6] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

நேரத்தில் இன்றைக்கு நாம் இரண்டு டி.ஜி.பி. க்களை பெற்றிருக்கிறோம். ஐ.ஜி. 10 பேர்கள் என்ற நிலை மாறி இன்றைக்கு 22 பேர்களாக உயர்ந்திருக்கிறார்கள். இரயில்வே மற்றும் பல்வேறு இடங்களில் நாம் அந்த பதவிகளை உயர்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு 60,000-க்கு மேற்பட்ட காவல்துறையினரை நாம் பெற்று இருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய வாகன வசதிகளை நாம் ஏற்படுத்தி தந்திருக்கிறோம். என்னுடைய குறைபாடு என்னவென்றால், நாம் காவல்துறையை மதிக்காமல், ரோட்டிலே சட்டங்களை கையிலே எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் செய்கின்ற காரியங்களுக்கு தடையாக இருக்கிறோம். சில நேரங்களிலே நாம் பழமையோடு இதனை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது, பழைய காவல்துறை வருகிறது என்று ஊரிலே சொன்னால், கூட்டமாக நின்றுகொண்டிருப்பவர்கள் உள்ளத்திலே அச்சம் வரும். நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்ற பயம் வரும். ஆனால் அத்தகைய அச்சம் இன்றைக்கு இல்லை. அவர்கள் செய்கின்ற காரியங்களுக்கு இடையூறு விளைவிப்பதாக இருக்கிறது இப்படி. காவல்துறைக்கு பல்வேறு வகையிலே தொல்லைகளை கொடுத்தும் இன்றைக்கு அவர்கள் சீராக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்த காவல்துறை இன்றைக்கு அதிகமாகி யிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனை எல்லாம் மூலைக்கு மூலை போராட்டம் நடைபெறுவதுதான். அன்றைக்கு ஏதோ ஓரிடத்தில் போராட்டம் நடைபெறும். இன்றைக்கு மூலைக்கு மூலை நடைபெறும் போராட்டங்களை சமாளித்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு பேரூந்து வசதிகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. சிற்றூர்களில் சிறிய சிறிய சச்சரவுகள். எல்லா இடத்திலும் பாதுகாப்புத்தர வேண்டும் என்ற நல்ல உணர்வோடு அவர்கள் தொடர்ந்து செயல்படுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைபட்டிருக்கிறேன்.

ஒருவர் வாங்குகின்ற சம்பளத்தில் ஏதாவது ரூ. 150, ரூ. 200-க்கு சாமான்களை பெறவேண்டுமென்று சொன்னால் அதிலே 50 சதவிகிதம் இன்றைக்கு அரசு மலிவு விலையிலே தருகின்றது என்று சொன்னால் இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் அதை எண்ணிப்பார்க்கவில்லை,

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்] [1986. மே 6]

மாண்புமிகு ரகுமான்தான் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற போது கொடுக்கின்ற அளவு குறைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, கொடுக்கவில்லை என்று கோடிட்டு காட்டவில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களை எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால்தான் நிறைவேற்றி அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதை இங்கே இருக்கின்ற மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் போன்ற இடங்களுக்குச் செல்கிறபோது அன்றைக்குக் கறுப்புக் கொடியை எங்களது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னதால் அவர்களை வழக்குமன்றப் படிக்கட்டுகளில் ஏற்றவேண்டும் என்பதற்காக அன்றைக்குப் பல்வேறு வழக்குகளை எல்லாம் உருவாக்கிய சூழ்நிலையில் இருந்தவர்கள் தான் இன்றைக்கு காவல் துறையைப் பார்த்து பலவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்தக் காவல் துறையில் இன்றைக்கு இந்த அரசு அளித்திருக்கக்கூடிய சலுகைகளைப் பற்றிப் படித்துப் பார்க்கிறபோது மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே இந்த அவையிலே நான் இருந்தேன். மரியாதைக்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள், காவல் துறை மானியத்தின் மீது திரு. மணலி கந்தசாமி மற்றும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் போன்றவர்கள் எல்லாம் பேசிய பேச்சுக்கு ஒரு கதையைச் சொல்லி பதிலளித்தார்கள். ஒரு பாம்பு கதையைச் சொன்னார். ஒரு பாம்பு ஒரு சாதுவிடத்தில் சென்று 'எல்லோரும் என்னைப் பார்த்தால் வெறுக்கிறார்கள், அதற்கு என்ன காரணம்' என்று அந்தப் பாம்பு சாதுவைப் பார்த்துக் கேட்டதாம். அதற்கு அந்தச் சாது 'நீ யாரைக் கண்டாலும் கடிக்கிறாய், அதனால்தான் உன்னை வெறுக்கிறார்கள், எனவே இனிமேல் கடிக்காமல் இரு' என்று சொல்லி அந்தப் பாம்பை அனுப்பி விட்டதாம். அதற்குப்

1986 மே 6] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

பின்னால் அந்தப் பாம்பு கடிப்பதை விட்டுவிட்டு நகர்ந்துபோய்க் கொண்டே இருந்ததாம். அது கடிக்காத காரணத்தால் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் எல்லாம் சின்னத் தடியை எடுத்து அந்தப் பாம்பைக் காயப்படுத்திவிட்டார்களாம். மறுபடியும் அந்தப் பாம்பு திரும்பி வந்து 'நான் யாரையும் கடிப்பதில்லை, இருந்தாலும் சின்னஞ்சிறுவர்கள் எல்லாம் என்னை அடிக்கிறார்கள் என்று அந்தப் பாம்பு கேட்டதாம். அதற்கு மீண்டும் அந்தச் சாது 'நீ யாரையும் கடிக்கவேண்டாம் என்று தானே சொன்னேன், அடிக்க வருகிறவர்களிடத்தில் நீ படமெடுத்து சிறவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லையே, படமெடுத்து சீறியிருந்தால் உன்னை அடிக்காமல் அல்லவா விட்டிருப்பார்கள்' என்று சொன்னாராம். இப்படி ஒரு கதையை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைத்து அவர்கள் சொன்னதை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

இன்றைக்குக் காவல் துறையிலே இருப்பவர்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு நாம் உறுதுணையாக இருக்கிறோமா என்றால் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் இன்றைக்குப் பல்வேறு சலுகைகளை, புதிய, புதிய அறிவிப்புகளை இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வாகனங்கள் வாங்குவதற்காக 100 இலட்சமும், ஓட்டுநர் மற்றும் கம்பியில்லாத் தந்தி ஆப்பரேட்டர்களுக்குச் சிறப்பு ஊதியமாக 40 ரூபாயும், 25 ரூபாயும் தந்திருக்கிறார்கள். காவல் துறையினருக்கு உள்ள அலவன்ஸ் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு காலத்தில் ஒன்றரை ரூபாயாக இருந்தது, அதற்குப் பிறகு 2½ ரூபாயாக மாறி, அதற்குப் பின்னால் 4 ரூபாயாக, 6 ரூபாயாக, 7 ரூபாயாக மாறி இன்றைக்கு விடுப்பிலே இருந்தால், அவ்வாறு விடுப்பிலே இருக்கிற காலத்திலே பணியாற்றினால் 10 ரூபாய் படி என்ற அளவுக்கு இன்றைக்குக் காவல் துறையிலே அவற்றை எல்லாம் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. அன்றைக்குக் காக்கித் துணிகளை அணிந்து கொண்டு வெட்ட வெய்யிலில் நின்றகொண்டு பணியாற்றுகிற போது ஒரு நாள் அணிகிற சட்டையை மறுநாள் அணிய

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1986 மே..6]

முடியாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு இருந்த குறையைப் போக்கி இன்றைக்கு டெரிகாட்டன் துணி தந்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பல்வேறு சலுகைகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. நாம் எல்லாம் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் ஏற்படுகிற பல்வேறு நிலைமைகளுக்குக் காவல் துறையினர்தான் காரணம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு அவர்கள் செய்கிற எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் அதிலே குறை நம்முடையதாக இருந்தாலும் அந்தக் குறையைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக காவல் துறையின் பக்கத்திலே அதைக் கொண்டு வந்து விடுகிறோம்.

இன்றைக்குப் பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு உயர்ந்த பதவி கொடுக்கப்படுகிறது. இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருப்பவர்கள், டி.ஐ.ஜி.யாக இருப்பவர்கள் உயர்ந்த இடத்திற்கு வரவேண்டுமென்ற வகையிலே மேலே இருந்த பதவிகள் எல்லாம் உயர்த்தப்பட்டு, பிரிக்கப்பட்டு 10, 20 என்ற அளவுக்கு டி.ஐ.ஜி., ஐ.ஜி. போன்ற போஸ்ட்கள் எல்லாம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் பலரும் வருகின்ற வாய்ப்பை இந்த அரசு இன்றைக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து அத்தனை காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று இன்றைக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். 1972-ல் சேமக் காவல் படை இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு 182 பிரிவுகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படை என்பது 1972-லே ஒரு அணி மட்டுமே இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு 9 அணிகளாக அது வளர்ந்து இருக்கின்றது. துப்பறியும் பிரிவுகள் அன்றைக்கு 3-ஆக இருந்தது, இன்றைக்கு 4 பிரிவுகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காவல் துறையினருக்கான பயிற்சி நிலையங்கள் முன்பு 2 இடங்களில் மாத்திரம் தான் இருந்தது இன்றைக்கு 10 இடங்களில் விரிவுபடுத்தி காவலர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அதைப்போல

1986 மே 6] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

அந்தக் காவலர் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்பட்டவர்கள் 2,025 பேர்கள் என்ற நிலை மாறி இப்போது 4,650 பேர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவர்களுக்கு காவல் துறையினர் பல்வேறு இடங்களில் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல. பல இடங்களில் அவர்களுக்கு வாக்கி டாக்கி, மற்றும் எல்காட் நிறுவனத்திடமிருந்து பெற்ற கருவிகள் போன்ற நவீன கருவிகளை அரசு கொடுத்து, அவர்களுக்கு உறுதுணையாக, குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு எளிதாக இருப்பதற்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு உதவி செய்கிறது. தமிழ்நாடு காவல் துறையினரின் நல நிதியாக ஏறக்குறைய மொத்த தொகையாகவே 1 லட்சம் ரூபாயில் 1978-லே தொடங்கப்பட்ட அந்த நிதியை தற்போது 3.5 லட்சமாக அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. அதேபோல படிப்பு உதவித் தொகை என்று 20 ஆயிரம் ரூபாய் மட்டுமே இருந்தது, தற்போது 40,250 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு வகைகளிலும் அவர்களுக்கு உதவிகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் பெண்களைக் காவல் துறையிலே சேர்க்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதன்மூலம் 550 பெண்கள் காவல் படையிலே பணிபுரிகிறார்கள். குடியிருப்பு வசதிகள் செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு 3,285 குடியிருப்புகளையும் அத்தோடு 1,270 படைவீடுகளையும் கட்டித் தந்துள்ளது. இப்படி பல்வேறு வகைகளிலும் காவலர்களுக்கு, காவல் துறையில் பணிபுரிபவர்களுக்கு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி பல்வேறு வசதிகளை செய்து தந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நோத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்றையதினம் முன்னாலே ஆட்சியிலே உள்ளவர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னால், பின்னாலே வருபவர்களைப் பற்றி அதற்குப் பின்னாலே வருபவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதைப் போல. இதில் குற்றங்குறைகளை ஆட்சியாளர்களைப் பற்றி வழி வழியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையை மாற்றி, காவல் துறையிலே ஆங்காங்கு இருப்பவர்களுக்கு என்னென்ன

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1986 மே 6]

வசதிகள் செய்தாக வேண்டும். அவர்கள் மக்களுக்கு சேவை செய்கிறார்கள், பணியாற்றுகிறார்கள், மக்கள் பாராட்டத் தக்க வகையிலே அவர்கள் செய்கிற காரியங்களும் நாம் அவர்களுக்குச் செய்கிற காரியங்களும் அமைய வேண்டும் என்கிற அளவில் இங்கே யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற என்னுடைய ஆசையை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த வகையில் அவர்கள் ஆட்சி நடத்திய நேரத்தில் சின்னஞ்சிறு குறைபாடுகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. மின்சார கட்டணம் சம்பந்தமாக ஒரு போராட்டத்தில் பெரணமல்லூரிலே நடந்த ஒரு துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவம் குறித்து நமக்கெல்லாம் தெரியும். இரண்டு பைசா உயர்த்துவதற்காக அன்றைக்கு எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்றும், அன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு காவல் துறை கஷ்டப்பட்டது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதைப்போலவே அன்றைக்கு காவல் துறையினருக்கு இருந்த சலுகைகளை விட அதிகமான சலுகைகளை, எல்லா விதங்களிலும் அளித்து, அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் செய்து கொடுத்து, அவர்களை மக்களுக்கு நல்ல முறையில் கடமையாற்ற செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசு பல காரியங்களைச் செய்து தந்திருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல. அன்றைக்கு காவல் துறை நிலையத்திற்கு சென்று ஒரு வழக்கை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று போனால், அங்கிருக்கும் காவல் துறை அதிகாரி அதை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, சரி சென்று வாருங்கள் என்று சொல்லி அந்த கேஸ்களை பதிவு பண்ணாமல் வைத்திருந்த நிலைமைகளை யெல்லாம், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான், எடுத்துச் செல்லுகின்ற வழக்குகள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டு உடனுக்குடன் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. அந்த வகையிலே 1 லட்சத்து 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வழக்குகள் இன்றைக்கு பதிவு செய்யப்

1986 மே 6] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அன்று 60 ஆயிரம், 70 ஆயிரம் வழக்குகளே பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. அப்படி பதிவு செய்யப் படாததற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், முழு விசாரணையும் செய்யாமல் இடை இடையே ஒவ்வொரு வழக்கையும் அதன் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப ஏதாவது பெற்றுக் கொண்டு ஆங்காங்கே விட்டு விட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் அன்றைக்கு கேஸ்கள் பதிவு செய்யப்படாமலேயே காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அருமை நண்பர் இங்கே இல்லை. இன்றைக்கு காவல் நிலையங்களிலே, இரண்டு மாத காலத்திற்கு முன்னால் நடைபெற்ற உள்ளாட்சி ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று வந்த தலைவர்களும், அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுமே உள்ளே போய் தங்களுக்குள் ஒருவருக் கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டு, அந்த அதிகாரிகளுக்கு முன்னாலேயே சண்டையிட்டுக் கொண்டு, அவர்களுக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியாத நிலையை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். உதாரணமாக ராணிப்பேட்டை நகராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்கள், 20 நாட்களுக்கு முன்னால் அங்கிருக்கின்ற காவல் நிலையத்தினுள்ளே சென்றிருக்கிறார்கள். அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த நகராட்சி மன்ற உறுப்பினரும் உள்ளே போய் இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களும் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு, குடுமியைப் பிடித்துக் கொண்டு சண்டையிட்டுக் கொண்டு, அந்த அதிகாரியின் முன்னாலேயே சண்டை போட்டுக் கொண்டு நின்றபடியால், அங்கிருந்த அதிகாரிகளுக்கு எப்படி அவர்களை சமாதானப்படுத்துவது என்றும் தெரியாமல், எப்படி அதில் வழக்கு போடுவது என்றும் புரியாத நிலையில் அங்கே காவல் துறையினர் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்கு காரணம் காவல் துறையில் சிறப்பாக,

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

[1986 மே 6]

விஞ்ஞான ரீதியில் இவ்வளவு வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் செயல்படுகிறபோதே, அதையும் மீறி மிகத் தந்திரமாக இவர்கள் ஏதோ பாம்பை போல ரூபம் எடுத்து இன்றைக்கு காரியங்கள் நடத்துவதன் காரணமாக, இப்படிப்பட்ட குறைகளை அவர்கள் காவல் துறை மீது சொல்ல நேரிடுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் தந்திருக்கிற பல்வேறு விளக்கங்களைப் பார்க்கிறபோது இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற நம்முடைய காவல் துறை எவ்வளவு சிறப்பாக செயல்படுகிறது என்பது தெரிகிறது. நாம் நம்முடைய மாநிலத்தை விட்டு அண்டை மாநிலங்களுக்குச் செல்கிறபோது, உங்கள் மாநிலத்தில் இருக்கிற காவல் துறையைப் போல வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லையென்று அங்கேயிருப்பவர்கள் சொல்கிற போது, அதைக் கேட்பதற்கு மிகவும் பெருமையாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் காவல் துறையினை செம்மையாக, சிறப்பாக நடத்திச் செல்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தில் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுவதற்கு நான் நிற்கிறேன். ஒரு பக்கத்தில் இவ்வளவு சிறந்த காவல் துறையை இந்தியாவில் எங்கேயும் நாம் பார்க்க முடியாது, உலகத்திலேயே பார்க்க முடியாது என்று வாதாடிக் கொண்டிருப்பதை பார்த்தோம். போப் ஆண்டவர் சென்னை மாநகரத்திற்கு வந்தபோது எவ்வளவு சிறப்பாக அவருடைய நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அது இந்த போலீஸ் இலாக்காவிற்கு, அதன் திறமைக்கு சான்றிதழ் வழங்குவதைப் போன்றதாகும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அமெரிக்காவை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது அங்கே மாலை நேரத்தில் நடந்து செல்வதற்கு தடை ஏற்படுவதைப்போல எங்கேயாவது இங்கே தடை ஏற்படுகிறதா என்றும், பம்பாயிலும் மற்ற இடங்களிலும் நடக்கிறதைப் போல 'பேங்க்

1986 மே 6]

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

ராபர்ட் கொள்ளைகள் எங்கேயாவது நடக்கிறதா என்றும் கேட்கப்பட்டது. இத்தியாவில் சில மாநிலங்களில் போலீஸ் துறை எப்படி இருக்கிறது என்று ரூசகமாகப் பேசப்பட்டது. ஆனால் நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ காவல் துறையினர்தான் இதற்கெல்லாம் பொறுப்பு என்று நான் கருதவில்லை. இன்னும் ஒரு பக்கத்தில் பேசப்பட்டது. இந்தக் காவல் துறையில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் பாவிகள், அவர்கள் இந்தக் குற்றத்தை செய்கிற அளவிற்கு குற்றப் பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள் என்று அந்தமுறையில் நாம் இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்க்கவில்லை. குற்றங்கள் குறைவதும் ஏறுவதும் போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தது அல்ல. சமுதாயத்தில் இருக்கிற சீரழிவுகள்தான் குற்றங்கள் நிகழ்வதற்கு காரணமாக இருக்கின்றன. போப் ஆண்டவர் வருகையின்போது நிகழ்ச்சிகள் அமைதியாக நடந்ததில் போலீசிற்கு எந்தப் பங்கும் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. வங்கிகள் கொள்ளை இங்கே இல்லையென்றால், அதற்கெல்லாம் தமிழ் நாட்டில் தமிழர்களின் நாகரீகம் எவ்வளவு சீரழியவில்லை என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. போலீசின் திறமைதான் அதற்கு காரணம் என்று வாதாடி, இந்தத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறைகளை, குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பதற்கான முயற்சியிலிருந்து நாம் விலகக் கூடாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குற்றங்கள் அதிகமாவதற்கு அவர்கள்தான் பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த ஆய்வு அறிக்கையில் ஒரு பக்கத்தில் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் அய்யம்பெருமாள், இராசரத்தினத்தினுடைய திறமையைப் பற்றியும், அவர்கள் எவ்வளவு உறுதியாக கடமையாற்றினார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே எனக்கு எந்த ஆட்சேபணையும் இல்லை. அவர்கள் குற்றவாளிகளைப் பிடிப்பதற்கான முயற்சியில் எவ்வளவு தீவிரம் காட்டி தங்களுடைய உயிரை இழந்தனர் என்பதிலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவதற்கு நாங்களும் தயார்தான். அத்தகைய உணர்வு போலீஸ் அணியில் ஏற்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள்தான் நாங்கள்.

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1986 மே 6]

ஆனால் மையமான பிரச்னை அதுவல்ல. அதைத்தான் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மையமான பிரச்னை என்பது இந்தப் போலீஸ் இலாக்காவை நடத்திச் செல்வதில் அரசின் கொள்கை என்ன என்பது தான். இந்த மையமான பிரச்சனையில் அரசின் கொள்கை என்ன* அந்தக் கொள்கை எப்படி உருவாக்கப்படுகிறது. எப்படி அமல் நடத்தப் படுகிறது என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி.

இந்த ஆய்வு அறிக்கையில், ஆங்கில புத்தகத்தில் 5-ம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘The Tamil Nadu Police, in this exercise, maintain and nurture very corial relationship with the public.’

என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் அதைச் சொல்லும்போது, இந்த வழியில் நின்று பணிபுரியும் தமிழகக் காவல் துறை பொதுமக்களுடன் சிறந்த நல்லுறவினைப் பேணி வளர்த்து வருகின்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் படித்துப் பார்த்து சிரித்தேன். வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை. ஒருவேளை இந்த ஆண்டுக்கு உள்ள ஒரு மிகச் சிறந்த நகைச்சுவைக்கு பரிசளிக்க வேண்டுமானால், இந்த வாசகத்திற்கு பரிசளிக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்வேன். காரணம் ஏதோ ஒரு இலாக்கா இன்றையதினம் மக்களிடமிருந்து முழுமையாக தனிமைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது போலீஸ் இலாக்கா தான். அதனுடைய செயல்முறைகளும், அதை நடத்திச் செல்கிறவர்கள் செய்கிற தவறுகளும், இத்தகைய ஒரு இக்கட்டான நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. இதை நான் குறிப்பிடும்போது, இந்த மன்றத்திலே துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விஷயத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில அதிகாரிகளுடைய தவறோ, அல்லது சில நடவடிக்கைகளோ அல்லது சில டிரென்ட், போக்குகளோ தவறு என்று சொல்லும்போது, அது நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது, சப்ஜூடிஸ் என்று சொல்லி

1986 மே 6]

[திரு. வி. பி. சிந்தன்.]

விடுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளுக்கு இங்கே பதில் அளிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை, ஆகவே நீங்கள் பேசக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இது முறையல்ல. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேசக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ரூல் 93 பிரகாரம் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டுப் பேசுங்கள். நாங்கள் உங்களுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பது போன்று சொல்லக்கூடாது. அதுசரியல்ல. நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டுப் பேசினால், அமைச்சர்கள் பதில் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: ஒரு மிகச் சிறந்த நீதிபதி சொல்லும் போது,

‘In short, a plea for justice is addressed not to the Court alone, but to the Executive and Legislature as well’.

என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் நீதி வழங்கப்படுவதற்கு, நீதி மன்றத்திற்கு முன் உள்ள ஒரு பிரச்சனையாக மட்டும் அதைக் கருதக்கூடாது. அதில் நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்புண்டு, சட்ட மன்றத்திற்குப் பொறுப்புண்டு என்று சொல்கிறது. அதைத்தான் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே

Checks and Balances என்று சொல்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கே பேசவில்லை என்றால் வேறு எங்கே பேசுவது? இந்தக் குறைகளை எல்லாம் இங்கே எடுத்து விவாதித்தால்தானே அதைத் தீர்க்க முடியும். பொதுமக்களிடம் போலீஸ் இலாக்காவிலே நடைபெறக்கூடிய அநீதிகளைப் பற்றி, அக்கிரமங்களைப் பற்றி, தவறுகளைப் பற்றி நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், போலீஸ் பற்றிய ஒரு நல்ல உணர்வை நாம் உருவாக்கவில்லை என்று சொன்னால், மக்களுக்கு அருவறுப்பு ஏற்படும். அருவறுப்பு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, பல தவறான காரியங்களுக்கு அவர்கள் போகக்கூடிய அபாயம் உண்டு. மக்களிடையில் அப்படி ஒரு உணர்ச்சி ஏற்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டமன்றம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1986 மே 6]

திருப்பூரில் நாகம்மாள் என்ற ஒரு பேராசிரியை கொலை செய்யப்பட்டார். போலீஸ் விசாரணையிலே எதுவும் புலனாகவில்லை. அந்தப் பகுதியில் நடந்த கிளர்ச்சியும் இயக்கமும் தான் பேராசிரியை நாகம்மாள் அவர்களுடைய மரணத்திற்கு யார்காரணம் என்பதை கண்டுபிடிக்க முடிந்ததற்கும், பிறகு தண்டனை கொடுப்பதற்கு வழி ஏற்படுத்தியது. ஆகவே மேலும் மேலும் இதை வலியுறுத்தவேண்டிய காரணத்தால்தான் நான் இங்கே பேசுகிறேன். ஆனால் சப்ஜூடிஸ் என்று நான் பேசும் போது தலைவர் அவர்கள் குறுக்கிடுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்றை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையினுடைய 48 வது பக்கத்திலே I refer to the English text. கீழ்க்கரையிலே அக்டோபர் 25 ஆம் தேதி 1985 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றி ஒரு பகுதி உண்டு. நான் உங்கள் மூலமாக நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது, அதை மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக ஒரு வகுப்பினருடைய பெயரைக் குறித்து, அவர்கள் தான் கூட்டத்தின் மீது கல் எறிந்தது என்றும், பல சொத்துகளை நாசப்படுத்தினார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதற்குப் பிறகு அந்த பாராவினுடைய கடைசி வாசகத்தைப் படித்து பாருங்கள். Magisterial enquiry is ordered.

இந்த மேஜிஸ்ட்ரேட்டினுடைய என்கொயரி ஆர்டர் பண்ணப்பட்ட பிறகும், அரசு இந்த மன்றத்திலே வைக்கக்கூடிய ஒரு அறிக்கையிலே அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்கிற முறையிலே அதை நிரூபித்த ஒரு நிலைமையிலே அந்த வாசகங்கள் அமைவது சரிதானா? நீங்கள் அதைச் செய்யலாம். நாங்கள் ஏதாவது குறிப்பிட்டால்தான் தவறா என்று, நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகவேதான் **

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1986 மே 6]

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

(முற்பகல் 11-50)

*

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடைசியிலே பேசியவை யெல்லாம் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற குறிப்பிலே ஏற்றுக்கின்ற காரணத்தினாலே அதற்கு தலை வணங்குகிறவன் அல்ல என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் தான் அடுத்த பிரச்சனைக்குப் போகிறேன். இந்த ஒத்திவைப்பு (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் ஜூடியல், லெஜிஸ் லேசர் பற்றிய பேசினீர்கள். நான் அதை கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அதைத் தொடர்ந்து கேட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன். நீங்கள் அதோடு விட்டு விட்டீர்கள் (குறுக்கீடு)

திரு. வி. பி. சிந்தன் : அதை நான் பேசவில்லை. அதை என்றைக்கோ விட்டுவிட்டேன். ஆகவே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் அல்லது பிரச்சனை களைப்பற்றி நான் இங்கே பேசியவை ஒரு பக்கத்திலே இருக்கட் டும். அவை முன்னவர் அதற்கு ஒரு பதில் சொல்கிறார். அந்தப் பதில் போலீஸ் இலாக்காவால் தயாரிக்கப்பட்டது. விசாரணைக் குழு என்று சொல்லி இங்கே பல்வேறு பிரச்சனை களுக்கு விசாரணைக் குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விசாரணைக் குழுவின் முடிவு என்ன என்பது தெரியாது. எதையும்கூட ஒரு முழுமையான நிலைமையில் கொண்டு வரக்கூடிய முறையில் அரசின் கொள்கை இல்லை என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்லுவதற்கு காரணம் இன்வெஸ்ட்மென்ட் ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக்கொள்கிறேன். எனக்குள்ள நேசத்தில் நான் அவ்வளவு தான் சொல்ல முடியும். இன்வெஸ்ட்மென்ட் ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

அனேகமாக இன்வெஸ்ட்மென்ட் ஒன்று சொன்னால் நம்முடைய போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு மெத்தட் தான் தெரியும். அது third degree method சித்திரவதை செய்து எவ்வளவு நிர்ப்பந்தம் செலுத்த முடியுமோ, நகக் கண்ணில்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1986 மே 6]

ஊசியை ஏற்றி, அடித்து, சித்திரவதை செய்து, பிரக்ஞை இழந்து விழுந்து விட்ட பிறகு, தண்ணீரை உட்பிலே ஊற்றி—அதை எல்லாம் நான் அனுபவித்த காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். மீண்டும் அடித்து இப்படி துன்புறுத்தி ஸ்டெட்மென்டு எழுதுவது, —பல நீதிமன்றங்களுடைய தீர்ப்புகளை படித்தவர் தானே நீங்கள் —கடைசியில் அந்தக் குற்றவாளி, நிர்ப்பந்தித்தார்கள் அதனால் நான் அதைச் சொல்ல வேண்டி வந்தது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை எல்லாம் ஏற்படுகிறது. சமீப காலத்தில் இந்தப் போக்குகள் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தப் போக்குகளைத் தடுப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதைச் செய்யக் கூடாது, இது குற்றம், குற்றப் புலனாய்வு செய்வதற்கு third degree method ல் சித்திரவதை செய்யக்கூடாது என்று நீங்கள் சுற்றறிக்கை அனுப்பினீர்களா? நீங்கள் போலீஸ்காரர்களுக்கு இப்படி செய்யக் கூடாது என்று பயிற்சி கொடுக்கிறீர்களா? இதைத் தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி ஒரு முயற்சி எடுத்து இருந்தால் அதற்கான விளைவுகள் நிச்சயமாக ஏற்பட்டு இருக்கும். விளைவு ஏற்படவில்லை என்பது தான் அண்மையில் போலீஸ் நிலையங்களில் நடைபெறக்கூடிய கொலைகளின் பட்டியல் எடுத்துக் காட்டுகிறது. நான் விவரங்களுக்குள் போக விரும்பவில்லை. பல்வேறு போலீஸ் நிலையங்களிலே இவ்வாறு நடக்கிறது.

தென்காசி தாலுக்காவிலே பாவுர்சத்திரத்திலே உள்ள போலீஸ் நிலையத்தில் திருட்டுக் குற்றத்திற்காக சின்னசாமி என்பவரை 11—4—1986-ல் கைது செய்து அழைத்துச் செல்கிறார்கள். திருட்டுக் குற்றத்திற்கு கைது செய்யப்பட வேண்டியது தான். அவன் திருடி இருக்கிறானா இல்லையா என்று—நாய் படை, குதிரைப் படை, வாக்கி, டாக்கி, இன்னும் எத்தனையோ கருவிகள் விஞ்ஞானக் கருவிகள், கம்யூட்டர் உட்பட நீங்கள் உபயோகிக்கிறீர்கள். ஆனால் பண்டைக் கால முறைகளிலே சித்திரவதை செய்து கடைசியாக 13 ஆம் தேதி அவனுடைய சடலம் அவனுடைய குடும்பத்திற்கு திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி எத்தனை நிகழ்ச்சிகள்.

1986 மே 6]

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

மதுரை, போடி அருகில் தேவகரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தனுஷ்கோடி என்ற 20 வயது பையன் இப்படி கைது செய்யப் பட்டு அவனை சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கி அவன் அங்கே இறந்து போகிறான். இப்போது ஆர்.டி.ஓ. விசாரணை எழை சொல்லுகிறீர்கள். இந்த விசாரணையால் என்ன பலன் ஏற்படும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இத்தகைய முறைகளை கடைப்பிடிக்கக் கூடாது என்று போலீஸ்க்கு தாக்கீது கொடுக்கப்பட்டதா? ஆகவே இந்த முறைகளுக்கு காரணமான போலீஸ்காரர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? என்ன நடவடிக்கை என்பதை நான் அரசுக்கு விட்டுவிடுகிறேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் மேலும் மேலும் இது ஏற்படும். இதனுடைய விளைவுகள் என்ன ஆகும்.

வேதாரண்யம் போலீஸ் அலுவலகத்தில் இருந்து வந்த ஒரு கூச்சலைக் கேட்டு, அவருடைய மாணக் கூச்சலைக் கேட்டு ஏராளமான கூட்டம் சேர்ந்து விடுகிறது. அவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம், கண்ணீர் புகை போன்றவைகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகிறது.

அதேபோல் நான் இன்னும் ஒரு நிகழ்ச்சியை சொல்ல விரும்புகிறேன். செஞ்சியில் உள்ள ஒளிபுரம் என்ற கிராமத்தில் சின்ன மணி அலையஸ் ஆறுமுகம் என்ற ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டு இந்த முறையில் நடந்தது.

கோவையில் நடந்த இதைவிட வருந்தத்தக்க பிரச்சினையை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோவையில் 1-11-1985-ல் ஈரோடு போலீஸார் சித்தாபுரத்திற்கு வந்து ஒரு வீட்டில் சோதனை செய்து ஒருவரை கைது செய்கிறார்கள். அவர் பெயர் ஜார்ஜ் பிலிப் என்பது. அந்த வீட்டில் அவரை அடிக்கிறார்கள். வீட்டில் உள்ள அவருடைய மனைவி குழந்தைகள் எல்லாம் கதறி அழுகின்றபோதும் அடிக்கிறார்கள். ரத்த காயம் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவரை ஈரோட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று விடுகிறார்கள். ஈரோடு போலீஸ் நிலையத்திற்கு அவர் தேவையாக இருந்து இருக்க முடியும். தேவைக்காக கைது செய்யப்பட்டது. ஆனால் அடித்துதான் இழுத்துச் செல்ல வேண்டுமா? அதற்குப் பிறகு

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1986 மே 6]

மறுநாள் அவருடைய, பிலிப் உடைய மனைவிக்கு ஒரு தந்தி வருகிறது. ஒரு போலீஸ் அதிகாரியும் அந்த வீட்டுக்கு வருகிறார். உடனடியாக உன்னையும் உங்களுடைய சொந்தக் காரர்களையும் ஈரோட்டுக்கு அழைத்து வரும்படி போலீஸ் காரர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அங்கே பிலிப்பினுடைய பிணத்தைத் தான் அவர்கள் பார்க்க முடிந்தது. பார்த்த பிறகு அந்த போலீசார் அந்த பிணத்தையாவது அந்தக் குடும்பத்திற்கு திருப்பிக் கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. போலீசே அதை அடக்கம் செய்தது. அதற்குப் பிறகு ஈரோடு போலீஸ் அதிகாரிகள் மீண்டும் மீண்டும் அந்த வீட்டுக்குச் சென்று சமரசமாக முடித்து விடுங்கள் உங்களுக்கு நாங்கள் ஏதேனும் பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று பேசுகிறார்கள். இதுபற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினரும், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைவருமான திரு. ரமணி அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்களே, இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முதலமைச்சருக்கு, ஏதாவது பிரச்சினை பற்றி கடிதம் எழுதினால், அதற்கு முதலமைச்சரோ, அல்லது அவரது செயலாளரோ, அல்லது பொறுப்புள்ளவரோ, ஒரு பதில் எழுத வேண்டாமா? ஜனாதிபதிக்கு எழுதினாலும் பதில் வருகிறது. ராஜீவ் காந்திக்கு எழுதினாலும் அந்தக் கடிதங்களுக்குப் பதில் வருகிறது. இங்கே இப்படி முக்கியமான பிரச்சினைகள் பற்றி எழுதப்படுகின்ற போது அதற்குப் பதில் அளிக்கப்படுகின்ற பழக்கம் இல்லை.

(நண்பகல் 12-00)

சேன்னையில் பெரியமேட்டில், சரோஜா என்ற ஏழு குழந்தைகளுள்ள பெண் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் 5 உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டும். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

1986 மே 6]

திரு. வி. பி. சிந்தன்: அந்தப் பெண் மார்பில் அடிக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறாள். நான் மார்ச்சுவரிக்கு, சென்றிருந்தேன். அந்த அம்மையாருடைய பிணத்தின் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தேன். என்னுடைய கை பூராவும் ரத்தமாகி விட்டது. அந்த மார்ச்சுவரியினுடைய அதிகாரிகளும் பார்த்தார்கள். மற்றவர்களும் பார்த்தார்கள். ஆனால் அந்த போலீஸ் ரிப்போர்ட்டிலே அவர்களுக்கு அடிப்படவில்லை என்றிருக்கிறது. அந்தப் பிணத்திலிருந்து ரத்தம் கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. பிணவறையின் அதிகாரிகள் கூட அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தார்கள். ஏன் சார், உங்கள் கையால் தொட்டுப் பார்க்கிறீர்கள் என்றுகூட என்னைக் கேட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எத்தனையோ வியாசர்பாடியிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

டில்லிபாபு என்பவர் 19—1—1986 அன்று கைது செய்யப்பட்டு, சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார். ஏன் சித்திரவதை செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, ஓடிச் செல்கின்ற நேரத்திலே கீழே விழுந்து அவன் செத்துவிட்டான் என்று சொல்கிறார்கள். அவன் ஓடிச் செல்கின்ற நேரத்தில் இவ்வளவு காயங்கள் எப்படி ஏற்படும்? சென்னையில் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்தால் எப்படிப்பட்ட கூட்டம் சேரும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றே. பிறகு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. மூன்று பேர் செத்தார்கள்.

இந்த மீனவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு நான் போகவில்லை. நான் வலியுறுத்திக் கேட்பதெல்லாம், இந்த போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு காக்கி உடைக்குள்ளே ஒரு மனிதன் என்ற எண்ணம் இருப்பதில்லையா, அந்த மனிதனுக்கும் சில பண்பு உண்டு. அந்த மனிதனுக்கு உணர்வு உண்டு. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் இதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டிய நிலை உங்களிடம் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கருங்கடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிந்தன் அவர்கள் காவல் துறையில் நடைபெறுகின்ற கொடுமைகளை எல்லாம் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார்கள். உண்மையா, இல்லையா என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினை

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1986 மே 6]

அது வேறு விவகாரம். உண்மையை வரவழைக்க சித்திரவதை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். யார் யாரை எப்படிச் செய்தார்கள் என்று அதற்குள்ளே போகவில்லை. உண்மையை வரவழைக்க தவறான முறையிலே தமிழக காவல் துறையினர் அப்படிச் செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டு, நான் அவரிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் கட்சி ஆளுகின்ற மேற்கு வங்கத்தில் பூமாலை போட்டு உண்மையை வரவழைக்கின்றார்களா? அல்லது ரோஜாப்பூ மாலை போட்டு உண்மையை வரவழைக்கின்றார்களா? எப்படிப்பட்ட முறையை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: நல்ல கேள்விதான். விளக்கம் சொல்வதற்கு உரிய நேரத்தை சபாநாயகர் அவர்கள் தந்தால் நல்லது. அவை முன்னவர் அவர்கள் அங்கே போலீஸ் எப்படி நடக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள நேரில் சென்று, தெரிந்து கொண்டால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் வங்கத்தைப் பற்றி அல்ல. வேறு சில நாடுகளில் எப்படி காவல் துறையினர், சிறைச்சாலைகள் எல்லாம் நடக்கின்றன, எப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் எல்லாம் நடக்கின்றன என்பதைப் பற்றி நானும் படித்து இருக்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நாடுகள் எப்படி செயல்படுகின்றன என்பதையும் நான் படித்து இருக்கிறேன். எங்கோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் போலீசார் செயல்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு, ஒட்டுமொத்தமாக காவல் துறையினரைப் பற்றி அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. சமூக விரோதிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது சரியல்ல என்ற வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: சமூக விரோதிகளானாலும் சரி, அவர்களை விசாரணை நடத்தி, தண்டிக்க வேண்டுமே தவிர, இந்த முறையை நீங்கள் கையாளக்கூடாது. சமூக விரோதிகளை சித்திரவதைக்குள்ளாக்கலாமா? சமூக விரோதி என்று என்னையும் சொன்னார்கள் ஒரு நேரத்தில், சித்திரவதையும் செய்தார்கள்.

1986 மே 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சமூக விரோதி என்றாலும் முறையாக விசாரிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கொலை செய்துவிட்டவனை விசாரிக்க வேண்டுமென்றால், மேற்கு வங்கத்திலே ரோஜாப்பூ மாலை போட்டு அர்ச்சனை செய்து விசாரணை நடத்துகிறார்களா என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மேற்கு வங்கத் திலே, கேரளாவிலே, திரிபுராவிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி நடத்துகின்ற இடங்களிலே போலீஸ் அதிகாரிகள் விசாரணை செய்கின்ற நேரத்தில், போலீஸ் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்கள், எல்லா போலீஸ் நிலையங்களுக்கும் அந்த எச்சரிக்கையை அனுப்பி, இப்படி ஏதேனும் தவறான நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடக்கூடியவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்ததுண்டு. அந்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்ததன் விளைவாக பெரிய மாற்றம் அந்த மாநிலத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டுதான் நான் இந்த எச்சரிக்கையை (மணியடிக்கப்பெற்றது) என்னுடைய நேரத்தை நீங்கள் இப்படி கணக்கெடுக்கக்கூடாது. பலர் குறுக்கிட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 4 உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியது இருக்கிறது.

திரு. கு. ரமணி : ஒவ்வொரு தடவையும் யாரும் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் நாங்கள் கரெக்டாக டைமிற்குள் நின்று பேசலாம். நீங்கள் பார்த்து 2 அல்லது 4 நிமிஷம் கொடுக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் பேசுகிறபோது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1½ மணிக்குள் முடிக்க வேண்டும். இன்னும் 4 உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கு. ரமணி : இரண்டு அல்லது மூன்று அமைச்சர்கள் தொடர்ந்து கேள்வி கேட்டுக்கொண்டே இருந்தால், பேசுகிறவருக்கு

[1986 மே 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது பேசக்கூடிய பிரச்சினையைப் பொறுத்தது. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி: நீங்கள் பார்த்து எதைச் சொன்னாலும் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர் என்ன சொல்கிறார்? பூமாலை போட்டு வரவேற்கிறீர்களா? என்று கேட்கிறார். நான் சவால் விட்டுக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவரும் வரட்டும், நானும் வரத் தயார். வெஸ்ட் பெங்காலிலே போய் என்குயரி நடத்திவிட்டு வரலாம். நான் அதற்குத் தயார். அவர் ஒத்துக் கொள்வாரா? நானும் இப்படிக் கேட்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் சீக்கிரமாகப் பேசி முடிக்க வேண்டும்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: பல விவாதங்களிலே பல உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்தை நான் இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு சற்று அனுமதி அளிக்க வேண்டும். நான் அந்த பத்து ஆண்டுகளில் என்ன நடந்தது, அல்லது இந்த 10 ஆண்டுகளில் என்ன நடந்தது என்று பேசவில்லை. போலீஸ் இலாகாவிலே ஒரு மாற்றம் வேண்டும் என்று இப்போது நம்முடைய பிரதமர் உட்பட சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அந்த மாற்றத்தை எப்படியாவது உருவாக்க வேண்டும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சமுதாயத்திலேயே மாற்றம் வேண்டும். போலீஸ் நம்முடைய சமுதாயம்தான். They are all our friends and relatives

திரு. வி. பி. சிந்தன்: சமுதாயத்தில் நல்ல உணர்வுகள் ஏற்படும் போது அவர்களுடைய வேலை குறையும். அதனாலேதான் நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன் சமுதாயத்தில்தான் இந்த மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்று. நான் இன்னும் ஒரு விஷயத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

படித்தவர்கள் பகுதியிலே, குறிப்பாக, வழக்கறிஞர்கள் பகுதியிலே சமீப காலமாக போலீஸ் நடவடிக்கையைப்பற்றி ஏற்படுகிற உணர்வுகளை, சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பு

1986 மே 6]

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

கிறேன். மாநிலம் தழுவிய வக்கீல்களுடைய வேலைநிறுத்தம். மாநிலம் தழுவிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய வேலை நிறுத்தத்தை நான் பார்த்ததுண்டு. மாநிலம் தழுவிய வக்கீல்கள் வேலை நிறுத்தம். கையிலே விலங்கு போட்டு இழுத்துச் சென்று அடிக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்களை கோர்ட்டுக்கு உள்ளே சென்று அடிக்கிறார்கள்.

வழக்கறிஞர்களைக் கைது செய்து—நான் விவரத்துக்குள் போக விரும்பவில்லை. விழுப்புரத்திலே நடந்தது, அல்லது நெல்லையிலே சையத் அஹமது—உங்களுக்கும் தெரிந்தவர்தான். அந்த 'பார் அசோசியேஷனிலே' மதிப்புக்குரிய ஒரு வழக்கறிஞர். அவர் மீது 302 போடப்பட்டு, அது உள்பட, சாத்தூரிலே, திருச்சியிலே, இன்னும் பல இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன். அந்தப் பகுதியினை எதிர்ப்பாக மாற்றாதீர்கள். ஏன் அது நடக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்து—இந்த ரிப்போர்ட்டைப் படித்துப் பார்த்தால் ஒரு குறையும் கிடையாது. ஒரு குறையினைப் பற்றியும், எந்த இடத்திலேயும், திருத்தப்பட வேண்டிய பகுதிகள் உண்டு என்று ஸ்தலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். பூராவும், To condemn the Police-Department என்று அல்ல நான் சொல்வது. எனக்கு நேரம் இல்லை. ரேப், கற்பழிப்பு, டௌரி ஆகிய . . . (குறுக்கீடு)

டௌரி முதலிய குற்றங்கள் சம்பந்தமாக சட்டத் துறையிலே பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால், அந்த முறையிலே, போலீஸ் அதிகாரிகள், போலீஸ் இலாக்காவிலே உள்ள சில அதிகாரிகள் உள்பட, அதற்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டார்களா? அந்தச் சட்டத்தின்படி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்று கேட்டால் நீண்ட பட்டியல் என்னிடம் உண்டு. அந்தச் சட்டத்தின்படி நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் அரசினுடைய கொள்கையிலே ஒரு மாற்றம் வேண்டும்—தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் போராளும்போது—இங்கே பல விவாதங்களிலே சொல்லாவிட்டாலும் நான் இதில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்—அரசியல்

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1986 மே 6]

காரணங்களுக்காக, தனவந்தர்கள், செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக வழக்கு போடாதீர்கள். நான் ஒரு குற்றம் செய்து, அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் ஒரு குற்றம் செய்தால், குற்றம் இரண்டுக்கும் ஒரே சட்டம்தான். ஒரு சட்டம் என்று பார்க்கின்றபொழுது, செய்யாறிலே ஏதோ செய்ததற்காக 307-இன் கீழ் நடவடிக்கை; ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஜோதி ஸ்டோர்ஸ், இந்தியா சில்க்ஸ்-இல் கொள்ளை அடிக்க முன் நின்றவர்கள்மீது 307 இல்லை. என்ன என்ன சட்டங்களின் கீழ் போடப்பட்டிருக்கின்றது என்ற விவரங்கள் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரத்தில் அதில் நடவடிக்கை இல்லை. ஆனால் செய்யாற்றில் ராசு என்பவர் மீது 307. அந்தக் குற்றங்களின் தன்மையைப் பொறுத்து 307 போட வேண்டியதுதானே?

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வழக்கு போடுவதை எந்த செக்ஷனில் போடுவது என்பதையெல்லாம்பற்றி நாமே சொல்வது சரியல்ல. ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள். தவறுகள் ஏதேனும் இருந்தால் சுட்டிக்காட்டலாமே தவிர, இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பேசி, தலையீடு உள்ளதைப்போலப் பேசுவது சரியல்ல; முறையும் அல்ல.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் இந்த அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்கைகளில் திருத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை என்றால் மீண்டும் மீண்டும் போலீசில் நடக்கும் தவறுகள் அதிகமாக வரும்; மக்களிடமிருந்து மிக அதிகமாக எதிர்ப்புகள் வரும், ஒவ்வொரு அரசுக்கும் அழிவை ஏற்படுத்தி இருப்பது போலீஸ் இலாக்காவின் செயல்தான் என்பதை நம்முடைய முன்னவர் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பல மாநிலங்களில் கொடுக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு இங்கே பேட்டா இல்லை, வீடு கட்டும் திட்டம் இல்லை, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

1986 மே 6]

* திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல் துறை, தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேசுவாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நான் மகிழ்கிறேன். நம்முடைய காவல் துறையினுடைய திறமையைப்பற்றி இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய திறமை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்று. சமீபத்திலே ஏறத்தாழ மூன்று கோடி வாக்காளர்கள் கலந்து கொண்ட நம்முடைய உள்ளாட்சி, ஊராட்சி, நகராட்சி, ஒன்றியங்களினுடைய தேர்தல்கள் ஏறத்தாழ அமைதிசுரமான முறையிலே நடந்தேறியதற்கு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு காரணம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே கோடிட்டுக் காட்டாவிட்டாலும்கூட, பஞ்சாப் மாநிலத்திலே நடந்த தேர்தலைக்கூட, படுபயங்கரமான சூழ்நிலை இருந்த அந்த மாநிலத்தில் ஒரு ஜனநாயக அடிப்படையிலே ஒரு தேர்தலை நடத்தி முடிப்பதற்காக இங்கிருந்து சென்ற போலீசார் துணை நின்றிருக்கிறார்கள் என்று அறியும்பொழுது அவர்களுடைய திறமையை நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

பொதுவாக இங்கு நடந்த விவாதங்களைக் காணும்பொழுது, மிகக் கொடுமையான உள்ளம் படைத்தவர்களுடைய கூடாரம் தான் காவல்துறை என்பதையோ அல்லது முழுக்க முழுக்க பரிசுத்தமானவர்களுடைய பஜனை மடம்தான் காவல்துறை என்பதையோ நாம் ஏற்க முடியாது.

சமுதாயம் எந்த அளவிற்கு நிலைகுலைந்து இருக்கிறதோ, சமுதாயத்தினுடைய ஒழுக்கம் எப்படியெல்லாம் இன்றைக்கு வாழ்க்கையிலே படிந்து இருக்கிறதோ அந்த எதிரொலிதான் காவல்துறையினிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாகச் சில விஷயங்களைப்பற்றி நான்

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

[1986 மே 6]

அதிகமாகப் பேசாமல் விட்டுவிடுகிறேன். ஏனென்றால், காலத்தின் நெருக்கடியை நான் உணர்கின்றேன். சபையின் முன்னவர் அவர்கள் அடிக்கடி கடிகாரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பாக ஒரு மணி நேரமாவது பேச வேண்டும்.

நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இந்த நாட்டிலே சமுதாயத் தினுடைய அமைதியைக் குலைக்கக்கூடிய சக்திகள் என்னென்ன என்பது காவல்துறைக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்திருக்கும் காவல் துறை, அந்தச் சமுதாய விரோதிகளை, சமுதாய விரோத சக்தியின் செயல்களிலே ஈடுபடுவதற்கு முன்னால் தடுத்து நிறுத்துவதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்களிலே தவறி விடுகிறார்களே என்பதுதான் என்னுடைய ஆதங்கமாகும்.

குறிப்பாக, இந்த நாட்டிலே சிறுபான்மை சமுதாயத்தினருக்கு எதிராக மிக கேவலமான, தரம் கெட்ட, அவர்களுடைய உள்ளத்து உணர்ச்சிகளையெல்லாம் புண்படுத்தக்கூடிய ஏச் சுக்கள், கேலிகள் தொடர்ந்து பேசப்பட்டு வருகின்றன; எழுதப்பட்டு வருகின்றன. இது இந்த நாட்டினுடைய சட்டத்தின் பிரகாரம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய செயல் என்பதையும், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான போதுமான சட்டங்கள் நம் முடைய நாட்டிலே ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நாம் எல்லாம் அறிவோம். நான் கேட்கிறேன், கடந்த ஓராண்டுக் காலத்திலாவது இப்படி சமுதாயங்களுக்கிடையிலே கலவரத்தை அல்லது மாச்சரியத்தைத் தூண்டக்கூடிய எழுத்துக்களுடைய அடிப்படையில் ஏதாவது ஒரு வழக்காவது பதியப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது இப்படி தூண்டக்கூடிய பேச்சுக்களைப் பேசியவர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், அதைப்பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இன்று, இந்தக் காவல் துறை தந்திருக்கக்கூடிய குறிப்புகளிலே பார்க்கும்போது கூட நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய சிந்தன் அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது ஒரு பத்தியைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நானும் அதைக் குறிப்பிட்டதான்

1986 மே 6] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

இருந்தேன். அதைப் பார்க்கும்போது, அதை எழுதியது காவல் துறைதானா என்ற சந்தேகம் கூட ஏற்படுகிறது. ஏன் என்றால், அந்த அளவுக்கு ஒரு சமுதாயத்தின் மீது ஒட்டுமொத்தமாகக் குற்றம் சாட்டக்கூடிய வரிகள்தான் இந்தத் தமிழ் வடிவத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், 69 ஆம் பக்கத்தில், இரண்டாவது பத்தியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் இங்கே படித்துக் காட்டி, சபையினுடைய குறிப்பேட்டிலே புதிய வைக்க விரும்பவில்லை. நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இங்கே ஏதோ ஒரு சிறு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது போலவும், அந்தக் கூட்டத் திலே இன்னொரு சமுதாயத்தினர் சென்று குழப்பம் விளை வித்தது போலவும் சொல்லிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, முழுக்க, முழுக்க ஒரு சமுதாய மக்கள் கூடி வாடிக்கூடிய பகுதியில், ஏற்கனவே அந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கிற ஒரு குழு வினர் ஒரு கூட்டம் நடத்த அனுமதிப்பது நலம்தானா என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையில் அங்கே உள்ளூர் போலீசாரும் சரி, அந்த வட்டார மாவட்டப் போலீசாரும் சரி, திட்டவட்டமாக அந்த இடத்திலே கூட்டம் நடத்தக்கூடாது என்று அவர்கள் அனுமதி மறுத்த தற்குப் பிறகு, அங்கே கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கு வதற்கு யார் தாண்டினார்கள் என்பதைத்தான் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி அந்தத் துறையிலே, அந்த வட்டாரத்திலே வாடிக்கூடிய காவல் துறை அதிகாரிகள் அனுமதி குறையும் என்று நிச்சயமாக தெரிந்து, அங்கே கூட்டம் நடத்தக் கூடாது என்று அவர்கள் தடை விதித்திருக்க அங்கே நடத்தியே கோ வேண்டுமென்பதற்காக, போலீசையே தாண்டி, முந்தைய மனவை மாற்றி அனுமதி வழங்க ஏற்பாடு செய்த அந்தச் சக்தி களைப் பற்றி நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அப்படிப்பட்ட சக்திகளு டைய தலையீட்டின் காரணமாகத்தான் நம்முடைய காவல் துறைக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. சுமுகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய சமுதாய மக்களுக்கு இடையே கூட தேவை யற்ற கலவாங்கள் எல்லாம் விளைய ஏதுவாக இருக்கிறது.

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1986 மே 6]

இந்தக் குறிப்பிலே ஒன்றை நான் சொல்லிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே முஸ்லீம் சமுதாயத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது, முகமதியர் என்றே குறிப்பிடுவதைப் பார்க்கிறேன். இது கிட்டத்தட்ட, ஆங்கிலேயர்கள் இருந்த காலத்திலே குறிப்பிடப்பட்ட வார்த்தை. இஸ்லாமிய சமுதாயத்தைப் பின்பற்று வோருக்கு முகமதியர் என்ற பெயர் எந்தக் காலத்திலும் பொருந்தாது. அதைப்பற்றி நாடு விடுதலை பெற்ற நாட்களிலே ஒரு பெரிய போராட்டமே நடந்தது. நம்முடைய அரசினுடைய குறிப்பேடுகளிலே கூட முஸ்லீம் என்ற பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு, தமிழக அரசு சார்பாக, வெளியிடப்படுகிற எல்லா வெளியீடுகளிலும் முஸ்லீம் என்ற சொல்லே கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இன்று திடீரென்று இந்த முகமதியர் என்ற பெயர் சொல்லிக் காட்டப்படுகின்ற ஒரு மரபு எப்படித்தான் ஆரம்பமாயிற்றோ எனக்குத் தெரியவில்லை. தயவுசெய்து அதைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முஸ்லீம்களைப் பொறுத்தவரையில், முகமதியர்கள் என்று குறிப்பிட்டால் அதைக் கிட்டத்தட்ட ஒரு இன்சல்டிவ் வேர்டாகவே அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதைக் குறிப்பிட்டு, விரிவாகப் பேசுவதற்கு, இதைப் பயன்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. இனி வரக்கூடிய அரசு வெளியீடுகளிலே முகமதியர் என்ற வார்த்தை எந்தக் காலத்திலும் இருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சமீப காலத்திலே இன்ன, இன்ன இடங்களில் எல்லாம், இந்தச் சமுதாயங்களுக்கிடையே கலவரம் நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையே நான் பாராட்டத்தக்க முறையிலே இல்லை. மிக்க உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய இந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி சொல்லிக் காட்டும்போது ஒரு நடுநிலையான நிலையிலே நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி இல்லாமல் கிட்டத்தட்ட ஒரு சமுதாயத்தின் மீதே குற்றம் சொல்லக்கூடிய முறையிலே இதிலே சொல்லிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்ற முறைகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 6] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

குறிப்பாக சமீபத்திலே நான் இந்த பேரவையிலே கூட சபையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இராமநாதபுரத்தில் நடந்த விரும்பத்தகாத அந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிச் சொன்னேன். அங்கே அமைதி நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். அங்குள்ள சிறுபான்மை மக்களுடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகளை, நேரிலே சென்று பார்க்கும்போது நிதானத்தோடு இருப்பவர்கள் கூட நிலைகுலையத்தக்க சம்பவங்கள் அங்கே நடந்திருப்பதை நான் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதிலே வேதனை தரத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால் இதுநாள் வரையிலே போலீசார் ஒரு அமைதியை நிலைநாட்டக்கூடிய முயற்சியிலே கும்பலாக கூடியிருப்பவர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள் அல்லது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் கூட பல இடங்களில் செய்திருக்கிறார்கள் தவிர்க்க முடியாத இடங்களில் என்பதைஎல்லாம் நாம் அறிந்துகொள்கின்றோம். ஆனால் இராமநாதபுரத்தில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால் எந்தச் சம்பவத்திலுமே சுடுபடாத, எந்த விதத்திலும் தொடர்பே இல்லாத முஸ்லீம் பெண்கள் தங்கள் வீடுகளிலே தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது நள்ளிரவிலே, கதவுகள் தட்டப்பட்டு, கதவுகள் உடைக்கப்பட்டு அங்குள்ள பெண்கள் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி தாக்கப்பட்ட பெண்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக செய்த முறையீட்டை நான் டேப்பிலேகூட பதித்து வைத்திருக்கிறேன். வேண்டுமானால் நம்முடைய முன்னவர் அவர்களிடமும், சபாநாயகர் அவர்களிடமும், முதலமைச்சர் அவர்களிடமும் நான் போட்டுக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். எதற்காக? நம்முடைய நீதியினுடைய அடிப்படை 100 குற்றவாளிகள் தப்பித்தால் கூட ஒரு அப்பாவி தண்டிக்கப்படக் கூடாது என்பதுதான். அந்த அடிப்படையில் தான் நம்முடைய நீதியினுடைய ஒரு முன்னோட்ட கருத்து வசூக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு குற்றவாளியைப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு குற்றம் செய்தவன் எவனாக இருந்தாலும் அவனை பிடிப்பது பற்றியோ, நீதி மன்றத்திலே நிறுத்துவது பற்றியோ சூக்க தண்டனை வாங்கிக்கொடுப்பது

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்] [1986 மே 6]

பற்றியோ எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. அதற்கு நாங்கள் குறுக்கே நிற்கவில்லை. நள்ளிரவிலே படுத்து தூங்கக்கூடிய பெண்கள் வீட்டிலே, ஆண்கள் இல்லாத நேரத்தில், கதவைத் தட்டி எவ்வளவு வசை மொழிகளில், எவ்வளவு கேவலமான மொழிகளில் இந்த காவலர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துக் கூறவே கூச்சப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலை ஏன் நடந்திருக்கிறது? இராமநாதபுரத்தில் மாத்திரம் ஏன் நடந்திருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது என்னால் இதற்கான காரணத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு இன்னும் முடியாமல் இருக்கிறது. அதை அரசுத் துறையினர் ஆராய்ந்து தக்க ஒரு நிம்மதியை அங்கே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல பேர்கள் ஊரைவிட்டே ஓடியிருக்கிறார்கள். பல பேர்கள் இன்னும் எந்த நேரத்திலே யார் வந்து கதவைத் தட்டுவார்கள் என்ற ஒரு நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையை அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிலை என்னவென்றால் ஒரு இளைஞன் தலையிலே அடிக்கப்பட்டு அவன் குற்றுயிரும் குலையுயிருமாக கிடத்தப்பட்டு ஏறத்தாழ இறந்து விடுவான் என்ற நிலை இருந்தபோது அவனிடத்தில் மாணவாக்கு மூலம் கூட வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி மாணவாக்குமூலம் வாங்கப்பட்ட அந்த இளைஞன் மீது இப்போது கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு என்ன காரணம் என்று புரியவில்லை. நான் நிச்சயமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரத்தில் நடந்தது ஒரு வகுப்புக் கலவரமே அல்ல. ஏதோ அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியில் தங்களை எதிர்த்து போட்டியிடுவதா என்ற ஆணவப்போக்கில் எதிர்த்து போட்டியிட்ட அல்லது அதற்கு ஆதரவு தந்த வாக்காளர்களுக்கெல்லாம் ஒரு பாடம் படித்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே சில பேர் விளைவித்த அராஜகம்தான் இதற்கு காரணம் என்று அறியும் போது நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். இந்தப் போக்கு தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். இந்தப் போக்கிற்கு நம்முடைய காவலர் துணை நின்று இருக்கிறார்கள் என்று அறியும்போது என்னுடைய வேதனை பன்மடங்காகிறது. அதிலே குறிப்பாக

1986 மே 6] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள காவலர்கள் யார், குற்றவாளிகள் யார்? குற்றம் அற்றவர்கள் என்று தெரிந்தவர்கள் அந்த நிலையை சமாளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது புதியதாக ஒரு போலீஸ் அதிகாரி அங்கே வந்து சேர்க்கப்படுகிறார். அந்த அதிகாரி நடந்து கொண்ட முறைகளை பார்த்தால் தமிழ்நாட்டிலேதான் நாம் வாழ்கின்றோமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் அடிக்கடி தோட்டாக்கள் நிரப்பப்பட்ட துப்பாக்கியை எடுத்துக்காட்டி, தோட்டாக்களை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டி இதை எல்லாம் காலிசெய்துவிட்டுத்தான் இந்த இடத்தை விட்டுப் போகப் போகிறேன் என்று சிலபேருடைய பெயரைச் சொல்லி அவர்களை எல்லாம் சுட்டுத் தீர்த்துவிட்டுத்தான் போகப் போகிறேன் என்று பயம் காட்டி இருக்கிறார் என்று சொன்னால் இது முறைதானா? இதெல்லாம் நம்முடைய தமிழகத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட வழிதானா என்று நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஒரு வருந்தத்தக்க நிலைமையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய சகோதரர் திரு. இராமசாமி அவர்களை நான் பல்லாண்டுக் காலமாக அறிவேன். அவர் என்னுடைய அன்புக்குரியவர். இன்றைக்கும் அவர் எனது அன்புக்குரியவர்தான். அவரும் என்னிடத்திலே பற்று வைத்திருப்பவர். நானும் அவர் மீது பற்று வைத்திருக்கிறேன். அவருடைய மூத்த சகோதரர் தேர்தலில் நின்றபோது நானும் என்னுடைய சமுதாயத்தினரும் முழுக்க, முழுக்க அவருக்காகப் பாடுபட்டு வெற்றி தேடித் தந்தவர்கள். அங்கே அந்த மக்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக அலையும்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கருணை காட்டியிருந்தால் அல்லது பாதுகாப்புக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பாரே யானால் இந்த அவலம் நடந்திருக்காது என்று சொல்லி கதறி அழுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய அன்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரிய அண்ணன் திரு. சமத் அவர்கள் இராமநாதபுரம் நிகழ்ச்சி பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மரியாதைக்குரிய அவை

[திரு. த. இராமசாமி]

[1986 மே 6]

முன்னவர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது அதற்கும் சேர்த்து பதிலளிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அதற்குள் நான் நுழைய விரும்பவில்லை. அன்றையதினம் நான் அகதிகள் முகாம்களைப் பார்வையிடுவதற்காக, மதுரையிலே நடந்த ஒரு கூட்டத்திலே கலந்துவிட்டு இரவு 3 மணிக்கு வீட்டுக்குச் சென்று இருந்தேன். காலையில் எழுந்து என்னுடைய அலுவல்களைப் பார்ப்பதற்கு முன்பு கலவரம் மூண்டுவிட்டதாகச் செய்தி கிடைத்தது. அந்தக் கலவரத்தைத் தூண்டியவர்கள் யார் என்று இதயபூர்வமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திரு. சமத் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்தச் சமுதாய மக்கள் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் என்னுடைய அன்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரியவர்கள். அவர்கள் ஒன்றாகத் தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. கடந்த காலமாகத் தொடர்ந்து ஒரு நபர் அவ்வாறு செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவர்தான் தூண்டி விட்டார் என்பது எனக்குக் கிடைத்த தகவலாகும்.

மரியாதைக்குரிய திரு. சிந்தன் அவர்கள் கூட ஒரு அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கை தவறானது. யாரோ உண்மைக்குப் புறம்பான தகவலைத் தந்ததன் அடிப்படையில் அவர்கள் அதைத் தந்திருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் அவர்களும் அவ்வாறு தந்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்து மக்களுடனும் நான் ஒன்றாகத்தான் பழகுகிறேன். ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்ற உணர்வோடு என்னுடைய கடமையை நான் செய்துகொண்டிருப்பவன். தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்ற தர்மத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பவன் நான். அந்த அடிப்படையில் சில கடமைகள் இருக்கின்றன. சட்ட மன்ற உறுப்பினராக மட்டும் இருந்திருந்தால் நான் போய் தடுத்து இருக்க முடியும். நான் அமைச்சராக இருப்பதால் நான் போனால் என் பின்னாலே பேர்லீசார் வருவார்கள். பிறகு அமைச்சரே போலீசாரை வைத்து அடித்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு கூட வந்துவிடும். ஆகவே தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட

1986 மே 6]

[திரு. த. இராமசாமி]

வேண்டும், அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருப்பவன் நான். இராமநாதபுரத்தில் இப்போது அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கிறது. மிக அருமையான அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கிறது எனவே அச்சப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இருக்கக்கூடிய ஆதங்கம் எல்லாம் ஒரு அமைச்சர் அவர்களே இருந்தும் இந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதில் முன் நிற்கவில்லையே என்பதுதானே தவிர வேறு கருத்தை நான் எதிரொலிக்கவில்லை. அருமைச் சகோதரர் திரு. இராமசாமி அவர்களை இஸ்லாமிய சமுதாயம் ஆதரித்து இருக்கிறது. இப்போதும் கூட நண்பர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நானும் நன்றாக அறிவேன். அந்த நட்பு நீடிக்கட்டும். அந்த நட்பின் அடிப்படையிலேயாவது அப்பாவி மக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டும் என்று நான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய மாவட்டச் செயலாளர் கிட்டத்தட்ட 35 ஆண்டுகளாகவே அந்தப் பதவியில் இருப்பவர். ஒரு நியூசன்ஸ் கேஸிலே கூட சம்பந்தப்படாதவர். எஸ்.பி. அழைத்துப் பேசுகிறார், அமைதியை நிலைநாட்ட 9½ மணி வரையில் பேசி விட்டு விட்டுக்குப் போகிறார். வீட்டுக் கதவை உடைத்து அணையும் அடித்து, அங்குள்ள பெண்களையும் அடித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு யார் காரணம்? உள்ளூர் போலீசார் எல்லாம் தவறாக நடந்துவிட்டது, எங்களுக்குத் தெரியாமல் நடந்து விட்டது என்று அவர்களே வந்து சமாதானம் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த உள்ளூர் போலீஸ் அதிகாரிகளை எல்லாம் மீறி அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு வெளியே இருந்து அனுப்பப்பட்ட போலீசார் யார்? அவர் இழைத்த அந்தக் கொடுமைகளைச் சொல்லிக் காட்டுவதற்கு நேரம் இல்லை. அது கிட்டத்தட்ட இந்த அவையிலே நாமெல்லாம் பேசப்படக்கூடிய செய்தியாகத்தான் இருக்கிறது. இப்போது அமைதி நிலவுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். ஆனால் என்ன அமைதி என்றால் கிட்டத்தட்ட

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

[1986 மே 6]

ஒரு மயான அமைதிதான் விளங்குகிறது. கிட்டத்தட்ட பொதுமக்கள் எல்லோருமே அந்த ஊரை விட்டே வெளியேறி மதுரையிலும் சென்னையிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகள் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவே இல்லை. அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பது குறித்து குறிப்பிட்டிக் காட்டப் பட்டாலும் கூட, அவர்கள் ஒருவர் கூட கைது செய்யப்படாமல் பாதுகாப்பாக இருப்பதோடு, இந்தப் பிரச்சனையில் கைது செய்யப்பட்ட அப்பாவி மக்கள் மீது கொலை குற்றம் வரைக்கும் என்னென்ன குற்றங்களை சமத்த முடியுமோ அப்படி சமத்தப் பட்டிருக்கிறது என்றால் அதைத்தான் எங்களாலே பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்த வேதனையான நிலைமையைப் போக்க தமிழக அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

நான் மாண்புமிகு முன்னவரிடத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த அவையிலே இருக்கின்ற எல்லாக் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களையும் அனுப்பி அங்கு நடந்ததை விசாரித்து ஒரு நிரந்தரமான சமூகமான சூழ்நிலையை அங்கே ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்பதுதான். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வேண்டத்தகாத விரும்பத்தகாத நிலைமைகள் ஏற்படக்கூடிய இடங்கள் எவை எவை என்பதை போலீசார்கள் ஏற்கெனவே அறிந்து அங்கே அமைதியை நிலை நாட்டக் கூடிய பணியைச் செய்ய வேண்டிய அதிகாரிகள் மத்தியிலே ஒரு சிறுபான்மை இனத்தை, சமுதாயத்தைச் சார்ந்த ஒரு அதிகாரியும் இருக்கின்ற ஒரு நிலையை நிச்சயமாக ஏற்படுத்துவதற்கு காவல் துறையின் உயர் அதிகாரிகள் முயல வேண்டும். அப்படி இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட சில விரும்பத் தகாத விளைவுகளையும் தடுத்திருக்க முடியும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே ஒரு யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்போதும் உள்ளூரிலே இருக்கக்கூடிய, காவல் துறையிலே இருக்கக்கூடிய, அடிமட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய சில பேர்கள், அங்குள்ள அரசியல் அடிப்படையில் செயல்படக்கூடிய

1986 மே 6] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

காரணத்தினால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள், அதிகமான கொடுமைகள் நடந்து வருகின்றன. ஆகவே அதைத் தடுத்து நிறுத்த எங்காவது அப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் நடக்கிறது என்றால், நம்முடைய தமிழக அரசின் சார்பாக (Crack Force) கிராக் ஃபோர்ஸ் எனப்படும் ஒரு படையை, கலவரத்தை அடக்குவதற்காகவே தயாரிக்கப்பட்டு, நடுநிலைப் பேணக்கூடிய நிலையில், அது அங்கே பணிகளைச் செய்ய வேண்டும், அந்த வகையில் அது தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அவனூரில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

அங்கே தக்க தருணத்தில் நம்முடைய காவல் துறை தலைமை அதிகாரிகளும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் தலையிட்டு ஒரு உடன்பாடு கண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு காவல் நிலையத்தை வைக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேவதானப்பட்டியிலே நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டிலே ஏதேதோ நடந்து கடைசியில் துரதிருஷ்டவசமாக அதிலே இறந்தவன் ஒரு முஸ்லீம் இளைஞனாக, அதிலும் அந்த சம்பவங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் சம்பந்தப்படாதவனாக இருக்கிறான். ஒரு குடும்பத்திற்கே ஊன்று கோலாக இருந்த அந்த இளைஞன் மறைந்துவிட்டிருக்கிறான். அந்த குடும்பத்திற்கு ஏதாவது அரசு நிதி உதவி தந்து வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சைதை சா. துரைசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒருசில உணர்வுகளை சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காவல் துறையினுடைய சிறப்புகளையும் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். காவல் துறை நடுநிலையோடு நியாயமாக செயல்பட வேண்டும் என்பதில் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1986 மே 6]

இன்றைக்கு இதய சுத்தியோடு நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எனக்கு முன்பாக பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர் பேசும்போது கூட பல நடந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சொன்னார்களே தவிர, சமுதாயத்திலே அன்றாடம் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளைச் சொன்னாரே தவிர, இந்த ஆட்சி, இதனுடைய முதல்வர், அல்லது அமைச்சர் பெருமக்கள், அந்தத் துறையிலே குறுக்கீடு செய்து, அங்கே பல்வேறு தலையீடு செய்து, எந்த விதமான முறைகேடுகளும் செய்யவில்லை என்பதை அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சான்றிதழ்கள் வழங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களுக்கு பிறகு வருகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தினுடைய காவல் துறையானது மிகச் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எங்களைப் போன்றவர்கள் முழுவதுமாக அறிந்துக் கொண்டிருக்கிறோம். காவல் துறையினர் சென்னையிலே சமீபத்திலே மிகப் பெரிய புயல் வெள்ளம் வந்தபோதும் சரி, எல்லா மக்களையும் பாதுகாக்கின்ற பணிகளிலேயும் சரி, அல்லது மிகப் பெரிய ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள் போன்றவையோ அல்லது மிகப் பெரிய வரவேற்புகளாகவோ எப்படி இருந்தாலும் சரி, எதுவானாலும் சரி, மக்களை கட்டுப்படுத்தி, முறைப்படுத்தி ஒழுங்குப்படுத்துவதில், தமிழகக் காவல் துறைக்கு இணையாக இந்திய துணை கண்டத்திலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத வகையிலே, இன்றைக்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்திக் கர்மையாகட்டும், அறிவு ஆற்றல் திறமையிலாகட்டும், எல்லாவிதமான வழக்குகளையும் விசாரித்து கண்டு பிடிப்பதில் ஆகட்டும் தமிழக காவல் துறை எவ்வளவு திறமையானது என்பது பற்றி, காவல்துறையின் நண்பர்களைப் பற்றி, இங்குள்ள நமது நண்பர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் காட்டிச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை மரத்திரம் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல்துறை 'இன்றைக்கு' மும்முமையாக எல்லாவிதமான பணிகளையும் நியாயத்தோடு, நேர்மையோடு

1986 மே 6] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

செய்து கொண்டிருக்கிறபோது எங்கேயாவது ஒருசில தவறுகள் ஏற்படலாம். அந்தத் தவறுகளை முழுமையான குற்றச்சாட்டுகளாகச் சொல்லி இந்த ஆட்சியையும், காவல்துறையையும் குறைவாக மதிப்பிடுவது என்பது சரியான ஒன்றல்ல. எனக்கு முன்னாலே பேசிய ரகுமான்கான் அவர்கள் பல நிகழ்ச்சிகளை இன்றைக்குச் சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்த போது என்ன புத்தர் கொள்கைகளையா போதனை செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்? அன்றைக்கு என்ன நாட்டில் கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, வங்கிக் கொள்ளை இவையெல்லாம் நடைபெறவில்லையா? அவைகள் ஏதோ இந்த ஆட்சியில் தான் நடைபெறுவதைப் போல சுட்டிக் காட்டினார்கள். சமுதாய அமைப்பில் கொலை, கொள்ளை போன்றவை நடைபெறுவது சாதாரண நிகழ்ச்சிகள் ஆகும். அவைகளை கட்டுப்படுத்தி உரிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுப்பது தான் ஒரு அரசின் கடமை, காவல் துறையின் கடமை. அந்தக் கடமையில் எங்கே தவறியிருக்கிறார்கள்? சுட்டிக்காட்டுங்கள். அந்தக் கடமைகளை செய்ய தவறியிருந்தால் நீங்கள் சொல்வது சரியானதாக இருக்கும்.

சொல்கிறீர்களே பொய் வழக்கு என்று உங்களுக்கே அறிக்குமா? நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் ஆட்சியில் முதல் வராக டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி இருந்தபோது என்மீதே ஒரு வழக்கைப் போட்டார்கள். என்னவென்று? அவரை நான் பிளேடு என்ற பயங்கர ஆயுதத்தைக் கொண்டு கொலை செய்'' முயற்சித்ததாக ஒரு வழக்கு எதற்காக, அவர் மீது அரசியல் காரணங்களுக்காக. அவர் ஒரு எலுமிச்சை பழம் கொடுத்து எங்களையெல்லாம் பைத்தியம் என்று சொன்னார். நான் திரும்ப அவரிடம் சைதாபேட்டைக்கு அவர் வந்திருந்தபோது மேடையில் ஏறி, நாங்கள் பைத்தியக்காரர்கள் அல்ல. புரட்சித் தலைவரை இயக்கத்தை விட்டு நீக்கிய தாங்களும் மற்றவர்களும் தான் என்று சொல்லி மாலை அணிவித்தேன். அதற்காக என் மீது கொலை முயற்சி வழக்கு: அதற்காக திட்டமிட்டு என்னை அடித்து கொல்கிற வகையில் துன்புறுத்திய முயற்சிகள். இவைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு வாலாறுகளாக இருக்கும்

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

[1986 மே 6]

உண்மை நிகழ்ச்சிகள். அதற்கு அத்தாட்சி நான்தான். அது மட்டுமா? நீதிமன்றத்தில் ஒன்பது மாதங்கள் சிறைத் தண்டனை வழங்க முயற்சித்தார்கள். அந்த முயற்சி என்னவானது? உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்து, பொய் வழக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள், இதுபோன்ற காவல் துறையைப் பயன்படுத்தியிருப்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது என்று நீதிமன்றத்தில் சொல்லவில்லையா? இப்படி பொய் வழக்குகளை, உண்மைக்கு மாறான வழக்குகளைபோட்டு அதிகாரத்தில், ஆட்சியில் இருந்த போது எதிர்க்கட்சியை தாக்குகிற முயற்சியில் ஈடுபட்ட நீங்கள் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியைப் பார்த்து, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியைப் பார்த்து, பொய் வழக்கு என்று சொல்கிறீர்கள். அதிகார துஷ்பிரயோகம் என்று சொல்கிறீர்கள். நியாயம் தானா? இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பில் முதல்வராக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தவறு செய்தாலும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தவறு செய்தாலும் கைது செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார். இதுபோன்று உங்கள் ஆட்சியில் நடைபெற்றது உண்டா? ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கொலை வழக்கில் மாட்டிக் கொண்டால், ஒரு மாவட்டச் செயலாளர் கொலை வழக்கில் மாட்டிக் கொண்டால், அவரை எப்.ஐ.ஆர். விருந்து எடுங்கள் என்று சொல்லி, கண்ணியத்திற்குரிய காவல்துறைத் தலைவர் அருளுக்குத் தொலைபேசி, நடந்தது உண்மையா, இல்லையா? இப்படி அதிகார துஷ்பிரயோகம் செய்தவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது இறந்தது என்மகன் என்று சொல்ல வைக்காமல், பெற்ற மகனையே தன் மகன் இல்லையென்று சொல்ல வைத்தது அதிகார துஷ்பிரயோகம் இல்லையா?

அன்பிற்குரிய மாண்புமிகு நாஞ்சில் கி. மனோகரன் அவர்கள் இன்றைக்கு இங்கே இருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து விலகி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்தார் என்பதற்காக, அவரை, கண்ணியத்திற்குரிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஒருவரை, விமான நிலையத்தில் தாக்கவில்லையா? அன்றைய ஆட்சிக் காலத்தில் தாக்கியவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது?

1986 மே 6] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

அதைப்போல இதோ இங்கே அமர்ந்திருக்கிறாரே திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் அன்றைக்கு பட்ட பகலில் நடு ரோட்டில் தாக்கப்பட்டாரே, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள், தாக்கியவர்கள் மீது? அப்படிப்பட்ட ஆட்சியையும், சட்டம் ஒழுங்கையும் நடத்தியவர்கள் தான் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவரை பார்த்து, அவருடைய ஆட்சியைப் பார்த்து, நேர்மையாக செம்மையாக நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்த ஆட்சியைப் பார்த்து குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏதோ சில தவறுகள் நடந்து இருக்கின்றன என்பதற்காக அருமை சகோதரர் ரகுமான் கான் சொல்கிறார்கள், காவல் துறை தேவைதானா? அதற்கு ஒரு அரசு தேவை தானா என்று கேட்கிறார்கள். குறை எங்கே இல்லை? உங்களிடத்தில் இல்லையா? நம்மிடத்தில் இல்லையா? அரசியல்வாதிகளிடம் இல்லையா? அதற்காக அரசியலே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாமா? அவர் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். இதற்காக ஒரு காவல் துறை தேவையா என்று குறைகள் ஏற்படுவது இயற்கை. குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுங்கள். சுட்டிக்காட்டிய பிறகு நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையென்றால் முறையாகச் சொல்லுங்கள். அதை விடுத்து வாய் புளித்ததோ, மாங்காய் புளித்ததோ என்று எதையாவது சொல்ல வேண்டும், பேச வேண்டும் என்பதற்காக சொல்ல வேண்டாம். இங்கே அவர் பேசியதில் இந்த ஆட்சியும், காவல் துறையும் எதையும் மீறியிருக்கிற குற்றச்சாட்டுக்களை சொல்ல முடிந்ததா? சம்பவங்களைச் சொன்னார்கள். நடந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒருவிதமான குற்றச்சாட்டையும் சொல்லவில்லை.

(பிற்பகல் 12-40)

இந்தக் காவல் துறை அதிகாரிகளாகட்டும், இந்தக் காவல் துறையை கையில் வைத்திருக்கிற முதலமைச்சர், எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் ஆகட்டும் அல்லது அமைச்சர் பெருமக்கள் ஆகட்டும், இப்படிச் செய்தார்கள், அப்படிச் செய்தார்கள், தவறு செய்தார்கள், திட்டமிட்டு பழி வாங்கினார்கள், திட்டமிட்டு அதை மறைத்து வைத்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை அவர்களால் சொல்ல முடியவில்லை. காரணம் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி நியாயமாகவும், நேர்மையாகவும்,

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1986 மே 6]

நடந்து கொண்டு இருப்பதற்கு இதுதான் அத்தாட்சி எனச் சொல்லி, அப்படிப்பட்ட சிறப்பான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிற காவல் துறைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் ஆகட்டும், தமிழக முழுமையும் ஆகட்டும், இன்றைக்கு காவல் துறையாவது சிறப்பான பணிகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறது.

குறிப்பாக எனது தொகுதியிலே வெள்ளம் வந்தபோது, எனது தொகுதி மக்களை எல்லாம் அற்புதமாக பாதுகாத்து, அவர்களை எல்லாம் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று பணியாற்றிய அந்த சேவையை எங்களால் இன்னும் மறக்க முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட அற்புதமான பணிகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கிற காவல்துறைக்கு என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த சட்டமன்றத் தொடரிலே நான் சொன்னேன். இந்த மசாஜ் நிலையங்கள் எல்லாம் சென்னையிலே சீராழித்து கொண்டு இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அதைக் கட்டுப்படுத்தி இருக்கிறார்கள், நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன். வல்லவனுக்கு புல்லும் ஆயுதம் என்றார்கள், அதைப்போல, இன்றைக்கு குறைந்த எண்ணிக்கையை வைத்து, சென்னை மாநகரத்தில் மாத்திரம் அல்ல, தமிழகம் முழுமைக்கும் சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதிலே நிகரற்ற செயலாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிற காவல் துறைக்கு ஒருசில சலுகைகளை புரட்சித் தலைவர் தான் ஆட்சியிலே இருக்கும்போது—எல்லோருக்கும் வாரி வாரி வழங்குகின்ற மனப் பக்குவத்தைப் பெற்றவர்கள், தாராளமாக ஏழை எளியவர்களுக்கும் சமுதாயத்திலே நலிந்த பிரிவினர் எனச் சொல்லிக் கொள்கின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் அது அரசு ஊழியர்களாகட்டும், மற்றவர்களாகட்டும், அத்தனை பேர்களுக்கும் வாரி வழங்குகின்ற புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில்—காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பல சலுகைகளை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த சலுகைகளினுடைய அடிப்படையிலே இன்னும் பல சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1986 மே 6] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்ச் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. அது ஏதோ ஹைதர் அலி காலத்திலே அமைக்கப்பட்ட டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்சாக இருக்கிறது. அதை நவீனப்படுத்த வேண்டும். காவல் நிலையத்தோடு உடனடியாக தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. (குறுக்கீடு). எனவே ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் நல்ல தொலைபேசி தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். ஏன் என்றால், இந்த 82081 என்ற நம்பரைப் போடும்போது, அந்த நம்பர் உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. எல்லாக் காவல் நிலையத்தோடும் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே டெலிபோன் வசதிகளை நேரடியாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும், வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவசரப் போலீஸ் 100-ஐ விரிவுபடுத்த வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல. வெளிநாடுகளில் இருந்து வருகிற போதை மாத்திரைகளை விற்பனை செய்கிறார்கள். அதைக் கண்டறிந்து தடை செய்ய வேண்டும். அதுமாத்திரம் அல்ல. பால் உணர்வைத் தூண்டுகின்ற வகையில் சில ஆபாச போஸ்டர்கள் இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்திலே ஒட்டுகிறார்கள். அதற்காக தனிச் சட்டம் கொண்டு வருவதாக இந்த அவையிலே கூட அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது வருகின்ற வரையிலும் காத்திராமல் இடைக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட சுவரொட்டிகள் ஒட்டாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. சென்னையில் அடிக்கடி ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் எனச் சொல்லி, பொதுமக்களுடைய அன்றாடப் பணிகளைச் செய்யவிடாமல், அவர்கள் செல்லுகின்ற முக்கியமான சாலைகளில் போக்குவரத்து நெரிசலான இடங்களில் ஊர்வலங்கள், மறியல்கள் போன்றவற்றை தடை செய்யவேண்டும். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அனுமதி வழங்கக்கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. இன்றைக்கு பல சமூக விரோதிகள் பல இடங்களில் கடற்கரை வாயிலாக விலை உயர்ந்த பொருட்களை கடத்துகிறார்கள். அதற்காக சிறந்த மோட்டார் படகு

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

[1986 மே 6]

களை காவல்துறைக்கு வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெண் போலீசுக்கு காக்கி உடை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பதிலாக சேலையை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தோள்பட்டையில், அவர்கள் பதவிக்கான நட்சத்திரம் போன்றவற்றையும் அவர்களுக்கு அளித்து, அவர்கள் அணிகின்ற உடை ஜாக்கெட்டும் சேலையுமாக இருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஓய்வு பெற்ற போலீஸ்காரர்கள் இந்தத் துறையிலே பல சலுகைகளைப் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் ஓய்வு பெறுகிற நேரத்தில், அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் அரசு வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல போலீஸ் என்றவுடன் ஒரு பயம் வேண்டும். அந்த பயம் வருவதற்கு சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கு உண்டான காரியங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் ஆர். 6 என்கின்ற காவல் நிலையம் வாடகைக் கட்டிடத்திலே இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அந்தக் கட்டிடத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே இடம் கொடுத்தோம். அந்த இடத்தில் இன்னும் கட்டிடம் துவக்கப்படவில்லை. எனவே அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்றும் அதேபோல் காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இன்றைக்கு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் தலைமைக் காவலர்களுக்கு மாதம் 25 ரூபாய் உயர்த்தியும் மற்றும் முதுநிலைக் காவலர்களுக்கு மாதம் 20 ரூபாய் உயர்த்தியும் மற்றும் முதலமைச்சர் பதக்கம், அண்ணா பதக்கம் ஆகியவைகளை வழங்கி தமிழக காவல் துறையின் பணியினை ஊக்குவிக்கின்ற பணியினை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்.

தமிழகக் காவல் துறையினர் 12 நாட்கள் தற்செயல் விடுப்பை அனுபவிக்க இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவிக்காத நாட்களுக்கு அதிகமான ஈட்டுப்படி வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் காவலர்களுக்கு தற்போது வழங்கப்படும் சலவைப்படியையும் உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

1986 மே 6]

* திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியம், தீ அணைப்புத் துறை மானியம் இவைகள் மீது ஜனதாக் கட்சியின் சார்பாகப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையினைத் துவக்குகிறேன்.

மிகப் பெரிய காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பது காவல் துறை, சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாத்தல், திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடிப்பது, போக்குவரத்தை சரி செய்வது; திருவிழாக் காலங்களில் ஏற்படும் நெரிசலை சமாளிப்பது போன்ற பல்வேறு பணிகளை மிக நல்ல முறையிலே இந்தக் காவல் துறையானது பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சாதனையைப் பற்றி இந்தக் குறிப்பிலே மிக விவரமாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னின்ன வழக்குகளிலே இந்தக் காவல் துறையினர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும், இன்னின்ன வழக்குகளில் திருட்டுப் பொருட்களைத் திரும்பக் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்றும் அதிலே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இந்தக் காவல்துறையினர் போட்ட எத்தனை வழக்குகளிலே நீதி மன்றத்திலே விசாரணை செய்யப்பட்டு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் ஏன் கொள்கைக் குறிப்பிலே போடவில்லை என்பதுதான். பல வழக்குகளில் பொய்யான சாட்சியங்களைத் தயார் செய்து அவர்களை வழக்கு மன்றங்களுக்குக் கொண்டு சென்று, அந்த வழக்குகளின் பேரில் நீதி மன்றத்தில் நீதிபதியால் விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டு காவல்துறையினர் மீது கடுமையான குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்லி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதெல்லாம் இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பார்த்தால், விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட கைதிகள் அடித்து கொல்லப் படுகிறார்கள், காவல் நிலையம், புறக்காவல் நிலையம் வேண்டும், காவலர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதிகமான தீ அணைப்பு நிலையங்கள் வேண்டும் என்றெல்லாம் கோரிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

[1986 மே 6]

வீன்றன. இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களில் உள்ளவைகளை முறையாக இந்த அரசு சரிபார்த்து எங்கெங்கே பிரச்சனைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை சரி செய்ய வேண்டுமென்று நான்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் வழக்கு தொடுப்பு வகையில், 665 வழக்குகளை பதிவு செய்ததிலே 22 வழக்குகளில்தான் தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று எழுதி இருக்கிறது. அப்படியென்றால் வழக்கு போட்ட முறை சரி இல்லையா? 665 வழக்குகளில் 22 வழக்குகளில்தான் தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் எந்த முறையில் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல் ஜாதிக் கலவரம், மதக் கலவரம் போன்றவை ஏற்படுகின்ற இடங்களிலே பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு எந்தவித நிவாரணமும் அரசு கொடுப்பதில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நடந்திருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல கடைகள் சூறையாடப்பட்டு, லட்சாதிபதிகளாக இருந்தவர்களெல்லாம் மறுநாள் பிச்சாதிபதிகளாக ஆகி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான நிவாரணமும் இந்த அரசு வழங்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அரசு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும், ஏனென்றால் மதக்கலவரங்கள் ஏற்படுகின்றபோது ஏற்படும் இழப்பீடுகளுக்கு அரசுதான் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல், காவல்துறையில், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் புகார் செய்யப் போகும்போது அவர்களையே கைது செய்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஏனென்று கேட்டால் ஏற்கனவே அவரை அடித்தவரோ, துன்புறுத்தியவரோ முதலிலே சென்று புகார் கொடுத்து விடுகிற காரணத்தால், இரண்டாவதாக புகார் செய்ய செல்பவரை—உண்மையானவரை குற்றவாளி என்று நினைத்து கைது செய்து விடுகிறார்கள். ஆதலால் இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பம் வரும்போது, காவல்துறையினர் இரண்டு பேரையும் அழைத்து வந்து விசாரித்து யார் உண்மையான குற்றவாளியோ அவர்மேல் கேஸ் போடவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1986 மே 6] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

அதைப்போல தென்காசி தாலுக்காவில் உள்ள பாலூர் சத்திரத் திலே சின்னசாமி என்பவரை விசாரிக்க அழைத்துச் சென்று இருக்கிறார்கள். அவர் அங்கே தூக்கு போட்டு தற்கொலை செய்துகொண்டதாக ரெக்கார்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 5 அடி 8 அங்குலம் உள்ள ஒரு மனிதர் 4 அடி உயர கொண்டியில் தூக்கு போட்டுக்கொண்டதாக விசாரணையிலே சொல்லப்பட்டது. இதையெல்லாம் சரிபார்த்து இந்தக் காவல்துறையினர் மிக நல்ல முறையிலே பணியாற்ற உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதேபோல் இராமநாதபுரத்திலே எஸ். கே. கணேசன் என்ற வக்கீல் ஒரு புகார் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். 30—4—1985 அன்று இராமநாதபுரம் தேவிப்பட்டணம் அருகில் பத்தனேந்தல் கிராமத்தில் பஞ்சவர்ணம் என்ற பெண் கற்பழிக்கப் பட்டு கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். அந்தக் குற்ற வாளியை ராமய்யா என்ற ஆய்வாளர் உடனடியாக கைது செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் செல்வாக்கு காரணமாக அவனை விட்டுவிட்டு பிறகு ஒரு சாதாரண நபரைப் பிடித்து அவன் மூலமாக வழக்கு ஜோடிக்கப்பட்டு இந்த கொலை செய்யப்பட்ட பெண்ணை அவருடைய கணவன்தான் கொன்றார் என்று கேஸை திருப்பி இருக்கிறார்கள். அந்த கொலை செய்யப்பட்ட பெண்ணின் கணவர் அந்த நேரத்தில் வாழ்வதற்காக வெளிநாடு சென்று இருக்கிறார் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவைகளை எல்லாம் பார்த்து விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சேலம் மாவட்டம் இளம்பிள்ளையைச் சேர்ந்த கேசவன் என்பவர் தன்னுடைய மனைவியை போலீஸ்காரர் கடத்திச் சென்று விட்டார் என்றும் ஆனால் இன்றுவரை அதை கேஸ் ஆக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லி அவர்களும் மனுவை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவர்னரை நேரில் பார்த்து மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கேஸ் எடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

[1986 மே 6]

அதேபோல் விருதுநகரில் சி. கரிகால்ராஜ் என்ற ஒரு கவுன்சிலர், நகராட்சிமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் அங்கே உள்ள சிவானந்தம் என்ற ஆய்வாளருக்கும் 1 வருடம் 1½ வருடமாக ஒத்துவரவில்லை. சில மாதங்களுக்கு முன்பாக 7-வது மாதத்தில் குண்டர் சட்டத்தில் பிடித்துப் போட்டார், நிரபராதி என்று விடுதலை செய்து விட்டார்கள். இதற்கு எல்லாம் காரணம் அந்த சிவானந்தம்தான் என்று அவர் சொல்லுகிறார். அவர் ஒரு மனுவை அனைத்து துறைக்கும் கொடுத்து இருக்கிறார். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஒரு சாதாரண மனிதனை ஒரு ஆய்வாளர் வேண்டும் என்றே அவர் மீது பல குற்றங்களை திணிக்க முற்படுவது நியாயம்தானா? இந்த சிவானந்தம் என்ற ஆய்வாளர் பற்றி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், காவல் துறையில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது, ஆனால் இந்த ஆய்வாளர் சிவானந்தம் இங்கே வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக சென்ற வாரம் அங்கே ஆண்களும், பெண்களும் உண்ணாவிசதம் இருந்து இருக்கிறார்கள், அவருடைய கொடுமை தாங்காமல். இதை எல்லாம் பார்த்து அவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினர் 3 வருடத்திற்கு மேல் ஒரு இடத்தில் இருக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள், ஆனால் இவர் அதற்கு மேலும் அங்கே இருந்துகொண்டு இருக்கிறார். இந்த 3 வருடம் என்பதை 2 வருடம் ஆக்கினால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி 2 வருடம் ஆக்கினால் அரசுக்கு நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று இந்த காவல் துறையில் அரசியல் செல்வாக்கு புகுந்து விடுகிறது. காவல் துறையில் சிலரை விசாரிக்கும்போது அவர்கள் சொல்லுகிற காரணம் அரசியல் செல்வாக்கினால்தான் நாங்கள் தவறு செய்வதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அரசியல் செல்வாக்கு காவல் துறையில் புகாமல் அவர்கள் தன்னிச்சையாக இயங்க அரசு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 6] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

அதேபோல் தீண்டாமை ஒழிப்புப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பது மிக மிக பயப்படக் கூடிய ஒரு செய்தியாக இருக்கிறது. ஒரு பெரிய தப்பு செய்தால் கூட அதற்கு மேல் அதிகாரிகள் கூப்பிட்டு கேட்க முடியவில்லை. என்னை ஜாதியைச் சொல்லி வைதான் என்று சொன்னாலே அவர் மேல் வழக்கைப் போட்டு விடுகிறார்கள். இதை எல்லாம் இந்த காவல் துறையில் சிலர் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதையும் நீக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு எல்லாம் காரணம் மது கொடுமைதான். இந்த மது கொடுமையினால் வருகின்ற குற்றங்கள்தான் போலீசாருக்கு பெரிய தலைவலியை கொடுக்கிறது. உதாரணமாக அருப்புக் கோட்டை தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் பிச்சை இறந்தார். அந்த வண்டியை ஓட்டிய டிரைவர் குடித்து இருந்தார் என்பதுதான் அதற்குக் காரணம். அவர் கும்பிட்டு இருக்கிறார், நான் போக மாட்டேன் என்று, அவரிடம் வண்டி சாவியைக் கொடுத்து அவரை அரட்டி கொண்டு போ என்று சொல்லி அனுப்பி அவர் அங்கே கொண்டு போய் மரத்தில் மோதினார், அங்கே செத்து இருக்கிறார்கள். இது நடந்தது இந்த மது தீமையினால்தான். நேற்று நான் பிச்சை வீட்டுக்குச் சென்று இருந்தேன், அப்போது அங்கிருந்த பெண்கள் ஒப்பாரி வைத்தார்கள். காவலர்களுக்கு பெரிய கேஸ்கள் எல்லாம் இந்த மதுவினால்தான் ஏற்படுகிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்து இருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் நிறைவு உரையாக என்னுடைய கருத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு சோதனையான காலக் கட்டத்தில் என்னை நிறுத்தி இருக்கிறீர்கள்—பசியும் களைப்பும் மிஞ்சி இருக்கும் நேரத்தில்—ஆகவே அருள் கூர்ந்து காலம் கொடுப்பதற்கு கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்கவேண்டும் என்று முதலாவதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

எல்லையில் நம்மைக் காப்பதற்கு இராணுவம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் உள்நாட்டில் நம்முடைய குடும்பங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு காவல் துறை இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆனால் எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியினுடைய கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உட்படுவது காவல் துறையாகத்தான் இருக்க முடியும். இந்தக் காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஒதுக்கீடுகளைப் பார்ப்போமேயானால், 1938-39 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1.30 கோடியாக இருந்த மானிய ஒதுக்கீடு 1945-46-லே ரூ. 2.98 கோடியாக உயர்ந்து, 1962-63-லே ரூ. 6.98 கோடியாகப் பெருகி, இப்படி வளர்ந்து, விரிந்து பெருகி, 1986-87-ல் ரூ. 1,06,23,53,000 ஆகியிருக்கிறது. இதிலேதான் ரூ. 100-ஐ குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ரூ. 15 கோடிகூட குறைத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்வார்கள், ஏனென்றால் அவர் நிதியமைச்சர். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 100 குறைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம், அப்போதுதான் பேச முடியும் என்பதற்காக எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 100 கோடி ஒதுக்கி காவல்துறைக்குக் கொடுக்கலாம். உயிரைத் திரணமாக மதித்து, பணி புரிகின்ற அடிப்படைக் காவலர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் பணம் கொடுங்கள், சம்பளம் கொடுங்கள், இன்னும் கொஞ்சம் படியாகக் கொடுங்கள், தேவையான மருத்துவ உதவி இவற்றையெல்லாம் கொடுங்கள். அவர்களுடைய குடும்ப நிலையை உயர்த்துவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக ஒதுக்கிக் கொடுக்கலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு காவல்துறையினுடைய ஆய்வரையிலே பல சம்பவங்கள், பல செய்திகள் குவிந்து கிடக்கின்றன. மதுரையிலே ஐயம்பெருமாள் என்பவர் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிப்பதில் வீரச்செயல் புரிந்து மாணத்தை மேற்கொண்டார். அதேபோன்று கோவை மாவட்டத்தில் ராஜரத்தினம் என்ற காவலர் குற்றவாளியைப் பிடிக்கும்போது கத்தியால் பல தடவை குத்தப்பட்டு அந்த இடத்திலேயே வீரமரணம் அடைந்தார். தன்னுடைய உயிரையும் பொருட்படுத்தாது, வீரச் சாகசம் செய்தது வெகு

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

விளக்கமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைவிட வீரச் செயல்களைப் புரிந்து சிறப்பாக விளங்க வேண்டுமென்றும், அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தொடர வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் உள்ளபடியே நமக்கு பெருமையாகவும், பூரிப்பாகவும் இருக்கிறது. இது போன்று இன்னும் முன்னுதாரணங்களையும், முன்மாதிரிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று விரல் ரேகைப் பதிவுக் கூடம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள விரல் ரேகைப் பதிவுக்கூடம்தான் இந்தியாவிலே மிகவும் நவீன மயமாக்கப்பட்டதொன்றாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோன்று இந்தியாவிலேயே இந்தத் துறை ஒன்றுதான் முழு நேர சுராண்டு தடய அறிவியல், மூதறிவியல் பட்டப்படிப்புக்கான வகுப்புகள், (எம்.எஸ்.ஸி இன் பாரென்சிக் சயன்ஸ்) நடத்தப்படுகின்றன என்று கொள்கைக் குறிப்பில் இருக்கிறது. இத்துறை ஆராய்ச்சிப் பணியிலும் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. இத்துறையின் இயக்குநர் அவர்கள் மண்டை ஓடுகளை வைத்து அடையாளம் காட்டும் அறிவியலில் தொடர்ந்து ஈடுபாடு கொண்டு, மண்டை ஓட்டு இணைப்புக் கோடுகளை அறிவியல் பூர்வமாக அடையாளம் காட்டும் முறையினைக் கண்டு பிடித்ததை அறிவித்தார் என்றும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி ஆராய்ச்சிப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சில புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான புகார் கொடுக்கப்பட்ட விவரங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே கண்டு பிடிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கைகளும் இருக்கின்றன. 1983 ஆம் ஆண்டு புகார் செய்யப்பட்ட வழக்குகள் மொத்தம் 40,039, இதிலே கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை 29,130, இது 65.5 சதவீதம் என்ற சாதனையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

1984 ஆம் ஆண்டிலும் அதே 65.5 சதவீதம். 1985 ஆம் ஆண்டில் 35,276 புகார்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 24,622. ஆக நம்முடைய சாதனை 69.5 என்று போட்டு, நம்முடைய முன்னேற்றத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு வேண்டிய விவரம், ஒவ்வொரு ஆண்டும், புகார் செய்யப்பட்ட வழக்குகள், கண்டு பிடிக்கப்பட்ட வழக்குகள் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'கேரி ஓவர்' செய்து வழக்குகளின் எண்ணிக்கையைக் கொடுத்தால் இன்னும் கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும். இதை வருங்காலத்திலாவது சொல்ல வேண்டும். இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் 8 ஆம் பக்கத்தில், 1985-ம் ஆண்டு காவல் துணை கண்காணிப்பாளர் நிலை-1 பதவிக்கு யாரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அவை முன்னவரவர்கள் பதில் சொல்கின்றபோது விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அதேபோல் 11 ஆம் பக்கத்தில் குற்றவியல் சிறப்பு நீதி மன்றத்தில் 1985 ஆம் ஆண்டில் வழக்கு தொடுப்பு வகையில் 665 வழக்குகளை பதிவு செய்ததில் 22 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிவடைந்தன என்ற புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 665 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டதில் 22 வழக்குகள் தான் தண்டனையில் முடிவு அடைந்தன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது? அதிக அளவுக்கு தண்டனை பெற்றுக் கொடுக்க முடியாமல், வெற்றி பெற முடியாமல் போன காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அதே பக்கத்திலே, நாய்ப் படையைப் பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். அதாவது நாய்ப் படை 1985-லே, 397 வழக்குகளில் பயன்படுத்தப்பட்டதிலே, 138 வழக்குகளில் அவை பயன் உள்ளவையாக இருந்தன என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நாய்ப் படையை வைத்து இந்த வழக்குகளில் நாம் வெற்றிகரமாக நடத்துகிறோம் என்று சொல்லாமல், பயன்படத்தக்க அளவில் உள்ளது என்று சொன்னால், இந்த ஆண்டு அதை எவ்வளவு வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

லஞ்ச ஊழலைப்பற்றிச் சொன்னால், அங்கீங்கெனாதவாறு பரஞ்சோதியாக, எல்லா இடத்திலும் லஞ்ச ஊழல் காவல் துறையிலே நிறைந்து இருக்கிறது. முழுமையாக எல்லோரையும் குறை சொல்லமாட்டேன். சில இடங்களில் அது அதிகமாக தலைதுக்கி நிற்கிறது. இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரு தரப்பாரிடமும் லஞ்சம் வாங்குகிற தனித் தன்மை இந்தத் துறையில் அதிகமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து யாரும் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். லஞ்ச ஒழிப்புத் துறை என்று ஒரு துறை இருக்கிறது. என்ன காரணத்தினாலோ, அண்மைக் காலத்திலே லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையின் முனைப்பான நடவடிக்கைகளை எங்களாலே செய்தித் தாள்கள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு பல வகையிலோ புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இந்த லஞ்ச ஒழிப்புத் துறை என் காவல் துறையின் பக்கமாக தன்னுடைய கவனத்தைத் திருப்பமாட்டேன் என்கிறது? அந்தப் பக்கத்திலே கொஞ்சம் முனைப்பாக இருக்குமானால், இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் அந்தத் துறை செயல்படுவதற்குத் துணையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன் செய்தி ஒன்றைப் பார்த்தேன், தினத்தந்தி பத்திரிகையில். அதாவது, பத்திரிகை நிருபர்கள் சென்னை நகர கமிஷனர் கேவாரம் அவர்களைப் பேட்டி காண்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: சென்னையிலே எக்மோர் ரயில் நிலையத்திற்கு முன்பாக ஆம்னி பஸ்கள் என்ற பெயரிலே பல

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டு அதன் மூலமாக போக்குவரத்திற்குத் தடையாக, குறிப்பாக எக்மோர் ரயில் நிலையத்திற்குச் செல்கிற பயணிகளுக்குத் தடையாக இருக்கிறது; அதன் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள்.

போலீஸ் கமிஷனர் தேவாரம் சொல்கிறார்—ஆம். அதுமாதிரி யான புகார்கள் எங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன, அவை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற ஒரு செய்தியைச் சொல்லியதைப் பார்த்து நான் கொஞ்சம் ஆச்சரியப்பட்டேன். நம்முடைய கமிஷனர் அலுவலகம் எந்தத் தெருவிலே இருக்கிறது? எழும்பூர் ரயில் நிலையம் எந்தத் தெருவில் இருக்கிறது? பக்கத்திலே இருக்கிற ஒரு தெருவுக்குக்கூட புகார்கள் வந்து அவைமீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றால் என்ன வேடிக்கையாக இருக்கிறது?

சென்னையில், தலைமையிடத்திலேயே இந்தப் பாடு என்றால் எங்கோ இருக்கிற பல நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறவர்களுடைய நிலை என்ன என்று சொல்ல முடியும்? புகார்கள் வந்த பிறகுதான் தெரிகிறதா? நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டுமா? அது ஒரு பெரிய தொந்தரவாக, மெனேஸாக இருக்கிறது. கண்டிப்பாக, போக்குவரத்தைச் சீர் செய்யும் முறையில் ஒழுங்குபடுத்தும் வகையில் அதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரிய நகரங்களிலே இருக்கிற காவல் துறை இருக்கிற அதிகாரிகள் அந்த நகரத்தை விட்டுப் போவதே கிடையாது. மதுரை, சென்னை, திருச்சி போன்ற இடங்களிலே உள்ளவர்கள் ஒரு நிலையத்திலிருந்து இன்னொரு நிலையத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது டிரான்ஸ்போர்-ஆக இருக்க முடியாது. ஆகவே, குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே வேறு, வேறு இடங்களுக்கு மாற்றினால்தான் பொதுமக்கள் மத்தியிலே அவர்களுக்கு இருக்கிற தொடர்புகள், நெருக்கங்கள், உறவுகள் குறைந்து, அதன்மூலமாக நேர்மையாக அவர்களால் பணியாற்ற முடியும். ஒரே ஊரில் இருக்கிற ஒரே ஸ்டேஷனில் இருந்து இன்னொரு ஸ்டேஷனுக்கு போடுவது என்பது

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மாறுதலாக இருக்க முடியாது. எனவே, அதைக் கொஞ்சம் சுவனிக்க வேண்டும். அதோடு, அங்கே காவல்துறையிலே இருக்கின்ற சாதனங்களைப் பற்றி, பர்னிச்சர்களைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

அங்கே ஒன்று இரண்டு சேர்க்கள்தான் இருக்கின்றன. பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் போனால்கூட, கொஞ்ச நேரம் நிற்க வைத்து, நாற்காலி வந்த பிறகுதான் உட்காரச் சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கே அந்தக் கதி என்றால் சாதாரண நிலையிலே உள்ளவர்களுக்கு என்ன நிலைமை என்று சொல்ல முடியாது. அதற்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

ர

புள்ளிவிவரத்திலே பார்த்தால், தமிழகத்திலே 984 காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. 187 புறக்காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. 102 ஆம் பக்கத்திலே இந்த விமர்சனக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். காவல்துறையிலே இருக்கிற பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு மர மேஜை, நாற்காலிகள் வாங்க ரூ. 88,861—யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி என்றால்கூட அது சாதாரண உதாரணமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

984 நிலையங்கள் எங்கே, 187 நிலையங்கள் எங்கே? இது துறையிலே இருக்கிற பல்வேறு காரியாலயங்கள் வாடகைக் கட்டடத்திலே இருக்கின்றன. சொந்தக் கட்டடத்திலே சில இருக்கின்றன. அதற்கு இந்த ரூ. 88,861-ஐ வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 984 காவல் நிலையங்களும் அப்படியே நாற்காலியே இல்லாமல், ஒரு பெஞ்சம் இல்லாமல் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறார்கள். அந்த காவல் நிலையங்கள் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1986 மே 6]

அவை இருந்துகொண்டு வருகின்றன. கூடுதலாக வேண்டும் என்பதுதான் கோரிக்கை. கூடுதலாகப் போன ஆண்டு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்காண்டு தரப்படும் அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சர் எதையும் பேசி சமாளித்து விடுவார். இப்படிப் பதில் சொல்வார் என்று எனக்குத் தெரியும். ஏற்கெனவே ஒரு நாற்காலி, ஒரு பெஞ்ச்தான் இருக்கிறது என்றுதான் நானும் சொல்கிறேன். அதையேதான் அவரும் சொல்லியிருக்கிறார். அவை எப்படிப் போதுமானதாக இருக்க முடியும்? ஆகவே, அங்கே வருகின்ற எல்லோருக்கும் நீங்கள் அதிகமாக மரியாதை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு சாதாரணத் தேவை அதெல்லாம். எனவே, 88 ஆயிரம் ரூபாய் எந்த அளவில் அதற்குப் பொருத்தமாக இருக்க முடியும்? அதில் என்ன வாங்க முடியும்? அதற்குப் பதில் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர் சொல்லவில்லை. அதனால் ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்று தான் கருதுகிறேன். அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உயிரைத் துச்சமாக மதித்துச் செயலாற்றும் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு நாம் வெகுமதிகள் கொடுத்து வருகிறோம். எடுத்துக்காட்டாக இன்றையதினம் பாரதப் பிரதமர் திரு. இராஜிவ் காந்தி அவர்களின் பாதுகாப்பு அதிகாரியாகப் பணியாற்றித் தமிழகத்திற்கே பெருமை சேர்த்து வருகின்ற, சேர்த்துள்ள ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி விஜயசுமார், செம்பியத்திலே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உதவி போலீஸ் கமிஷனராகப் பணியாற்றினார். அப்பொழுது அவரும், தற்சமயம் தூத்துக்குடியிலே போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்டெண்டாகப் பணியாற்றும் ஆஸ்டின் இன்ஸ்பெக்டர் பன்லீர்செல்வம் ஆகியோர், பயங்கரமான ஆயுதங்களைக் கொண்டு ஒருவரையொருவர் அழிக்க முயன்றுகொண்டிருந்த இரு கோஷ்டிகளுக்கும் இடையே நின்றுகொண்டு மிகத் துணிச்சலாக, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இல்லாமலேயும், வெறும் அச்சுறுத்தலினாலேயும் நிலைமைகளைச் சமாளித்ததாக ஒரு

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

செய்தி எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வீரதீர செயல்களைப் புரிகின்றவர்களுக்கு நாம் நிச்சயமாகப் பாராட்டும், வெகும்தியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழகத்திலே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய வர்கள் சொன்னதைப்போல, எல்லா இடங்களிலேயும் இதுபோன்ற தவறுகள் நடைபெறுவதாகச் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் சில யிடங்களில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் நமக்கு வேதனையைத் தருகின்றன. கொடுமையான நிகழ்ச்சிகள் சில இடங்களில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் இவையெல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஒன்றிரண்டு நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுரை மாவட்டம் தேவாரத்திலே காவல் நிலையத்திலே சுமார் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாக அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் திருட்டு வழக்கிலே குற்றம் சாட்டப்பெற்று, காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். ஆனால் காவல் நிலையத்திலே காவலர்களால் தாக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே அவர் அங்கே இறந்துவிடுகிறார். ஆனால் காவல்துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் தெரியுமா? தான் அணிந்திருந்த உள்ளாடை—அண்டர்வேர்—அந்த உள்ளாடையினாலே தாக்குப் போட்டுக்கொண்டார் என்று ஒரு செய்தியினைச் சொல்லி அதை நம்ப வைத்து, மக்கள் நம்பாத காரணத்தாலே பெருங் கூட்டமாகவே கூடிவிட்டார்கள். பின்னாலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து உயிர் இழப்பிலே அந்தக் கூட்டத்தைக் கலைத்ததற்குப் பின்னாலேதான், உத்தமபாளையத்திற்கு எடுத்துச் சென்று, அதன் மூலமாக போஸ்ட் மார்ட்டம் போன்ற பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதுமாதிரியான சாவுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதிலேயும் என்ன தெரியுமா? அந்த வழக்கிலேகூட, இன்னொரு அரிசனப் பெண்ணை இவர் மானபங்கம் செய்தார் என்று ஒரு பொய்யான வழக்கைப் போட்டு, அதன் மூலமாக இவரைக் கடுமையாகத் தாக்கி அவர் உயிரிழந்து இருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை நல்ல முறையிலே விசாரணை செய்து யார் தவறு செய்திருந்தாலும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

மதுரை மாவட்டம் வன்னிவேலம்பட்டி என்ற கிராமத்திலே 14-4-1986 ஆம் நாளன்று—சித்திரை நாளன்று நாள் ஏர் பூட்டுவது என்று கிராமத்திலே ஒரு வழக்கம் உண்டு. ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து, ஊரிலே இருக்கின்றவர்களெல்லாம் போய் நாள் ஏர் என்று சொல்லி கொஞ்சநேரம் உழுதுவிட்டு வருவார்கள். (குறுக்கீடு) பொன் ஏர் என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே நாள் ஏர் என்றுதான் சொல்வோம். ஏதோ ஒரு பெயர். பொன் ஏர், நாள் ஏர் என்ற இரண்டையும் வைத்துக் கொள்வோம். நாள் ஏர், பொன் ஏர் என்பதிலே சண்டை வேண்டாம். அந்த பொன் ஏர் எடுத்தார்கள். வன்னிவேலம் பட்டியிலே, ஒரு நாள் நிர்ணயம் செய்து, அந்த ஊரினுடைய ஊராட்சித் தலைவராக வந்திருக்கின்றவர் பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், குறிப்பிட்ட நாளிலேதான் அந்த நாள் ஏர்—பொன் ஏர் போட வேண்டுமென்று சொல்கின்றார். ஆனால் ஊரிலே இருக்கின்ற பெரியதனக்காரர்கள், பெரியவர்களெல்லாம், வயதிலே முதிர்ந்தவர்களெல்லாம், இன்றைக்கு நாள் சரியாக இல்லை, இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்னாலே நாம் அந்த நாள் ஏரைப் பூட்டலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்காமலேயே அவர் அந்தக் குறிப்பிட்ட தினத்திலே, தான் நினைக்கின்ற தினத்திலே புதிதாக வந்திருக்கின்ற ஊராட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்களை மட்டும் அழைத்துக்கொண்டு போய் உழுதுவிட்டு வருகிறார். ஆனால் ஊரிலே இருக்கின்றவர்கள், பெரும்பான்மையானவர்கள் நல்ல நாள் பார்த்து ஒரு தேதியை நிர்ணயம் செய்து, அந்த நாளிலே போய் ஏர் பிடிக்கிறார்கள். கோபங்கொண்ட ஊராட்சித் தலைவர் மற்றவர்களெல்லாம் சேர்ந்து, இரவு 12 மணி, 1 மணிக்கு பியூசை எடுத்துவிட்டு, ஊரையே இருட்டாக்கி, ஊரிலே இருக்கின்ற வீட்டிலே இருக்கின்றவர்களைத் தாக்குகிறார்கள்; கடுமையாகத் தாக்குகிறார்கள்; பெண்கள், குழந்தைகள் எல்லோரையும் தாக்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமையான சம்பவம் மதுரை பக்கத்திலே இருக்கின்ற திருமங்கலத்திற்குப் பக்கத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்றது. ஆனால் காவல் துறையிலே என்ன செய்திருக்கிறார்கள் தெரியுமா? யாரெல்லாம் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, யாரெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, யாரெல்லாம்

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இரத்தக் காயத்தோடு இருந்தார்களோ அவர்கள்மீது வழக்கு. இது என்ன நியாயம்? ஆக, படுகின்ற பாட்டையும் பட்டு, இதர தொல்லைகளையும் பெற்றுவிட்ட அவர்கள்மீது வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது வழக்கு தொடராமல், அதே நேரத்திலே எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள்மீது வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள், வேறு சம்பவத்தைச் சொல்லி, இந்தச் சம்பவத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள்மீதுதான் வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. வேறு வழக்குகளை எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள்மீது போட்டிருக்கிறார்கள். அது வேறு வழக்கு. ஆகவே, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய திருமங்கலம் தொகுதியிலே, மதுரை மாவட்டத்திலே நம்முடைய விமான நிலையத்திற்குப் பக்கத்திலே, மதுரையிலேயிருந்து அருப்புக்கோட்டைக்குப் போகின்ற தேசிய நெடுஞ்சாலையிலே, வலையங்குளம் என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊர் மதுரையிலேயிருந்து 14 கிலோமீட்டர் தூரத்திலே இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே, அடுக்கடுக்காக வழிப்பறிகள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன, கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக. அது சம்பந்தமாக எனக்குப் புகார் எழுதியிருக்கிறார்கள்; முதலமைச்சருக்குப் புகார் எழுதியிருக்கிறார்கள்; ஐ.ஜி. அவர்களுக்குப் புகார் எழுதியிருக்கிறார்கள். 14 கிலோ மீட்டரிலே இருக்கின்ற அந்த நெடுஞ்சாலையிலேயே, விமான நிலையத்திற்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கின்ற அந்த ஊரிலேயே இரண்டாண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே வலையங்குளம் கூட்டுறவு விவசாய வங்கியின் கதவு உடைக்கப்பட்டு பணத்தைத் திருடிக்கொண்டு போனார்கள். சிறு சிறு விவசாயிகள், வியாபாரிகள் வருவார்களேயானால் தட்டிப் பறித்து வழிப்பறி செய்துகொண்டு போகிறார்கள். சுந்தர பாண்டியன் என்பவர் இரவிலே மோட்டார் பைக்கிலே போகிறார். அப்பொழுது சினிமாவிலே வருவது மாதிரி நடந்திருக்கிறது. சினிமாவிலே வருவதைப் போல மோட்டார்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

பைக்கை நிறுத்தி, மரத்திலே கட்டி வைத்து, இருக்கிற பொருள்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். பக்கத்திலே இருக்கிற ஒரு பம்பு செட் அறையிலே உறங்கிக் கொண்டிருந்த கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் அத்தனை பேரையுமே கதவை உடைத்து, நகைகளை, பணத்தை, பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு, உள்ளே வைத்து பூட்டிவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். இதுசம்பந்தமாக, பல்வேறு இடங்களிலே இருக்கிற பெரிய அதிகாரிகள் அத்தனை பேருக்கும் புகார்கள் செய்திருந்துங்கூட, இன்னும் மக்கள் மத்தியிலே அங்கே பீதி குறையவில்லை. ஆகையினால், இதுமாதிரியான தொடர் நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், எல்லா பெரிய அதிகாரிகளுக்கும் இதுசம்பந்தமாக புகார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

போடி தொகுதியிலே, அம்மாபட்டு ஊராட்சி மன்றம் இருக்கிறது. அங்கே துணைத் தலைவர் தேர்தல் வந்தது. துணைத் தலைவர் தேர்தலிலே வாக்குகள் எல்லாம் போட்டுவிட்டார்கள் வாக்குப் பெட்டியிலே. ஆனால், எண்ணுவதற்கு முன்னாலே சில தகராறுகள் வருகின்றன, சண்டை வருகின்றது. ஆகையினாலே, வாக்குப் பெட்டிகளை ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆனால், காவல் துறை அங்கே நடுநிலையிலேயிருந்து சமாளிக்காமல், ஜாதிச் சலவரத்தைத் தூண்டுகிற அளவுக்கு அங்கே நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று போடி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர், திரு. கே. எஸ். எம். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அருள் கூர்ந்து கவனித்து, சிறிய பொறியாக இருந்தாலும் பெரிய பொறியாகப் பரவுவதற்கு முன்னாலே தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல ஒரு வேதனை தரத்தக்க கோர நிகழ்ச்சி. எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த இடைப்பாடி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்திலே பூலாம்பட்டி காவல் நிலையத்திலே கடந்த 10 மாதங்களுக்கு முன்பாக ஒரு கொலை

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வழக்கிலே மாமியாரையும் மருமகளையும் குற்றம் சாட்டி காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துப் போகிறார்கள், விசாரணை என்ற பெயராலே. அங்கே எப்படி விசாரணை செய்கிறார்கள் தெரியுமா? மாமியாரையும் மருமகளையும் லாக் அப்பிலே தள்ளி, நிர்வாணப் படுத்தி—நான் பேசுவதற்கே அஞ்சுகிறேன்—அவர்களைப் பலவந்தமாக உறவுகொள்ளச் சொல்லி அங்கேயிருக்கிற காவல் துறை ஆய்வாளர்—அவருடைய பெயர் இராஜமாணிக்கம்—வற்புறுத்துவாரானால், நான் கேட்கிறேன், நாம் என்ன ஜனநாயக நாட்டிலேயா வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோமா? விசாரணைக்கு ஒரு எல்லையே இல்லையா? அதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுகிறேன். இது எப்படிச் சரியாக இருக்க முடியும்? சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது மிகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதைவிட காட்டுமிராண்டித்தனமாக . . .

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு திரு. சித்தன் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இப்படித் தவறான வகையிலே நடந்துகொண்ட காரணத்தால், சிவில் துறையிலே ஆர்.டி.ஓ. என்ற ராங்கிலே இருப்பது போன்ற எஸ்.ஐ.-க்கள் 43 பேர்கள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு, வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தவறு செய்தால் அவன் தெரிந்து செய்தால், அவன் தேவன் என்றாலும் விட மாட்டேன் என்ற புரட்சித் தலைவர் சொன்னதற்கிணங்க, இப்பொழுது அரசு போலிஸ் துறையிலேயே இப்படித் தவறு செய்தவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது என்பதைத் தகவலுக்காகச் சொல்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: ஆகவே, இதுமாதிரியான நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுகிறவர்களை மிகக் கடுமையான தண்டனைக்குள்ளாக்க வேண்டும். யாரையும் விசாரிப்பதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. இப்படிப் பொருத்தம் இல்லாத அளவுக்கு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால், அது என்கே போய் முடியும் என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

அடுத்தபடியாக, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1983 ஆம் ஆண்டிலே இங்கே ஒரு வழக்கினைப் பற்றி, ஒரு நிறுவனத்தைப் பற்றி, நாங்கள் எல்லாம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தோம். சென்னையிலே ஒரு பெரிய நிறுவனம், உம்மிடியார் நிறுவனம்; அந்த உம்மிடியார் நிறுவனம் நகைத் தொழிலிலே முன்னணியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாங்கிங் பிசினஸ் என்ற முறையிலே மக்களிடமிருந்து டெபாசிட் வாங்கி, அதன் மூலம் தங்களுடைய வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப் பொதுமக்களிடமிருந்து, நடுத்தர மக்களிடமிருந்து பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அவர்கள் டெப்பாசிட் என்ற பெயராலே, சீட்டு என்ற பெயராலே வாங்கி, திருப்பிக் கொடுக்காமல், வட்டியும் கொடுக்காமல், அசலும் கொடுக்காமல், கொடுத்த மக்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நிற்பதை நாங்கள் இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்தோம். ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ, அது நீதிமன்றத்துப் பிரச்சினை என்று சொல்லி அன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. வெளியில் என்ன ஆயிற்று? அந்த உம்மிடியார் நிறுவனம், பல கோடிக்குச் சொந்தக்காரரான அந்த நிறுவனம், பல இடங்களிலே, பல கோடி ரூபாய்கள் சொத்துக்குச் சொந்தமானவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் இன்சால்வன்சி கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால், சாதாரண ஏழை, நடுத்தர மக்கள், ரூபாய் 1,000, ரூபாய் 2,000 கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நடுத்தெருவிலே இருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்வது, அந்தப் பிரச்சனை இங்கே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவுடனே காவல் துறை முனைப்பாகச் செயல்பட்டிருக்குமேயானால், சுறுசுறுப்புடன் இருந்திருக்குமேயானால், இப்படிப் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக பணத்தையும் கொடுத்துவிட்டு தடுத்தெரு நாராயணர்களாக நிற்கும் நிலை வந்திருக்காது; எதிர்காலத்தில் இதைப்போல் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கதிர்வேலு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவருடைய தொகுதியான ராணிப்பேட்டை தொகுதியிலே, வாலாஜாவிலே தடந்த நான்கு

1986 மே 6/ [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மாத காலத்திலே அடுத்தடுத்து கொள்ளை அடிக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. கனரா வங்கியின் அதிகாரி வீட்டிலே ரூ. 40,000 கொள்ளை நடந்திருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் இருக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் அதிகாரி வீட்டிலே கொள்ளை நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்னும் நான்கு வீடுகள் தள்ளி கொள்ளை நடப்பெற்று இருக்கிறது என்று அடுத்தடுத்து கொள்ளை நடந்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க கண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய பேரவையிலே இருக்கின்ற நிருபருடைய சிபிஐ இன்ஸ்பெக்டர் டி.டி.ஐ. நிறுவனத்திலே இருக்கிறார். திருமதி மல்லிகா என்பவர் கடந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் பெருங்குளத்தில் பார்வையிட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில்கூட முகமூடி கொள்ளைக்காரர் ஒருவர் ஸ்கூட்டரிலே வந்து கழுத்திலே இருக்கின்ற செயினை எல்லாம் அறுத்துக்கொண்டு போகின்ற சூழ்நிலையை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல நிகழ்ச்சிகள் இதுபோல் இருக்கின்றன. குற்றம் புரிபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எதிர்காலத்திலே இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து போடி பகுதியில் ராசிங்கபுரத்தில் இரண்டு வகை கவுண்டர்கள் சமுதாயத்திலே தகராறு ஏற்பட்டு அதிலே ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் 15 பேர்களே மட்டும் வழக்கு போட்டு குற்றப் பத்திரிகை கொடுக்காமலேயே 1½ ஆண்டுக் காலமாக அவர்கள் நீதி மன்றத்திற்கு இழுக்கடிக்கப்படுகிறார்கள். இதை காலாகாலத்தில் சமரசம் செய்திருக்கலாம், அல்லது குற்றப்பத்திரிகை கொடுத்திருக்கலாம். 1½ ஆண்டுக் காலம் சாதாரண நிலையில் உள்ள மக்களை நீதி மன்றத்திற்கு இழுத்தடிப்போமானால் அவர்களுக்கு எப்படி நியாயம் கிடைக்க முடியும்? ஏழை அப்பாவி மக்கள் இப்படித் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பாபநாசம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராசாராமன் சொல்லியிருக்கிறார். தஞ்சை மாவட்டத்திலே பாபநாசம் வட்டத்திலே ராஜகிரி, பண்டாரவாடை பகுதியிலே டி 8 110-19

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

முஸ்லீம் மக்களை அதிகமாகத் தாக்கி வருகிறார்கள். இந்த கிராமத்தில் சமூக விரோதிகள் அடிக்கடி நக்ஸலைட்டுகள் மூலம் புகுந்து தாக்குதல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். சரியான வழக்குப் பதிவு செய்யவில்லை. இதுபோன்று தாக்குதல் செய்யும் நபர்கள் மீது ஏன் காவல்துறை தன்னுடைய கடமையைச் செய்யவில்லை? நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? கடுமையான சட்டத்தைப் போட்டு அதன்மூலம் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

பாபநாசம் வட்டம் கபிஸ்தலம் போலீஸ் சரகத்தைச் சேர்ந்த உம்மனபாடி கிராமத்தில் ஒரு பெண்மணி கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். ஆனால் இதுவரை உண்மையான குற்றவாளி கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த விவரத்தைச் சொல்கிறேன்.

ராணிப்பேட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கதிர்வேலு அவர்கள் ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். அரக்கோணம் தாலுக்காவில் அவுரூர் கிராமத்தில் 13-2-1986 அன்று ஒரு முஸ்லீம் நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தை குத்தகை விடுவது சம்பந்தமாக தகராறு வரும் என்று தெரிந்து முன்பே காவல் நிலையத்திற்குத் தகவல் கொடுத்திருந்தம்கூட காவல் துறை உரிய காலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்காததால் அங்கே முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களும், பெண்களும் நைய புடைக்கப்பட்டு கை உடைந்து, கால் உடைந்து மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்ட அவை நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான புகைப்படங்கள் எல்லாம் என்னிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நிகழாத அளவுக்கு முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கையை காவல்துறை எடுத்திருக்குமானால் இவைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்ற விவரத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காவல்துறை நிர்வாகத்தில் அரசியல் தலையீடு இன்றித் தவிர்க்க அரசின் மேற்பார்வையிலே, அதே நேரத்தில் சுய ஆட்சி உறுதிக்கொண்ட ஒரு அமைப்பாக உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை இதற்கு முன்னாலே நான் சொன்னேன்.

1986 மே 6] [தரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இப்போதும் வலியுறுத்துகிறேன். அது ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற வரையில வலியுறுத்தக்கொண்டேயிருப்பேன். அந்தத் துறையில் சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றை அரசு நேரடி நிர்வாகத்திலிருந்து சுய ஆதிபத்திய அமைப்பின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பலவேறு தரப்பிலே சொல்லப் படுகிறது. அதுபோல இந்தத் துறையும் ஒரு சுய ஆதிபத்திய துறையாக இருக்குமானால் நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும், அரசியல் தலையிடு இல்லாமல் இந்தத் துறை பணியாற்றத் துணையாக இருக்கும். இதிலே கவனத்தை ஓட்டுமாறு முன்னவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாநிலக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறையின் செயல்பாட்டைக் குறை சொல்வதற்கில்லை. மாறாக மனமாரப் பாராட்டவே செய்யலாம். வெளிநாடுகளுக்கு கடத்தப்பட்ட தொன்மை வாய்ந்த சிலைத் திருட்டு கண்டுபிடிக்கப்படுவது விருந்து, உள்நாட்டிலே கள்ள நோட்டு அச்சடித்தல், கள்ள அமெரிக்க டாலர் நோட்டு அடிப்பது போன்ற சிக்கலான வழக்குகளை நம்முடைய குற்றப் புலனாய்வுத்துறை கண்டு பிடித்துள்ளதை மெச்சுகிறேன். வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறையை, அரசியல் ஆசாபாசத்திற்கு இன்றைய ஆட்சி அதிகமாகப் பயன்படுத்து கிறதோ என்ற சந்தேகம் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்தக் குறைபாட்டை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதற்கு பல சான்றுகள் என்னால் சொல்ல முடியும். எந்த ஒரு அரசியல் சிக்கலான பிரச்சினை ஏற்பட்டபோதிலும் மாநிலக் குற்றப் புலனாய்வுத் துறையினுடைய போர்வையிலே ஒதுங்கிக் கொள்வதே இங்கே ஒரு வழக்கமாக இருக்கிறது என்பதை நான் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த காலங்களில் மாநில குற்றப்புலனாய்வுத் துறை போலீசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட பல வழக்குகளில் புலனாய்வுத் துறை முடிவு என்னவாயிற்று என்பதை ஆண்டு கணக்கிலேகூட அறிவிக்கப்படாத மர்மமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக திருச்செந்தூர் கோவில் நகையை சரிபார்க்கின்ற

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

அதிகாரி சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களுடைய மர்ம மரணம் பற்றிய புலனாய்வு, சாலை விபத்திலே இறந்துபோன முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சுப்பிரமணியத்தின் விபத்து மர்மமாக இருப்பதாக அவருடைய மனைவி புகார் கொடுத்ததாகவும், குற்றப் புலனாய்வுத்துறை போலீஸ் விசாரித்து வருவதாகவும் முதலமைச்சர் அவர்களே அறிவித்தார்கள். அந்த விசாரணையினுடைய அறிக்கை என்னவாயிற்று? குற்றப் புலனாய்வுத் துறையின் முடிவு என்னவாயிற்று என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசுகிறபோது * * *

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில புகார்கள் வந்திருப்பதாகவும் அவை குற்றப் புலனாய்வுத் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்களே, குற்றப் புலனாய்வுத் துறை விசாரித்ததா? அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்பதைத்தான் நான் கேட்டேனே தவிர வேறல்ல . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால் அவர்கள் முதலிலே சொன்ன அந்தக் கருத்தை நீக்குவதுதான் அவையின் மரபுக்குச் சரியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* * * என்பதைப் போல அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது தேவையில்லை.

(பிற்பகல் 1-20)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * * * சம்பந்தமாகச் சொன்னது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதனை முழுமையாக எடுக்க ண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய உரிமை காக்கப்படவேண்டும்

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1986 மே 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தப் பகுதி நீக்கப்பட்டு விட்டது. எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தொடர்ந்து வேறு பிரச்சினைகளைப் பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, * * என்பதுதான் சரியானது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தபோது ஒருங்கிணைந்த சென்னை ராஜதானியாக இருந்தபோது அதாவது ஆந்திரப்பிரதேசம், சவுத் கர்நாடகா, மலபார், தமிழ்நாடு ஆகியவை எல்லாம் சேர்ந்து ஒருங்கிணைந்த சென்னை ராஜதானியாகத் தமிழகம் இருந்தபோது ஒரே ஒரு ஐ.ஜி. மட்டும்தான் பதவியில் இருந்தார். ஆனால் இப்போது நிறைய அதிகாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள். எந்த அதிகாரியீதும் எனக்கு தனிப்பட்ட கோபதாபம் இல்லை.

அண்மையில் காவல் துறை டைரக்டர் ஜெனரலாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு. லட்சுமிநாராயணன் அவர்கள் ஒரு கட்டுரையில் ஐ.ஆர். 8 விளைச்சல் மாதிரி மேல் மட்டத்தில் அதிகாரிகள் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருந்ததை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அந்த முறையிலே மேலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. அடி மட்டத்திலே இருக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை பல ஆண்டுக் காலமாக உயர்த்தப்படாமல் இருப்பதன் காரணத்தால் பல வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்படாமலே போகிறது. மக்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்புக் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அதில் நாம் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் உயர் அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் மத்தியில் கொஞ்சம் விரக்தி மனப்பான்மை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல ஆண்டுக் காலமாக உயர் பதவியில் இருப்பவர்கள், குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால் காவல் துறையிலே உயர் பதவியில் இருக்கிற திரு. துரை, திரு. ஸ்ரீபால்,

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

திரு ராஜசேகரன் ஆகியோரிடத்திலே எல்லாம்—அவர்கள் யாருக்குப் பயிற்சி கொடுத்தார்களோ அவர்கள் எல்லாம் மேலே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மட்டும் ஏனோ அப்படியே இருக்கிறார்கள். ஏறி வந்தவர்கள் மேலே போவது போல, ஏணி மட்டும் அப்படியே இருப்பது போல இருக்கிறார்கள். ஏன் அவ்வாறு இருக்கிறார்கள்? திரு. டி. ஆர். ராஜகோபாலன் அவர்கள் இன்றைக்கு டி.ஐ.ஜி. என்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல ஆண்டிக் காலமாக இப்படி இந்தப் பதவியில் இருக்கிறார்கள். இப்படிச் சிலருக்கு நியாயமான உரிமைகள் மறுக்கப் படுகிற காரணத்தால் விரக்தி மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. நியாயமான காரணம் எதுவும் இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கலாம் அல்லவா? அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இல்லை என்றால் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறைக்கு வேண்டியது கட்டுப்பாடும், கடமை யுணர்வும்தான். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் காவல் துறையில் பெருகி வருகிறது என்பதை சொல்வதற்குப் பதிலாக அருகி வருகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். காவல் துறையினரைக் கண்டதும் மக்களுக்கு ஏற்படுகிற அச்ச உணர்வு இன்றைக்குப் படிப்படியாகப் போய்விட்டது என்றுகூடச் சொல்லலாம். பஸ்ஸிலே நின்றால் உள்ளே போய்யா என்று சாதாரண பிரயாணி காவல் துறையினரைப் பார்த்துச் சொல்கிற அளவுக்கு நிலைமை வந்திருக்கிறது.

தமிழகத்தில் தற்போது வொய்ட் காலர் என்ற வகையில் டிப்டாப் குற்றச்சாட்டுகள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ரூபாய் நோட்டு இரட்டிப்பு மோசடி, கள்ள நோட்டு அச்சடித்தல், சீட்டுக் கம்பெனி வைத்து மோசடி செய்வது போன்றவை எல்லாம் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. எனவே, ஸ்காட்லான்ட் யார்ட் போலீஸ் போன்று நமது போலீஸ் துறையும் விளங்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவற்றைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். ஒரு காலத்தில் புகழ் மண்டிக்கிடந்த காவல் துறையில் இன்றைக்கு அது சுண்டிக்கொண்டு போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். காவல் துறையினுடைய செயல்

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

திறன் இன்னும் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான் ஒன்றிரண்டு யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் இருந்ததுபோல வாகனங்கள் ஓட்டுவதற்கான லைசன்ஸ் வழங்குகின்ற அதிகாரம் பழையபடியே போக்கு வரத்துத் துறை போலீசுக்கே ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

லைசன்ஸ் வழங்குகின்ற அந்த முறையை அவர்களுக்கே ஒப்படைக்க வேண்டும். அதைப்போலவே குற்றப் புலன் ஆய்வு துறைப் போலீஸ்காரர்களுக்கு என்ன அதிகாரங்கள் இருக்கின்றனவோ அதை அப்படியே டிராபிக் போலீஸ் துறைக்கும் வழங்க வேண்டும். அப்படி வழங்கினால்தான் இன்றைக்குப் போக்குவரத்திலே இருக்கிற பல தவறுகள் அல்லது முகமுடிக் கொள்ளைகள் போன்ற பல கொள்ளைகள் போன்றவைகள் நடைபெறுவதை ஓரளவுக்குத் தடுக்க முடியும். அந்த வகையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமுதாயக் குற்றங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்திலே அவற்றிலே ஒன்றாக வரதட்சிணை கொடுமை நடைபெறுவதைப் பத்திரிகையிலே பார்க்கிறோம். அவைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், களையப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அந்த வரதட்சிணைக் கொடுமைபற்றிக்கூட நம்முடைய இந்தியாவினுடைய மேன்மைக்குரிய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசும் அதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. என்றாலும்கூட இதிலே இருக்கிற ஒரு முக்கியமான அம்சமே, இந்த வரதட்சிணையைப் பொறுத்த வரையில் வரதட்சிணை ஒழிப்பு சம்பந்தமாக முன்னாள் தலைமைச் செயலர் திரு. கார்த்திகேயன் தலைமையில் ஒரு குழு, தமிழகத்திலே இருக்கிற இந்திய நிர்வாகக் குழுவினுடைய மாநில குழுக்களை அழைத்து ஒரு கருத்தரங்கு நடத்தியது. அதிலே நம்முடைய நீதிபதிகள் ரத்தினவேலு பாண்டியன், இராமசாமி போன்றவர்கள், பப்ளிக் பிராசிக்கியூட்டர் பத்மினி ஜேசுதாரை போன்றவர்கள். இன்னும் பல கிரிமினல் வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் பங்கு கொண்டு அதுபற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து மத்திய அரசு,

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] 1986 மே 6]

மானில் அரசு எடுக்க இருக்கிற நடவடிக்கைகளில் இந்த வரதட்சிணை கொடுமைப்பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்திலே அதிலே மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மைதான் நிலவுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மாற்றான் தகப்பன் மனப்பான்மை என்று சொல்லவில்லை. சிற்றன்னைக் கொடுமைதான் இருக்கிறதேதவிர, சிற்றப்பா கொடுமை என்று கிடையாது. ராமரே வனவாசம் போவதற்கு ஒரு சிற்றன்னைதானே தேவைப்பட்டார்.

எனவே அப்படிப்பட்ட சிற்றன்னைக் கொடுமையைப்பற்றி, நகைகள் கொடுப்பது, வரதட்சிணை பணம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக ஏற்படுகின்ற பல குறைகள்பற்றிப் பல செய்திகள் வருகின்றன. வரதட்சிணை கொடுப்பது சம்பந்தமாக தீர்மானிக்கிற நேரத்திலே ஒரு பெரிய அதிகாரியை வைத்துக் கொண்டு, அவர் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து, அதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அல்லது அந்த பெரிய அதிகாரிகளை முன்பாக வைத்துக் கொண்டு, நாங்கள் இந்த அளவுக்கு நகை கொடுக்கிறோம், பாத்திரம் கொடுக்கிறோம், பணம் கொடுக்கிறோம் என்று உறுதிப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். அதை ஒரு யோசனையாக எனக்குப் பட்டதைச் சொல்லுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் பிற்காலத்திலே இது மாதிரியான தவறுகள் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு அல்லது இதுபோன்ற தவறுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் யோசனையாகச் சொல்லுகிறேன்.

இரண்டு பெரிய காரணங்கள் இன்றைக்கு வரதட்சிணை கொடுமைக்கான காரணங்களாக இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று, தன் சக்திக்கு மீறி திருமணச் செலவு செய்வது. படாடோபமாகச் செலவு செய்வது. அவர் இன்றைக்கு இப்படித் திருமணம் நடத்தினாரா? நான் அதைவிடச் சிறப்பாகச் செய்து காட்டுகிறேன் என்று சொல்வது என்று இப்படி திருமணங்களில் ஆகும் செலவு, சக்திக்கு மீறி செலவு செய்யப்படுகின்ற காரணத்தினால்தான் இது மாதிரியான மறைமுக லஞ்ச ஊழல்கள் பெருகுவதற்கு வாய்ப்புடைய காரணங்களில் ஒன்றாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் எப்போதும் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொல்வார்கள். இந்த உறுப்பினர்கள் எப்போது பேசினாலும் என்னுடைய தொகுதிக்கு அதைக் கொடுங்கள், இதைக் கொடுங்கள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கொடுங்கள், சாலைகள் கொடுங்கள், போலீஸ் நிலையம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறீர்களே தவிர, நான் வருவாய்த் துறையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனே, யாராவது வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு யோசனை சொல்லுவார்களா என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சிறிய யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி சம்மா வீணாக செலவு செய்கிற காரணத்தால் ஆரம்பரச் செலவு செய்பவர்களுக்கு வரி போடுங்களேன். 25 சதவீதம்கூட திருமண வரி போடுங்கள், கவலை இல்லை. ஆரம்பரமாகத்தானே அதை செலவு செய்கிறார்கள். அதை 10 சதவீதமாக வேண்டுமானாலும் எண்ணிப் பார்த்து போடுங்கள். அதன் மூலமாக போட்டிகள் தவிர்க்கப்படும். லஞ்ச ஊழல்கள் களையப்படும். கொடுமைகள் குறைக்கப்படும். சாதாரண நிலையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு, ஏழைகளுக்குத் துணையாக இருக்கும் வகையில் அந்தக் கருத்துக்களை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதனாலே ஆடம்பரத் திருமணங்களுக்கு ஒரு வரையறை வைத்து அதற்கு வரி போடுவதிலேகூட நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன், செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நிறைய பணம், சம்பளம், படி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் முன்பேயே சொன்னேன். இப்போது அவர்களுக்கு குடும்ப இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் குடும்பத்திற்கு இன்ஷ்யூரன்சாக இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு தொகையை மாதா மாதம் கொடுத்து, அந்தக் குடும்பத்தைக் காக்கின்ற அளவுக்கு ஒரு குடும்ப இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

காவல் துறையைப்பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் குன்றையாகத் தான் சொல்லுகிறீர்களே தவிர கடுமையாகத்தான் விமர்சிக்கிறீர்களே தவிர நல்லவிதமாக ஏன் சொல்லுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்காவது சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று விட்ட பிறகு, அதற்காக காவல் துறையையே ஒட்டு மொத்தமாக குற்றம் சாட்டுகிறீர்களே அது ஏன் என்று ஆளும் கட்சியிலே இருந்து சிலர் சொல்லுவார்கள். மிகவும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழகத்திலே இருக்கிற காவல் துறை இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும்தான் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்குத் துணையாக ஒன்றிரண்டு ஆலோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காவல் துறை பணிக்கு என்று ஆட்களை எடுப்பதிலே ஒரே முறையில்தான் யூனிட்பார்ம் சர்வீஸ்ஸ் ரெக்ரூட்மென்ட் போர்டு என்று தனியாக ஒரு போர்டையே ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் காவல் துறை, தீ அணைப்புத் துறை, வனத் துறை போன்ற துறைகளுக்கு ஆட்களை எடுப்பதற்கான முறையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எப்படி ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்றவைகளுக்கும், ரேயில்வே துறைக்கும் எப்படி தனியாக போர்டு இருக்கிறதோ, அதைப்போலவே காவல் துறைக்கு என்று தனியாக ஒரு போர்டை வைத்து, அதை யூனிட்பார்ம் சர்வீஸ்ஸ் ரெக்ரூட்மென்ட் போர்டு என்பதாக அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த போர்டிலே கூட டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் தேதி அன்று எத்தனை வேலைகள் காலியாக இருக்கின்றன, எத்தனை பேர்கள் லிஸ்டில் இருக்கிறார்கள், எத்தனை வேலைகளுக்கு ஆட்கள் வேண்டும் என்ற ஒரு கணக்கை எடுத்து வைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு கணக்கு எடுத்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் தேவையான பதவிகள் நிரப்பப்பட வேண்டும். அதில் காலதாமதமே கூடாது. 1981 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு ஆட்களை எடுக்கிறோம், ஆட்களை எடுக்கிறோம் என்று. ஒரு வழியாக ஏதோ வைத்தார்கள். அவர்களும் வங்கார்கள். எங்கோ தேர்வு எழுதினார்கள். அங்கே பிசிகல் டெஸ்ட் நடந்தது (அங்கே, மனியடித்துப் பெற்றது).

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாவட்டங்களில் அதற்கான தோவுகள் நடைபெற்றன. இங்கே சென்னையில் மதுபடியும் தோவு எழுதியிருக்கிறார்கள். தோவு எழுதி ஆறுமாத காலம் ஆகிவிட்டது. அதில் பரிசீலனை முடிந்துவிட்டதா? ஆட்கள் எப்போது எடுக்கப் போகிறார்கள்? நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் ஆயிரம் பேர்களை எடுக்கப் போகிறோம் என்று ஒரே நேரத்தில் வைத்தால் எப்படி அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க முடியும்? தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற ட்ரெயினிங் காலேஜில் ஆயிரம் பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க முடியுமா? 100 பேர், 200 பேர் என்றால் முடியும். 10 ஆண்டுக் காலத்தில் எடுக்க வேண்டியதை ஒரே நேரத்தில் எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, பல ஆண்டுக் காலமாக எடுக்காத காரணத்தால் இப்படி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் காவல் துறையில் இருக்கிற பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியைத் தொடங்க வேண்டும். ஆகவே அந்த முறையில் காவல் துறைப் பணியாளர்களுக்கு ஆட்கள் எடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காவல் துறையில் பயிற்சி கொடுப்பதில் தற்போது பணி ஆரம்ப காலத்தில் சப் இன்ஸ்பெக்டர் என்றால் ஒரு வருடம், கான்ஸ்டேபிள் என்றால் ஆறு மாத காலம் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். பின்னாலே 10, 15, 20, 25, 30 ஆண்டுக் காலத் திற்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சியே கொடுப்பதில்லை. உலகம் எவ்வளவு வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சமுதாய அமைப்பில் எத்தனை மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன? நாம் பார்க்கிறோம். விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் எவ்வளவு மாற்றங்கள் இருக்கின்றன? வேலை ஆரம்பித்த காலத்தில் கொடுக்கும் ஆறுமாத காலம் பயிற்சி பணிக்காலம் முழுமைக்கும் போதுமா? ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறை வைத்து, நான் நீண்டகால பயிற்சி கொடுங்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன், 10 நாட்கள், 15

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

நாட்கள், ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரம் காவலர்களுக்கு, அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். காவலர்கள் எஸ்.ஐ. ஆக வருவார்கள், வேறு பதவிகளுக்கு வருவார்கள்.

இந்த நேரத்தில் ஆசிய ஜோதி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

“You have to keep on running just to stand where you are.”

நீங்கள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறீர்களோ, அதே இடத்தில் இருக்க வேண்டுமென்றால் ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஆகவே காவலர்களும் மற்ற அதிகாரிகளும் தங்கள் கடமையை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்றால் இந்த பயிற்சி மாற்றங்கள் நிச்சயமாக வேண்டும். சட்டங்களில், விதிகளில் மாறுதல்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஏன் பயன்படுத்தும் ஆயுதம், வெப்பனில் கூட ரிவால்வர் என்பது பிஸ்டல் ஆகியிருக்கிறது. பத்து ஆண்டுக்காலம், 30 ஆண்டுக்காலத்திற்கு முன்னாலே கொடுத்த பயிற்சியை வைத்துக்கொண்டு நவீனக் கருவிகளை இயக்குங்கள் என்று சொன்னால் தொடர்புடையதாக இருக்காது. கொடுக்கிற பயிற்சியை அத்தனை பேருக்கும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல மாட்டேன். அதனை முறைப்படுத்திக் கொண்டு காவல் துறையில் இருப்பவர்கள் பயன்பெறுகிற வகையில் Inservice Training அளிக்க வேண்டும். அந்தப் பயிற்சியை அளிக்கிறபோது உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள், கிரிமினல் வழக்குகளில் புகழ்பெற்றவர்கள், நல்ல தீர்ப்புகளைச் சொல்கிறவர்கள் அந்தப் பயிற்சியில் வகுப்புகள் எடுக்க வேண்டும். கிரிமினல் லாயர்கள், வழக்குகளைப் போடுவதில் இப்படித் தவறுகள் வருகின்றன, இப்படியெல்லாம் தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டி முன்மாதிரியாக நவீன முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு உதவுகிற வகையில் அவர்கள் வகுப்புகளை எடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் அந்தப் பயிற்சி அமைய வேண்டும்.

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும், சமுதாயத் தலைவர்களையும் கூட அழைத்து வகுப்புகளை நடத்தச் சொல்லலாம். அந்த வகையில் காவல் துறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீவிரவாதிகள். இன்றைக்கு நாட்டில் தீவிரவாதிகளின் அச்சம் தலை தூக்கியிருக்கிறது. பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் மைய மாநில அரசுகளுக்கு சவாலாக இன்றைக்கு பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக, இருண்ட நிலையில் இருக்கிற அளவிற்கு தீவிரவாதிகளின் நடவடிக்கைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தீவிரவாதிகளின் நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கு நம்முடைய தமிழகப் போலீசார் தயாராக இருக்க வேண்டும். தீவிரவாதிகள் என்று சொன்னால் உடனே இராணுவத்தை அழையுங்கள் என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. தமிழகத்தில் இருக்கிற ஸ்பெஷல் போலீசில் 9, 10 படாலியன்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அந்த பட்டாலியன்களில் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் பயிற்சி என்று சொல்ல மாட்டேன். 20, 30 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பட்டாலியனிலும் பயிற்சி கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு இயலும்.

நான் டெல்லிக்குப் போயிருந்தபோது ஒருவர் சொன்னார். அன்னை இந்திரா காந்தியைக் கொலைசெய்த குற்றவாளிகளைப் பாதுகாக்கிற பொறுப்பை தமிழகப் போலீசிற்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழகப் போலீசை மட்டும் ஒரு நாளைக்கு வரவழைத்துக் கொள்ளுங்கள், நாங்கள் தப்பித்து விடுகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்வதை கேட்கிறபோது உள்ளபடியே பூரிப்பாகத்தான் இருக்கிறது. இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் பிரம்மாண்டமான மாளிகையாக இருந்தாலும், துணைத் தலைவர் மாளிகையாக இருந்தாலும், மேன்மை தங்கிய பிரதமர் அவர்களின் இல்லமாக இருந்தாலும், அங்கே யெல்லாம் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறபோது தமிழகப் போலீசிற்கு எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கிறது. ஆகவே தமிழகப் போலீசில் இருப்பவர்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

களுக்கு, கமாண்டர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பதைப் போல கொடுத்தது, இந்தத் தீவிரவாதிகளை சந்திக்கிற அளவிற்கு, நவீன ஆயுதங்களை அவர்கள் சிறப்பாக கையாளுகிற அளவிற்கு செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி உடனே பயிற்சியைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு பட்டாலியனிலும் 10 பேர், 20 பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தால் போதும். அத்தனை பேருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல மாட்டேன். அந்த முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால், எந்த ஒரு அவசரமான நிலைமை வந்தாலும், அதைச் சமாளிப்பதற்கு தமிழக அரசின் காவல் துறை தயாராக இருக்கும். எனவே அந்த முறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவல் துறையில் இருக்கின்ற வாகனங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், 40 சதவீதம் வாகனங்கள்—அதற்குக் குறைவாகவும் இருக்கலாம், அல்லது கூடுதலாகவும் இருக்கலாம்—இன்றைக்கு பழுதடைந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன, பணிமனையில் உறங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. உதாரணமாக சென்னையில் இருக்கின்ற வாகனங்கள் 300 அல்லது 350 என்று எடுத்துக்கொண்டால், 70 வாகனங்கள் பழுது அடைந்த நிலைமையில் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. இப்படி இருந்தால் எப்படி காவலர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்ய முடியும். குற்றங்களைத் தடுக்க முடியும். சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க முடியும். ஆகையினாலே இந்தக் காவல் துறையில் இருக்கின்ற வாகனங்களை—அரசுப் பணிமனையிலே பல மாதங்கள் காத்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது—போக்கு வரத்துக் கழகங்களில் உள்ள பணிமனைகளுக்கு அனுப்பி ரிப்பேர் செய்யலாமே. இப்படிச் செய்தால், போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும் வருவாய் கிடைக்கும். இவைகளைப் பழுது பார்த்து ஓட்டவும் முடியும். எனவே அந்த முறையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆயுதப் படை ஒன்றை நாம் வைத்திருக்கிறோம். அங்கே ஒரு சிறிய மினி ஓர்க் சாப் வைத்துக்கொண்டால் அதன் மூலமாகக்கூட இந்த வாகனங்களை எல்லாம் பழுது பார்ப்பதற்கு

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வசதியாக இருக்கும். எனவே இந்த முறையிலாவது செய்ய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கெல்லாம் இனக்கலவரம் நடைபெறுகிறதோ, இனக்கலவரம் நடைபெறுகிற அந்தப் பகுதியில் உள்ள காவல் நிலையத்தில் எல்லாச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கு மாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அங்கே குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. இனக்கலவரம் காலத்தில், ஸென்ஸிட்டிவ் ஸ்டேசன்கள் என்று சில இடங்களில் இருக்கின்ற நேரத்தில், எல்லா சமுதாயத் தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், காவலர்களும் இருப்பார்களானால், அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்கு சொந்த உணர்ச்சி வரும், நம்முடைய பகுதியில் உள்ள சொந்தக்காரர்கள் என்ற முறையிலே அவர்கள் பணியைச் செய்வார்கள் என்பதை நான் ஒரு யோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வழக்குப் பதிவு செய்வதிலே நிறைய வழக்குகளிலே— பல வழக்குகள் என்று சொல்லாவிட்டாலும்கூட—நடக்கின்ற அந்த நிகழ்ச்சிக்கும் போடுகின்ற அந்தப் பிரிவுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. உதாரணமாகப் பார்த்தால், பேருந்திலே பயணம் செய்கிற நேரத்திலே, ஒருவர் புட் போர்டிலே பயணம் செய்கிறார் என்று வைத்துக்கொண்டால், அவர் மேல் மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குப் போட முடியாது. அதற்கு நம்முடைய காவல் துறை என்ன செய்கிறது என்றால், ஓடுகிற பஸ்சிலே ஏறினார் என்றுதான் வழக்குப் போடுவார்கள். எந்தத் தவறைச் செய்கிறார்களோ, அந்தத் தவறை அப்படியே ரெக்கார்ட் செய்கிற அளவிற்கு சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டும். விதிகள் திருத்தப்படவேண்டும். மாறாக ஆரம்பமே பொய்யாக ஆரம்பித்து, எப்.ஐ.ஆரும் பொய்யாக ஆரம்பித்து, வழக்கும் பொய்யாக போய் விடக்கூடிய நிலைமையில், 3 மாத காலம், அல்லது 4, 5 மாத காலம் என்று இழுத்துக்கொண்டு போனால் இருக்கின்றவர்களுக்கு எப்படி நினைவுக்கு வரும். படித்தவர்களுக்கே நடப்பதைப் பற்றிச் சொன்னால் நினைவுக்கு வராது. பாமரர்கள் எப்படி சாட்சி சொல்வார்கள்?

[1986 மே 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, 'பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்'.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: ஆகவே உண்மையாக நடக்கின்ற குற்றங்களை உண்மையாகப் பதிவு செய்கின்ற முறையிலே இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது எல்லாம் காவலர்கள் தங்கள் பணியைச் செம்மையாகச் செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். உதாரணமாக நாற்காலி செய்யவேண்டும் என்றால் ஒரு தச்சனுக்கு நல்ல கூர்மையான உளியைக் கொடுத்தால்தானே அவனால் செய்ய முடியும். சிற்பி என்று ஒருவன் இருந்தால், அந்தச் சிலையை வடிப்பதற்கான கருவிகளைக் கொடுத்தால்தானே அவனால் சிலையை வடிக்க முடியும். மாறாக இவைகளில் சந்து பொந்துகளை எல்லாம் வைத்து, அதன் மூலமாக பணிகளை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்றால் எப்படி முடியும்? ஆகவே தான் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எல்லைப் புறக் காவல் நிலையங்களைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக எல்லைகளில் இருக்கின்ற காவல் நிலையங்கள் அல்லது மாவட்டத் தலைமையிடத்திற்கு அப்பால் இருக்கிற காவல் நிலையங்களுக்கு கொஞ்சம் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அங்கே ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சி, ஒரு கலவரம் நடக்குமானால், இங்கே தலைமையிடத்திலிருந்து ஆட்கள் போய்ச் சேருவதற்கு அதிகமான காலதாமதம் ஆகின்றது. எல்லை ஓரத்தில் இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் வழக்குகள் வருகின்ற காரணத்தாலே, அந்தக் காவல் நிலையங்களுக்கு எல்லாம் தொலை பேசி கண்டிப்பாக வேண்டும். அதேபோல் வி.எச்.எப். செட் என்று சொல்கிறோமே அந்த மாதிரியான செட்கள் கண்டிப்பாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும். மேலும் வாகனங்கள் நல்ல முறையில் கொடுக்கப்படவேண்டும், தள்ளுமாடல் வண்டிகள் அல்ல. மேலும் காவலர்களுடைய எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக உள்ள காவல் நிலையங்களில், காவலர்களின் எண்ணிக்கை 20

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட காவல் நிலையங்களில் 40 காவலர்களாவது இருக்கின்ற அளவிற்கு அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்தினால்தான், திடீரென்று ஒரு நிகழ்ச்சி நடக்கின்றபோது, அதைச் சந்திப்பதற்கு தயாராக இருப்பார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் கம்பம் என்ற ஊர் தள்ளி இருக்கிறது. அதேபோல் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மண்டபம் இருக்கிறது. இங்கே ஹோசூர் பகுதி இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இருக்கின்ற காரணத்தால், சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதில் கவனம் செலுத்துகின்ற முறையில், அதிகமான அளவிற்கு காவலர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

அடுத்து வெளிநாட்டுப் பயணம். வெளிநாட்டுக்கு நம்முடைய தமிழக அரசு, மத்திய அரசின் துணையோடு—நம்முடைய காவல் துறையில் உள்ள பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் போகிறார்கள். அதிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி. கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அப்படியென்றால், ஏன் பெரிய அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் இந்த வாய்ப்புக் கொடுக்கிறீர்கள்? காவலர்களுக்கும் கொடுக்கலேன். ஹெட் கான்ஸ்டபிளுக்குக் கொடுக்கலேன், எஸ்.ஐ.-க்குக் கொடுக்கலேன். இன்றைக்கு ஓய்வு பெறுகிற நிலையிலே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்து, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஓய்வு பெறுவதற்குப் பதிலாக, இன்றைக்குப் புதிய நிலையிலே வந்திருப்பவர்களை அந்த இடையிலேயே இருக்கிறவர்களை அனுப்புவதுதான் சிறந்தது. நான் அத்தனை பேரையும் அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லமாட்டேன்; முடியாது. அதிலே 5 பேர்கள், 10 பேர்கள் அனுப்புவார்களானால், டோக்கியோ போலீஸ் பெயர் பெற்றிருக்கிறது, லண்டன் போலீஸ் பெயர் பெற்றிருக்கிறது, ஸ்காட்லாண்ட் போலீஸ் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அங்கு போய் பார்த்து வருவார்களானால், அவர்களுக்கு ஒரு மிடுக்காக இருக்கும். அங்கே இருக்கிற காவலர்கள் எவ்வளவு அருமையாகப் பணி புரிகிறார்கள். பொது மக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருக்கிற நேச உணர்வு, பாச உணர்வு,

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

நெருக்க உணர்வு ஆகியவற்றை நேரில் பார்த்து வருவதன் மூலம், காவல் துறையில் அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்குக்கூட ஒரு பொறுப்புணர்வு வரும்; நாமும் அவர்கள் மாதிரி நடக்கவேண்டும், சிறப்பான பெயர் வகித்து, வெளிநாடுகளுக்குப் போகவேண்டும். அதன் மூலமாக, காவல் துறையினுடைய தரம் உயரும். வெளி நாடுகளிலே இருக்கிற காவலர்களை நாம்கூட அழைக்கலாம். பரஸ்பரம் ஒரு திட்டத்தின்கீழ் அடிமட்டத்திலே இருப்பவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அதற்கென்று ஒரு தொகையை, ஒரு எண்ணிக்கையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காவல் துறையிலே பராமரிப்புபற்றி ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராஜா அண்ணாமலை புரத்திலே காவலர் குடியிருப்பு ஒன்று இந்தியாவினுடைய பிரதம அமைச்சராக இருந்த திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களாலே திறந்து வைக்கப்பட்டது. அந்தக் காவலர் குடியிருப்பு ஹவுசிங் போர்டால் கட்டப்பட்டது. ஹவுசிங் போர்ட் கட்டிக் கொடுத்து, காவலர் குடியிருப்பாகக் கொடுத்துங்கூட, பொதுப் பணித் துறை அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, ரிஜிஸ்தரில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஹவுசிங் போர்ட் கொடுத்ததை பொதுப் பணித் துறை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால், தனியாருடைய நிலைமை எப்படியிருக்கும்? அப்படி எடுத்துக் கொள்ளாத காரணத்தால், கூரை இடிந்து விட்டது. அதைப்போலவே, நான் அஞ்சுகிறேன், இன்றைக்கு ராஜரத்தினம் ஸ்டேடியத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற காவலர் குடியிருப்புப் பொதுப் பணித் துறையினரால் இன்னமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை யென்கிற ஒரு செய்தி எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. என்னுடைய ஆதங்கம் எல்லாம் ராஜா அண்ணாமலைபுரத்திலே நடந்த நிகழ்ச்சி, ராஜரத்தினம் ஸ்டேடியத்திலே நடந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, உடனடியாக அதைப் பொதுப் பணித் துறை ஏற்றுக் கொண்டு பராமரிக்க வேண்டும். பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து நாம் கட்டடம் கட்டி வருகிறோம். பராமரிக்கின்ற பொறுப்பு இருந்தும் பொதுப் பணித் துறை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லையென்று பாருங்களேன். ஹோம் செக்டர்டரி, பொதுப்

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.]

பணித் துறை செக்ரட்டரி, ஹவுசிங் போர்ட் அதிகாரிகள் ஆகியோரை வைத்துக்கொண்டு, எந்த, எந்தக் கட்டடங்களை, எப்படி, எப்படிப் பராமரிப்பது என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு உயர்மட்டக் குழு போர்ட்டோமானால் அதன் மூலமாகக் காவலர்களுடைய உயிர்களுக்கு—நம்முடைய உயிர்களைக் காக்கின்ற காவலர்களுடைய உயிர்களைக் காக்கும் பொறுப்பு நமக்கும் இருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்திலே காவலர் குடியிருப்பு இருக்கிறது. அடுப்பு வசதிகள்கூடக் கிடையாது. அதைப்போல பல சொல்ல முடியும். ஆனால், இந்தத் துறையிலே, இந்தப் பராமரிப்பிலும் அரசு அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெரிய, பெரிய கட்டடங்கள் கூடுகின்ற நேரத்திலே உதாரணமாக இந்தியாவினுடைய தலைமை அமைச்சர் சென்னை வருகின்ற நேரத்திலே, அல்லது மற்ற மாவட்டங்களுக்குப் போகின்ற நேரத்திலே, மதுரை போன்ற நகரத்தில் சித்திரைத் திருவிழா போன்று நடக்கின்ற நேரத்திலே, திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகை தீபம் நடக்கின்ற நேரத்திலே, பல லட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் வந்து கூடுகிறார்கள். அப்படிக்கூடுகின்ற நேரத்திலே, காவலர்களுடைய பணி இன்றியமையாதது. எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நிகழாவண்ணம் மக்களுடைய உயிர்களையும் உடமைகளையும் காக்கின்ற பொறுப்பு காவலர்களுக்கு இருக்கின்றது. அப்படி நடைபெறுகின்ற அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பல மணி நேரங்களுக்கு முன்னதாகவே நம்முடைய காவலர்கள் தங்களுக்குரிய இடங்களுக்குப் போய் விடுகிறார்கள். பல மணி நேரங்கள் வெயிலிலும் மழையிலும் அவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு, அப்படிக்கடமையைச் செய்கின்றவர்களுக்கு ஒரு ஜூஸ் கொடுக்கவோ, காபி போன்ற ஒரு பானம் கொடுக்கவோ ஏற்பாடு கிடையாது. நான் இந்தத் துறையைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், சென்னைக்கு இரண்டு வாகனங்கள், மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்று கொடுத்து விடுவீர்களானால், காவலர்கள் வெயிலிலே நிற்கின்றபோது, அவர்களுக்கு ஏதாவது பானம் கொண்டு போய்க் கொடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த வாகனம் எப்படி அமைய வேண்டுமென்றால்,

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

அந்தக் காவலர்களுக்கு உணவு அல்லது பானங்கள் கொண்டு போகக்கூடிய அளவுக்கு, அதனுடைய வடிவமைப்பு இருக்க வேண்டும். பெரிய, பெரிய பாத்திரம் வைத்துக்கொள்வதுபோல் இருக்கவேண்டும். அதிலே ஒன்றும் அதிகமான தொகை வந்து விடாது. மனிதாபிமான உணர்வோடு அந்தக் காவலர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குத் துணையாக அவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு வாரத்திற்கு இரண்டு நாள் விடுமுறை. இன்றைக்கு மத்திய மாநில அரசு அலுவலகங்கள் வாரத்திற்கு இரண்டு நாள் விடுமுறையில் பணி புரிகின்றன. ஆனால் காவல் துறையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் அது கிடைக்கவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது, ஒரு நாள் விடுமுறை என்றால், அவர்களுக்கு ரூ. 10 இடி என்ற வகையில் கிடைக்கிறது. வாரத்திற்கு இரு நாள் விடுமுறை என்றால், ரூ. 10 கூடுதலாகச் சேர்ந்து ரூ. 20 அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவலர்களுக்கு 12 நாள்தான் ஆண்டொன்றுக்கு விடுமுறை. 10 நாள் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். 10 பிளஸ் 12 ஆக 22 நாள் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அட்டா, நியாயமான கோரிக்கையாக இருக்கிறது. கொடுத்தால் என்ன என்று யாருக்கும் தோன்றுகிறது. அருள் கூர்ந்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெகுமதி. காவல் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு வெகுமதி கொடுக்கிறோம். அப்படி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது எவ்வளவு தெரியுமா? ஒரு மாவட்டத்திற்கு ரூ. 10,000-விருந்து, ரூபாய் 15,000 தான் ஒதுக்கீடு ஒரு ஆண்டிற்கு. நான் கேள்விப்படுகிறேன், ஒரு மாவட்டத்தில் ரூ. 2,000-விருந்து 3,000 வரை காவலர்கள் எண்ணிக்கை இருக்கும். ரூ. 10,000, ரூ. 15,000 எப்படிப் போதுமானதாக இருக்க முடியும்? நான் அத்தனை பேருக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கும்படி சொல்லவில்லை. ஆனால்,

1986 மே 6] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வீரத்திற்காக தங்கள் உயிரையும் பணயம் வைத்து போராடுகின்ற பொழுது, அவர்களுக்கு வெகுமதி கொடுப்பதில் இன்னும் கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்க முடியும். சாதாரணமாக, கள்ளச் சாராயம் விற்கிறவர்களிடம் மாமூல் வாங்குவதைவிட, இந்த ஐ.ஜி. யிடம் வெகுமதி பெற்றேன் என்று சொல்வதிலே, உள்ள பெருமை வேறு எதிலும் காவலர்களுக்குக் கிடையாது. அப்படிப் பெருமைப் படுகிற அளவிற்கு இந்த வெகுமதித் தொகையை அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு காவலர்கள் பணியில் ஈடுபட்டு இருக்கும்போது இறப்பார்களானால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். தன்னுடைய உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் தன்னுடைய கடமையைச் செய்கிறார்கள். அதன் மூலமாக எதிரிகளால் தாக்கப் பட்டு உயிர் இழக்கிறார்கள் என்று மேலும் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அதேநேரத்தில் அங்கே வாரிசுகளுக்கு வேலை என்ற அடிப்படையில் படித்தவர்களுக்கு ஜூனியர் அசிஸ்டெண்டு கிரேடியும், படிக்காதவர்களுக்கு கடைநிலை ஊழியர் என்ற நிலையிலும் நாம் வேலை கொடுக்கிறோம். நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதேநேரத்திலே ஒரு காவலர் இறந்து போகும் நேரத்திலே வேலைக்கு போகக்கூடிய தகுதி இல்லாத குழந்தைகள் இருந்தால் என்ன செய்வது? மூன்று வயது, நான்கு வயது, ஐந்து வயது உள்ள குழந்தைகள் இருந்தால் வேலை கொடுக்க முடியாது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட குழந்தை ஏற்படும். ஆனால் இந்த குழந்தைகள் வளர்ந்து சம்பாதிக்கும் நிலைக்கு வரும் வரை அந்த காவலர் இறக்கும்போது என்ன சம்பளம் வாங்கினாரோ அதே சம்பளத்தை 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகளுக்கு மனிதாபிமான முறையில் கொடுப்போமானால் அந்த குடும்பம் பசி, கவலை இல்லாத அளவுக்கு வாழ்வதற்குத் துணையாக இருக்கும். இதனால் அதிகமாக ஒன்றும் வந்து விடாது. ஒரு ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால், 5, 10 தான் வரும். ஆகவே இதை எல்லாம் நாம் செய்வோமானால் காவல் துறையில் இருப்பவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவார்கள். அதை அருள் கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1986 மே 6]

இன்றைக்கு பல வழக்குகளைப்பற்றி புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இருக்கின்ற ஆவரேஜை பார்க்கும்போது தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஆவரேஜ் குறைவாக இருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதேநேரத்தில் நம்முடைய அணுகு முறை விஞ்ஞானப் பூர்வமாக இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கண்ணக்கோல் களவுகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், ஆதாய களவுகள், வழிப்பறி, கொலை வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால் மொத்த வழக்கு எத்தனை சதவீதம் இருக்கிறது. மாநிலம் பூராவும் ஒரு ஆவரேஜை எடுத்துக் கொண்டு இந்தப் பகுதியில் அந்த ஆவரேஜ் மீறப்படுமானால் 4 சதவீதம், 5 சதவீதம் இருப்பது இன்னும் தனிப்பட்ட பகுதியில் அந்த ஆவரேஜ் அதிகமாக இருக்குமானால் என்ன காரணம் என்று எண்ணிப் பார்த்து அதைக் களைவதற்கு காவல் துறை விழிப்புணர்ச்சி யோடு அப்புரோச் கொண்டு விஞ்ஞான அணுகுமுறையியல் செயல் படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வறட்சியைப் பற்றி இன்றைக்கு நிறைய சொல் கிறார்கள். காவலர்கள் குடியிருப்புகளுக்கு அந்த வறட்சியில் இடம் இல்லை. என்னுடைய திருமங்கலம் தொகுதியில் உள்ள காவலர் குடியிருப்புகளுக்கு தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று சோழவந்தானிலிருந்து வரும் நல்ல குடிநீரை எங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே தமிழகத்தில் இருக்கின்ற காவலர் குடியிருப்பு களுக்கு வறட்சியின் காரணமாக ஆழ் துளை கிணறுகளை ஆழப் படுத்துவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பெற்றது) ஆகவே அந்த புள்ளிவிவரத்தை எடுத்து

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

உடனடியாக அந்த காவலர் குடியிருப்புகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் என்றால் நம்மைக் காக்கிறார்கள், ஆகவே அவர்களைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்கு இன்றைக்கு நாம் எல்லாம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் எல்லாம், அதிகாரிகள் எல்லாம் போகிறோம். ஆனால் மாவட்ட எஸ்.பி. அவர்கள் அங்கே வருவது இல்லை. அவர்கள் வருவார்களானால் பல விவரங்களை நாம் கேட்க முடியும். யாரோ ஒரு சிறிய அதிகாரியை அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆகவே முழுமையான விவரங்கள் அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே ஒன்று மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திற்கு அந்த மாவட்ட எஸ்.பி. அவர்கள் வரவேண்டும். அப்படி அவர் வரவில்லை என்று சொன்னால் தனியாக, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தைப் போலவே போலீஸ் துறைக்கு என்று மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை அழைத்து கூட்டம் போட்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திற்கு எப்படி நாம் அஜெண்டா கொடுக்கிறோமோ அதுபோல் தீர்மானம் கேட்டு, தீர்மானம் கொடுத்து பரிசீலனை செய்வார்களானால் இன்னும் நம்முடைய பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் போலீசாருக்கும் நெருக்கம் அதிகமாக இருக்கும். இதில் அந்தத் துறை கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசிடம் அவசரச் செலவினத்திற்காக கடன் கோருகிறார்கள். பணம் கொடுக்க ஆறு மாத காலம் ஆகிறது என்ற ஒரு செய்தியை நம்முடைய பழனி தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முறையீடு வந்து இருக்கிறதாம். எனவே ஆறு மாத காலம் என்று சொல்லுவது எந்த வகையிலும் பொருத்தமாக இருக்காது. நாம் என்ன இனாமாகவா கொடுக்கிறோம், கடன் தானே கொடுக்கிறோம். ஆகவே 10, 15 நாட்களில் கொடுப்பதற்கு முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1986 மே 6]

தஞ்சை மாவட்டத்தின் தலைநகரத்தில் உள்ள காவல் துறை விளையாட்டு மைதானத்திலே 'பிளட் லைட்' வேண்டும் என்று சொல்லி அந்தத் தொகுதியின் எங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் நிறைய இருக்கிறது போல் இருக்கிறது. அடுத்த வருடத்திற்கு கொஞ்சம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். We are going to be here for another three years.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகருக்கு ஒரு கமிஷனர் இருக்கிறார். ஆனால் அதேநேரத்திலே மதுரைக்கும், கோவைக்கும் கமிஷனர் நியமிக்கப்படவில்லை. நியமிக்காததற்கு காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. சென்னைக்கு ஒரு நீதி, மதுரைக்கு ஒரு நீதி, கோவைக்கு ஒரு நீதி என்று இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, அவைகள் பெரிய நகரங்கள். ஆகவே அவைகளுக்கு கமிஷனர் நியமிக்கின்ற முயற்சியை விரைவாக நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-50)

பெண் காவலர்களைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சைதை திரு. துரைசாமி அவர்கள் சொன்னது போல் இப்போது இருக்கின்ற உடுப்பு அவர்களுக்கு பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே அவர்கள் வழக்கமாக அணிகின்ற சேலையை உடுத்துகின்ற முறையில் அந்த உடுப்பை மாற்ற வேண்டும் என்ற யோசனையை 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சொன்னேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் கூட பரிசீலனை செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக எளிதாக தங்களுடைய பணிகளைச் செய்வதற்கு உடைகளை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

சில நேரங்களில் சில அறிவிப்புகள், அறிவிப்புகளாக இருக்கின்றன. சில மாதங்களுக்கு முன்னால், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்திலே முகமூடித் திருடர்களைக் கண்டுபிடிக்க, சிறிய விமானங்களை வாங்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலே வாங்கப்படவில்லை. ஆதலால் இப்படி அறிவிப்புகள், அறிவிப்புகளாக இல்லாமல், நிதர்சனமாக, பரிட்சார்த்தமான முறையில் காரியசாதகமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு செய்தி. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறை பதவியேற்ற நேரத்திலே, பின்னர் அமைச்சர்கள் பதவி வாய்க்க, சில நாட்களாயின. சில அமைச்சர்கள் பதவிப் பிரமாணம் ஏற்பதிலே ஏற்பட்ட இடைப்பட்ட காலத்திலே அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களுடைய வீடுகளில் பணிபுரிந்த காவலர்களுக்கு எந்தக் கணக்கிலிருந்து சம்பளம் வழங்கப்பட்டது? இன்னும் இது முறையாக்கப்படவில்லையா? இந்தச் செய்தி எனக்கு வந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்குமானால், உடனடியாக அவர்களுக்கான சம்பளம் வழங்குவதற்கான அரசாணையை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு செய்யாறு தாலுக்காவில், ஆத்தூரில் ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு புகார் மேதகு ஆளுநர் அவர்களுக்கும், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், காவல்துறையில் உள்ள சில பெரிய அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்த ஊரிலுள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் மிகவும் கொச்சையாக, கடுமையாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள அரிசன சகோதரர்களைத் திட்டியதாக—அதற்கான முழு விவரமும் என்னிடம் இருக்கிறது—அதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். அது உண்மையாக இருக்குமானால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1986 மே 6]

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சித்தன் அவர்களுடைய துணைவியாரும், மற்ற குழந்தைகளும், மேலே மாடத்திலே, சாப்பிடுவதற்காக காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர் மறந்துவிட்டு, பேசுவதாக நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, சீக்கிரம் முடித்துக்கொண்டு, அவர்களை அழைத்துப் போகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் யாருக்காகவும் தனியாகப் பேசவில்லை. வழக்கமாகப் பேசுவதைத்தான் பேசுகிறேன். இதை மிகைப்படுத்திப் பேசக்கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : அவர்கள் இருப்பதனால் தான் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நல்ல வேளை பசியை மறந்து, எதாவது பேசி, சிரித்து, பசியை மறந்தால் நல்லதுதான்.

ஒரேயொரு நிமிடத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிப் பேசி முடித்துக்கொள்கிறேன். திருமங்கலம் காவல் நிலையத்தில் அடிப்படை வசதிகள் சரியாக இல்லை. அது பழங்காலக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. எனவே அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமங்கலம் காவல் நிலையம் இன்னும் வாடகைக் கட்டிடத்தில் தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதற்கான சொந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமங்கலம் தொகுதியைச் சார்ந்த வீரப் பெருமாள்புரத்தில் ஒரு புதிய காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதை அருள்கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1986 மே 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அதேபோன்று ஒரேயொரு கோரிக்கை. காவல் துறை அலுவலர்கள் விடுப்பு முன் அனுமதி பெறாமல் 21 நாட்களுக்கு மேல் பணிக்கு வராமல் இருந்த காரணத்தால் 'டெசர்டர்' என்று முடிவு செய்து பதவி நீக்கம் செய்ததை, மீண்டும் பதவியில் சேர அனுமதிக்கும் அரசாணையை 29-6-1981 அன்று வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால் 40 வயதிற்கும் மேற்பட்டவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை இல்லை. ஒரு மனிதாபிமான அடிப்படையில் இந்த அலுவலர்களையும், வேலையில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தீயணைப்புத் துறை பற்றி நிறையப் பேச வேண்டுமென்றிருந்தேன் . . . (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பதிலுரையை நாளைக் காலை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரும்பினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் 3, 4 மணி நேரம் வரையிலும் வேண்டுமானால் பேசுவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நாளை காலை கேள்வி நேரத்தை ஒத்திவைத்து விட்டு, பதிலுரையை வழங்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். நாளையதினம் தொழிலாளர் துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கையும் வருகிறது. இருந்தாலும் கேள்வி நேரத்தை ஒத்திவைத்து, நாளைக்கு பதிலுரையை வழங்கலாம் என்ற கருத்தினுடைய அடிப்படையில் நாளைக்கு கேள்வி நேரத்தை ஒத்தி வைத்து, நாளைக்கு பதிலை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப்பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32-ஐ நாளை (7-5-1986) தளர்த்த வேண்டும்.”